உ

ஸ்ரீ சந்த்ரமௌளீச்வராய நம:

ஸ்ம்ருதிமுக்தாபலம்

என்கிற

வைத்யநாததீக்ஷிதீயம்

ஆஹ்னிக காண்டம்

(பூர்வபாகம்)

(தமிழுரையுடன்)

ஸஞ்சிகை—1

REGISTRAR OF BOOKS
10 JUL 1950
MADRAS

வேத தர்மசாஸ்த்ர பரிபாலன ஸபை (Regd.)

கும்பகோணம்.

1950 [விலை ரூ. 1/-

உ

வைத்யநாததீக்ஷிதீய ஆஹ்னிக காண்டம் பூர்வபாகம் முதல் ஸஞ்சிகையிலுள்ள விஷயங்கள்.

விடியற்காலத்தில் எழுந்திருப்பது முதலியவை.

விழித்த பிறகு ஜபிக்க வேண்டிய மந்த்ரங்கள்.

விடியற்காலத்தில் பார்க்கக்கூடியவையும், மற்றதும்.

வெளியில் ஸஞ்சாரம்.

சரீர சுத்தி விதி.

கண்டூஷ விதி. (வாய்க்கொப்புளித்தல்)

ஆசமன விதி.

ஆசமனப்ரசம்ஸை.

வைதிக வர்த்தினீ பிரஸ், 44, கரிக்காரத்தெரு, கும்பகோணம்.

श्रीपरमात्मने नमः ॥

वैद्यनाथदीक्षितीयस्मृतिमुक्ताफले

आह्निककाण्डः ॥

अथेदानीमाह्निककाण्डः प्रस्तूयते ॥

* ब्राह्मे मुहूर्ते प्रबोधादि ॥ *

तत्र मनुः—

'ब्राह्मे मुहूर्ते बुध्येत धर्मार्थौ चानुचिन्तयेत् । कायक्लेशांश्च तन्मूलान् वेदतत्त्वार्थमेव च' इति । वेदतत्त्वार्थः = परमात्मा ।

உ

வைத்யநாததீக்ஷிதீய ஸ்ம்ருதிமுக்தாபலத்தில்

ஆஹ்னிக காண்டம்.

இனி இப்பொழுது ஆஹ்னிககாண்டம் ஆரம்பிக்கப்படுகிறது. '**अथ**' என்ற பதத்திற்கு வர்ணாச்ரமகாண்டம் முடிந்த பிறகு என்பது பொருள். அதே பதம் க்ரந்தாரம்பத்தில் செய்யும் மங்களத்திற்குமாகிறது. அஹஸ் என்ற பதத்தால் பகலும், இராத்திரியும் சொல்லப்படுகின்றன. அவைகளில் செய்ய வேண்டிய கார்யங்கள் ஆஹ்னிகங்களெனப்படும். ஆஹ்னிகங்களைச் சொல்லும் காண்டம் ஆஹ்னிககாண்டம் எனப்படுகிறது. காலையில் விழிப்பது முதல் இரவில் படுக்கும் வரையிலுள்ள கார்யங்களை, மன்வாதி தர்மசாஸ்த்ரங்களை அனுஸரித்துச் சொல்லும் க்ரந்தமிதுவாம்.

விடியற்காலத்தில் எழுந்திருப்பது முதலியவை.

அந்த ஆஹ்னிகங்களுள் விடியற்காலத்தில் எழுந்திருப்பதைப்பற்றி மனு சொல்வது:— ப்ராம்ஹ முஹூர்த்தத்தில் எழுந்திருக்கவேண்டும். தர்மத்தையும் அர்த்தத்தையும் சிந்

ததா ச வ்யாஸ:—

ப்ராஹ்மே முஹூர்தே உத்தாய தர்மமர்த்தம் ச சிந்தயேத் । காயக்லேசம் ததுத்பூதம் த்யாயேத மனஸேச்வரம் இதி ॥

யாஜ்ஞவல்க்ய:—

ப்ராஹ்மே முஹூர்தே உத்தாய சிந்தயேதாத்மனோ ஹிதம் । தர்மார்த்தகாமான் ஸ்வே காலே யதாசக்தி ந ஹாபயேத் இதி ॥

ப்ராஹ்மே முஹூர்தே = பச்சிமயாமார்த்தே ப்ரபு[illegible] ஸ்வஸ்ய ஆத்மனோ ஹிதம் க்ருதம் கரிஷ்யமாணம் ச வேதார்த்தரூபம் சிந்தயேத் । ததோ தர்மார்த்தகாமான் ஸ்வோசிதே

திக்கவேண்டும். அவைகளாலுண்டாகும் தேஹச்ரமங்களையும், வேதத்தின் உண்மைப் பொருளான பரமாத்மாவையும் சிந்திக்கவேண்டும். இனி பகலிலும் இரவிலும் இவ்விதம் தர்மத்தைச் செய்யவேண்டும் என்றும், இவ்விதம் பொருளைத்தேட வேண்டுமென்றும் சிந்திக்கவேண்டும். அவைகளில் தேஹத்திற்கு ச்ரமமதிகமாகி, தர்மார்த்தங்கள் அல்பமாகாமல், அல்ப ச்ரமத்தால் அதிகதர்மமும் அதிக அர்த்தமும் கிடைக்கும் வழியைச் சிந்திக்கவேண்டும். வேததத்வார்த்தமென்பதற்கு வேதத்தில் விதித்துள்ள கர்மங்களும், ப்ரஹ்மம் என்றும் பொருளுண்டு.

வ்யாஸர்:— ப்ராம்ஹமுஹூர்த்தத்தில் எழுந்து தர்மம் அர்த்தம் இவைகளையும், அவைகளாலுண்டாகும் தேஹச்ரமத்தையும் சிந்திக்கவேண்டும், ஈச்வரனையும் மனதால் தியானிக்க வேண்டும்.

யாக்ஞவல்க்யர்:— ப்ராம்ஹ முஹூர்த்தத்தில் எழுந்து தனக்கு ஹிதமான கார்யத்தைச் சிந்திக்கவேண்டும். தர்மம், அர்த்தம், காமம் இவைகளை அவைகளுக்கு உரித்தான காலத்தில் தன் சக்திக்குத் தகுந்தவாறு விடாமல் அனுஷ்டிக்கவேண்டும். ப்ராம்ஹமுஹூர்த்தத்தில்-இராத்திரியின் கடைசி யாமத்தின் பின்பாகத்தில் விழித்தவன், தனக்கு ஹிதத்தை (முன் செய்ததையும் இனிச் செய்யவேண்டியதையும்) வேதார்த்த ரூபமாயுள்ளதைச் சிந்திக்கவேண்டும். பிறகு தர்மார்த்தகாம

𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌯𑌥𑌾𑌸𑌂𑌭𑌵𑌂 𑌸𑍇𑌵𑍇𑌤𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃' 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ॥

𑌮𑌾𑌧𑌵𑍀𑌯𑍇 𑌪𑌰𑌾𑌶𑌰𑌃—

'𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑍋𑌦𑌯𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑌰𑍍𑌧𑌪𑍍𑌰𑌹𑌰𑍇 𑌦𑍍𑌵𑍇 𑌮𑍁𑌹𑍂𑌰𑍍𑌤𑍌 । 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌯𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌃 । 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑍋 𑌰𑍌𑌦𑍍𑌰𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌸𑌾𑌰𑍇—

'𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑍇 𑌮𑍁𑌹𑍂𑌰𑍍𑌤𑍇 𑌉𑌤𑍍𑌥𑌾𑌯𑍇𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌦𑍈𑌵𑌤𑌂 𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌨𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌦𑌹𑌃𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌮𑌰𑍇'𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥

𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌭𑌾𑌸𑍍𑌕𑌰𑍇—

'𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌮𑍇 𑌯𑌾𑌮𑍇 𑌮𑍁𑌹𑍂𑌰𑍍𑌤𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌶𑍌𑌨𑌕𑌃—

'𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑍇 𑌮𑍁𑌹𑍂𑌰𑍍𑌤𑍇 𑌉𑌤𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌵𑌿𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑍇𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌹𑌿𑌤𑌮𑍍 । 𑌗𑍁𑌰𑍂𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌂 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌮𑌾𑌤𑌾𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌚𑍇'𑌤𑌿 ॥

களை அததற்கு உசிதமான காலத்தில் யதாசக்தி ஸேவிக்க வேண்டும் என்று பொருள் என்கிறார் விக்ஞானேச்வரர்.

மாதவீயவ்யாக்யானத்தில் பராசரர்:— ஸூர்யோதயத்திற்கு முன் கடைசி யாமத்தின் பாதியில் இரண்டு முஹூர்த்தங்களில் முதலாவது முஹூர்த்தம் ப்ராம்ஹம், இரண்டாவது முஹூர்த்தம் ரௌத்ரம் எனப்படுகிறது.

ஸ்ம்ருத்யர்த்தஸாரத்திலும்:— விடியற்காலத்தில் எழுந்து, இஷ்டதெய்வத்தை மனதால் வணங்கி, வரும் பகலில் செய்ய வேண்டிய கார்யத்தைச் சிந்திக்கவேண்டும்.

ஸ்ம்ருதிபாஸ்கரத்தில்:— இராத்திரியின் கடைசி யாமத்தில் உள்ள ஒரு முஹூர்த்தம் ப்ராம்ஹமென்று சொல்லப்படுகிறது.

சௌனகர்:— ப்ராம்ஹ முஹூர்த்தத்தில் எழுந்து குரு, விஷ்ணு, மாதாபிதாக்கள் இவர்களை நமஸ்கரித்துத் தனக்கு ஹிதமான கார்யத்தைப்பற்றிச் சிந்திக்கவேண்டும்.

𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑍇 —

'𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑍇 𑌮𑍁𑌹𑍂𑌰𑍍𑌤𑍇 𑌉𑌤𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌮𑌤𑌿𑌮𑌾𑌨𑍍𑌨𑍃𑌪 । 𑌵𑌿𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌶𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑍇𑌦𑍍𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑌾𑌪𑍍𑌯𑌵𑌿𑌰𑍋𑌧𑌿𑌨𑌃 । 𑌅𑌪𑍀𑌡𑌯𑌾 𑌤𑌯𑍋𑌃 𑌕𑌾𑌮𑌮𑍁𑌭𑌯𑍋𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑍇'𑌦𑌿𑌤𑌿 ।

𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇 —

'𑌷𑍋𑌢𑌾 𑌵𑌿𑌭𑌜𑍍𑌯 𑌰𑌜𑌨𑍀𑌂 𑌚𑌰𑌮𑌾𑌂𑌶𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌬𑍋𑌧𑌿𑌤𑌃 । 𑌪𑌤𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌹 𑌹𑌰𑌿𑌂 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑍌 𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑍇'𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥

𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌰𑌤𑍍𑌨𑌾𑌵𑌲𑍍𑌯𑌾𑌂 —

'𑌗𑍃𑌹𑌮𑍇𑌧𑌿𑌨𑌿 𑌯𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌸𑌾𑌧𑌨𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍 । 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑍇 𑌮𑍁𑌹𑍂𑌰𑍍𑌤𑍇 𑌉𑌤𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥ 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑍇 𑌮𑍁𑌹𑍂𑌰𑍍𑌤𑍇 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌿𑌤𑍄𑌣𑌾𑌞𑍍𑌚 𑌸𑌮𑌾𑌗𑌮𑌃 । 𑌜𑌾𑌗𑌰𑍂𑌕𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌃 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌸𑌂𑌮𑌾𑌨𑌨𑌂 𑌹𑌿 𑌤𑌤𑍍 ॥ 𑌯 𑌏𑌵𑌂 𑌶𑌾𑌶𑍍𑌵𑌤𑍀𑌂 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑍍𑌯𑌨𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌂 𑌤𑌥𑌾 । 𑌸𑌤𑌤𑌂

விஷ்ணுபுராணத்தில்:— ஓ அரசனே! நல்ல புத்தியுள்ளவன் ப்ராம்ஹ முஹூர்த்தத்தில் எழுந்து விழித்துக்கொண்டு, தர்மத்தையும், அதற்கு விரோதமில்லாத அர்த்தத்தையும், அவ்விரண்டுக்கும் விரோதமில்லாத காமத்தையும் மனதால் சிந்திக்கவேண்டும்.

மற்றொரு ஸ்ம்ருதியில்:— இராத்திரியை ஆறாகப் பிரித்து, கடைசிப் பாகத்தில் விழித்துக்கொண்டு, பத்னியுடன் விஷ்ணுவை த்யானித்து, தர்மம் அர்த்தம் இவைகளையும் சிந்திக்க வேண்டும். இங்கு 'பத்னியாகிய லக்ஷ்மியுடன் கூடிய ஹரியை த்யானித்து' என்றும் பொருட்படுத்தலாம்.

ஸ்ம்ருதிரத்னவளியில்:—க்ருஹஸ்தன் விஷயத்தில் ஸ்வர்க்க ப்ராப்திகரமாய்ச் சிறந்த கர்மம் எதுசொல்லப் பட்டுள்ளதோ அதை முழுவதும், ப்ராம்ஹ முஹூர்த்தத்தில் எழுந்து நன்றாய்ச் சிந்திக்கவேண்டும். ப்ராம்ஹ முஹூர்த்தத்தில் தேவர்களும், பித்ருக்களும் சேர்ந்து வருகிறார்கள். ஆகையால் அப்பொழுது விழித்துக்கொள்ள வேண்டும். அது பித்ருக்களை

தேந கர்தவ்யோ ப்ராஹ்மே காலே ப்ரஜாகர: ॥ ப்ராஹ்மே முஹூர்தே ஸ்வபேதாம் ஶயநம் யத்ர தம்பதீ । ஶ்மஶாந துல்யம் தத்வேஶ்ம பித்ருபி: பரிவர்ஜ்யதே ॥ ப்ரத்யூஷ காலே நித்ராண: குருதே ஸர்வதா து ய: । அஶுசிம் தம் விஜாநீயாதநர்ஹம் ஸர்வகர்மஸு ॥ ப்ராஹ்மே முஹூர்தே யா நித்ரா ஸா புண்யக்ஷயகாரிணீ । தாம் கரோதி து யோ மோஹாத் பாதக்ருச்ச்ரேண ஶுத்த்யதீ’தி ॥

ப்ருஹந்மநு:—

சத்வாரீமாநி கர்மாணி ஸந்த்யாயாம் பரிவர்ஜயேத் ।
ஆஹாரம் மைதுநம் நித்ராம் ஸ்வாத்யாயஞ்ச ததைவ ச ॥
ஆஹாராஜ்ஜாயதே வ்யாதி: கர்பவ்யயஶ்ச மைதுநாத் । நித்ராதோ ஜாயதேऽலக்ஷ்மீ: ஸ்வாத்யாயாதாயுஷ: க்ஷய’ இதி ॥

(யும் தேவர்களையும்) மரியாதை செய்வதாகும். எவன் மோக்ஷத்தையும், யமனைப் பாராமலிருப்பதையும் வேண்டுகிருனே, அவன் பிரதிதினமும் ப்ராம்ஹ முஹூர்த்தத்தில் விழித்திருக்கவேண்டும். எந்த க்ருஹத்தில் தம்பதிகள் ப்ராம்ஹ முஹூர்த்தத்தில் படுக்கையிலிருக்கின்றுர்களோ, அந்த க்ருஹத்தைப் பித்ருக்கள் ச்மசானத்திற்குச் சமமாய்த் தள்ளிவிடுகிருர்கள். எவன் எப்பொழுதும் விடியற்காலத்தில் நித்திரை செய்கிருனே, அவனை அசுத்தனுகவும், ஸகலகர்மங்களிலும் யோக்யதை யற்றவனுகவும் அறிய வேண்டும். ப்ராம்ஹ முஹூர்த்தத்தில் செய்யப்படும் நித்திரை புண்யத்தை நாசப்படுத்துவதாகும். அறியாமையால் அக்காலத்தில் நித்திரை செய்பவன் பிராஜாபத்யக்ருச்ரத்தின் நாலிலொரு பாகமாகிய பாதக்ருச்ரம் அனுஷ்டித்தால் சுத்தனுகிருன்.

ப்ருஹன்மனு:— ஆஹாரம், ஸ்த்ரீஸங்கம், தூங்குதல், அத்யயனம் (வேதமோதல்) இந்நான்கு கார்யங்களையும் ஸந்த்யாகாலத்தில் வர்ஜிக்கவேண்டும். அக்காலத்தில் சாப்பிடுவதால் வ்யாதியும், ஸ்த்ரீஸங்கத்தால் கர்ப்பநாசமும், நித்திரையினுல் மூதேவியும், அத்யயனத்தால் ஆயுளின் நாசமும் உண்டாகிறது.

மநுரபி—

'தஞ்சேதப்யுதியாத்ஸூர்ய: ஶயாநம் காமகாரத: । நி
ம்லோசேத்வாऽப்யவிஜ்ஞாநாஜ்ஜபந்நுபவஸேத்திநம் ॥ ஸூ
ர்யேண ஹ்யபிநிம்ருக்தஶ்ஶயாநோऽப்யுதிதஶ்ச ய: । ப்ராய
ஶ்சித்தமகுர்வாணோ யுக்த: ஸ்யாந்மஹதைநஸேதி ॥ தஸ்மிந்
யஸ்மிந் கஸ்மிம்ஶ்சிதாஶ்ரமிணி ஶயாநே ஸதி ஸூர்யேணாऽபி
நிம்லோசேத் = அஸ்தமியாத் । அப்யநுஜ்ஞாநாத் = ஜ்ஞாத்வா உ
பேக்ஷணாத் । ஏவம்வசநாதஶக்த்யஜ்ஞாநாதிஷு ப்ராய
ஶ்சித்தாபாவஸ்ஸூசித:, அந்யதா து ப்ராயஶ்சித்தாகரணே
மஹாந் ப்ரத்யவாய இத்யர்த்த: ॥

ஆபஸ்தம்ப:—

'ஸ்வபந்நபிநிம்ருக்தோऽநாஶ்வாந் வாக்யதோ ராத்ரிமா
ஸீத ஶ்வோபூத உதகமுபஸ்ப்ருஶ்ய வாசம் விஸ்ருஜேத் ।
ஸ்வபந்நப்யுதிதோऽநாஶ்வாந் வாக்யதோऽஹஸ்திஷ்டேத் । இதி

மனுவும்:— எந்த ஆச்ரமியானாலும் அறிந்தே தூங்கும் பொழுது ஸூர்யன் உதிக்கின்றானோ, அல்லது அஸ்தமிக்கின்றானோ அவன் பகல் முழுவதும் காயத்ரியை ஜபிப்பவனாய் உபவாஸமிருக்கவேண்டும். ஸூர்யாஸ்தமயகாலத்தில் தூங்கும் அபிநிம்ருக்தனும், உதயகாலத்தில் தூங்கும் அப்யுதிதன் என்பவனும் முன் சொல்லிய பிராயச்சித்தம் செய்யாவிடில் மஹா பாபமுடையவனாவான். இது எல்லா ஆச்ரமிகளுக்கும் ஸமம். மனுவசனத்தில் 'காமகாரத:, அப்யனுஜ்ஞாநாத்' என்றிருப்பதால் அசக்தி, அறிவின்மை முதலிய காரணங்களாலேற்படும் விஷயத்தில் பிராயச்சித்தமில்லையென்பது ஸூசிப்பிக்கப்படுகிறது. சக்தியுள்ளவனுக்கும், ஜ்ஞானமுள்ளவனுக்கும் பிராயச்சித்தம் செய்துகொள்ளாவிடில் மஹாதோஷம் என்பது பொருள்.

ஆபஸ்தம்பர்:— ஸூர்யாஸ்தமயகாலத்தில் நித்திரை செய்பவன் 'அபிநிம்ருக்தன்' எனப்படுவான். அவன் இராத்திரி முழுவதும் உபவாஸத்துடன் மௌனியாய் உட்கார்ந்திருக்க

தோ: ப்ராணாயாமஶதேந ஶுத்த்யதி' இதி ॥ 'ஸூர்யேணாப்யுதித: ஶேதே ஸூர்யேணாபிநிர்முக்தஶ்சேதி ச । அம்ஶுமாலிநி நிம்லுக்தா ஹ்யுதிதஶ்ச யதாக்ரமம் ॥ அப்யுதிதநிம்ருக்தௌ அஸ்நாத்வா அஹர்ஜாத:, வாக்யத: தூஷ்ணீம்ஸ்திதோ ராத்ரிம் ஸமாஸீத । ந ஶயீத । அப்யாவர்தேத ப்ராத: ஸ்நாத்வா வாசம் விஸ்ருஜேத் ॥ அயமேவ நிவேஶ: ॥ ஆபஸ்தம்ப:= யாவதங்காநாம் ஶ்ராந்திர்பவதி, தாவத் ப்ராணாயாமம் குர்யாதி த்யேகே ப்ருவதே' இத்யாஹு: ॥ ஶக்த்யபேக்ஷோ விகல்ப: ॥

விஷ்ணு:—

'உத்தாயோத்தாய போத்தவ்யம் கிமத்ய ஸுக்ருதம் க்ருதம் । தத்தம் வா தாபிதம் வாபி வாக் ஸத்யா வாபி பாஷிதா ॥ உத்தாயோத்தாய போத்தவ்யம் மஹத்பயமுபஸ்திதம் । மரண வ்யாதிஶோகாநாம் கிமத்ய நிபதிஷ்யதீ'தி ॥

வ்யாஸ:—

'கிம் நு மே ஸ்யாதிதம் க்ருத்வா கிம் நு மே ஸ்யாதகுர்வ-

வேண்டும், படுக்கக்கூடாது. மறு நாள் காலையில் ஸ்நானம் செய்த பிறகு பேசவேண்டும். இது பிராயச்சித்தம். ஸூர்யோதயகாலத்தில் நித்திரைசெய்பவன் 'அப்யுதிதன்' எனப்படுவான். அவன் அன்று பகல் முழுவதும் உபவாஸத்துடன் மௌனியாய் நின்றுகொண்டிருக்கவேண்டும். 'அங்கங்களுக்கெல்லாம் சோர்வு உண்டாகும் வரை பிராணாயாமம் செய்ய வேண்டும்' எனச் சிலர் சொல்லுகின்றனர். இந்த இரண்டு பிராயச்சித்தங்களுள் ஒன்றை யனுஷ்டிக்கலாம் என்ற விகல்பம் சக்தியை அனுஸரித்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

விஷ்ணு:— ஒவ்வொரு நாளும் எழுந்தெழுந்து, சென்ற தினத்தில் என்ன நற்கார்யம் செய்தேன், என்ன தானம் செய்தேன், கொடுக்கச் செய்தேன், என்ன உண்மையான வார்த்தையைப் பேசினேன் என்று சிந்திக்கவேண்டும். எழுந்தெழுந்து மரணம், வியாதி, துக்கம் இவைகளுள் எந்த மஹாபயம் இப்பொழுது ஸமீபித்து வந்துவிடுமோ என்று சிந்திக்கவேண்டும்.

வ்யாஸர்.— புத்தியுள்ளவன் இக்கார்யத்தைச் செய்தால் என்ன பயனுண்டாகும், இக்கார்யத்தைச் செய்யாவிடில் என்ன

𑌤𑌃 । 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌞𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑍀𑌤 𑌵𑌾 𑌨 𑌵𑍇𑌤𑌿 ॥

𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌮𑍍—

'𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌨 𑌕𑌿𑌂𑌚𑌿𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍇𑌯 𑌆𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 । 𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌵𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌦𑌿𑌵𑌸𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌚𑌕𑍍𑌷𑌣' 𑌇𑌤𑌿 ॥

---

* 𑌪𑍍𑌰𑌬𑍋𑌧𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌜𑌪𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 ॥ *

𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌜𑌪𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌃—

'𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 𑌮𑍁𑌰𑌾𑌰𑌿𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑍁𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑌾𑌰𑍀 𑌭𑌾𑌨𑍁𑌃 𑌶𑌶𑍀 𑌭𑍂𑌮𑌿𑌸𑍁𑌤𑍋 𑌬𑍁𑌧𑌶𑍍𑌚 । 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌶𑍍𑌚 𑌶𑍁𑌕𑍍𑌰𑌃 𑌶𑌨𑌿𑌰𑌾𑌹𑍁𑌕𑍇𑌤𑌵𑌃 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌮𑌮 𑌸𑍁𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌤𑌮𑍍 ॥ 𑌭𑍃𑌗𑍁𑌰𑍍𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌤𑍁𑌰𑌙𑍍𑌗𑌿𑌰𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌨𑍁𑌃 𑌪𑍁𑌲𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌲𑌹𑌶𑍍𑌚 𑌗𑍌𑌤𑌮𑌃 । 𑌰𑍈𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌮𑌰𑍀𑌚𑌿𑌶𑍍𑌚𑍍𑌯𑌵𑌨𑍋𑌽𑌥 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌃 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌮𑌮 𑌸𑍁𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌤𑌮𑍍 ॥ 𑌸𑌨𑌤𑍍𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌨𑌾𑌤𑌨𑍋𑌽𑌪𑍍𑌯𑌾𑌸𑍁𑌰𑌿𑌪𑌿𑌙𑍍𑌗𑌲𑍌 𑌚 । 𑌸𑌪𑍍𑌤 𑌸𑍍𑌵𑌰𑌾𑌃 𑌸𑌪𑍍𑌤 𑌰𑌸𑌾𑌤𑌲𑌾𑌨𑌿 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌮𑌮 𑌸𑍁𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌤𑌮𑍍 ॥ 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌾𑌰𑍍𑌣𑌵𑌾𑌃 𑌸𑌪𑍍𑌤 𑌕𑍁𑌲𑌾𑌚𑌲𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌰𑍍𑌷𑌯𑍋 𑌦𑍍𑌵𑍀𑌪𑌵𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌪𑍍𑌤 ।

கெடுதியுண்டாகுமென்று ஆலோசித்துப் பலனுக்குத் தகுந்தபடி கார்யங்களைச் செய்யவேண்டும், செய்யாமலும் இருக்கவேண்டும்.

ஸ்ம்ருதிப்ரதீபிகையில்:— நற்கார்யமொன்றும் செய்யாமல் எந்தத் தினம் சென்றதோ அந்தத் தினத்தை வீணனதென்று அறியவேண்டும்.

விழித்த பிறகு ஜபிக்கவேண்டிய மந்திரங்கள்.

விடியற்காலத்தில் ஜபிக்கவேண்டியவைகளைச் சொல்லுகிறார் **தக்ஷர்:**— ப்ரம்மா, விஷ்ணு, சிவன், ஸூர்யன், சந்திரன், அங்காரகன், புதன், குரு, சுக்ரன், சனி, ராகு, கேது இவர்கள் எனக்குச் சுபமான விடியற்காலத்தைச் செய்யவேண்டும். பிருகு, வஸிஷ்டர், கிரது, அங்கிரஸ், மனு, புலஸ்த்யர், புலஹர், கௌதமர், ரைப்யர், மரீசி, ச்யவனர்,

𑌭𑍂𑌰𑌾𑌦𑌿𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌭𑍁𑌵𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌪𑍍𑌤 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇
𑌮𑌮 𑌸𑍁𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌤𑌮𑍍 ॥ 𑌪𑍃𑌥𑍍𑌵𑍀 𑌸𑌗𑌨𑍍𑌧𑌾 𑌸𑌰𑌸𑌾𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾𑌽𑌽𑌪𑌃
𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑍀 𑌚 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌰𑍍𑌜𑍍𑌵𑌲𑌿𑌤𑌂 𑌚 𑌤𑍇𑌜𑌃 । 𑌨𑌭𑌃 𑌸𑌶𑌬𑍍𑌦𑌂 𑌮𑌹𑌤𑌾
𑌸𑌹𑍈𑌵 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌮𑌮 𑌸𑍁𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌤𑌮𑍍 ॥ 𑌇𑌤𑍍𑌥𑌂
𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌤𑍇 𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑌠𑍇𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌮𑌰𑍇𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌶𑍃𑌣𑍁𑌯𑌾
𑌚𑍍𑌚 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 । 𑌦𑍁𑌃𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌨𑌾𑌶𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌹 𑌸𑍁𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌤𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌚𑍍𑌚
𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌾𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌰𑌤𑍍𑌨𑍇—

'𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌰𑌤𑌮𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌿𑌂 𑌗𑌾𑌞𑍍𑌚 𑌸𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑍀𑌮𑍍 ।
𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌨𑍍 𑌕𑍇𑌶𑌵𑌞𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌰𑍁𑌤𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌣𑌂 𑌶𑌙𑍍𑌕𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌂 𑌯𑌮𑌂 𑌰𑌾𑌮𑌂 𑌦𑌨𑍁𑌂 𑌬𑌲𑌿𑌮𑍍 ।
𑌸𑌪𑍍𑌤𑍈𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌮𑌰𑍇𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌪𑌾𑌤𑌕𑌨𑌾𑌶𑌨𑌮𑍍 ॥

தக்ஷர் இவர்கள் எனக்குச் சுபமான விடியற்காலத்தைச் செய்யவேண்டும். ஸனத்குமாரர், ஸநந்தனர், ஸநாதனர், ஆஸுரி, ஸிம்ஹளர், ஏழு ஸ்வரங்கள், ஏழு கீழுலகங்கள் இவர்களும் எனக்குச் சுபமான விடியற்காலத்தைச் செய்ய வேண்டும். 7-ஸமுத்ரங்கள், 7-குலபர்வதங்கள், 7-ருஷிகள், 7-தீவுகள், 7-வனங்கள், பூலோகம், ஆதிகூர்மம், 7-மேலுலகங்கள், இவைகளும் எனக்குச் சுபமான விடியற்காலத்தைச் செய்யவேண்டும். கந்தகுணத்துடன் கூடிய பூமியும், ரஸத்துடன் கூடிய ஜலமும், ஸ்பர்சத்துடன் கூடிய வாயுவும், உருவத்துடன் கூடிய தேஜஸ்ஸும், சப்தத்துடன் கூடிய ஆகாசமும், மஹத்தத்துவத்துடன் கூடி எனக்குச் சுபமான விடியற்காலத்தைச் செய்யவேண்டும். இவ்விதம் மஹாபரிசுத்தமான இந்த ஸ்தோத்ரத்தைக் காலையில் படித்தாலும், ஸ்மரித்தாலும், கேட்டாலும் துஷ்டஸ்வப்னபலன் நசிக்கும். நல்ல விடியற்காலமும், பகவத் ப்ரஸாதத்தால் நித்யமும் உண்டாகும்.

ஸ்ம்ருதிரத்னத்தில்:— மஹாபாரதத்தையும், பூமியையும், பசுவையும், ஸரஸ்வதியையும், பிராம்ஹணர்களையும், கேசவனையும் விடியற்காலத்திலெழுந்து உச்சரிக்கவேண்டும். ப்ரம்மா, சங்கரன், விஷ்ணு, யமன், ராமன், தனு, பலி இந்த ஏழு பேர்களையும் ப்ரதிதினமும் ஸ்மரிக்கவேண்டும். மஹாபாதகங்

𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑍋 𑌨𑌲𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑍋 𑌯𑍁𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌰𑌃 । 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾 𑌚 𑌵𑍈𑌦𑍇𑌹𑍀 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑍋 𑌜𑌨𑌾𑌰𑍍𑌦𑌨𑌃 ॥ 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌕𑍋𑌟𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌾𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌦𑌮𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌨𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌚 । 𑌋𑌤𑍁𑌪𑌰𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌰𑌾𑌜𑌰𑍍𑌷𑍇𑌃 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌨𑌂 𑌕𑌲𑌿𑌨𑌾𑌶𑌨𑌮𑍍 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌶𑌾𑌣𑍍𑌡𑌿𑌲𑍍𑌯𑌃—

𑌉𑌚𑍍𑌚𑍈𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑌰𑍇𑌣 𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍋𑌤𑍁𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦𑌨𑌨𑍍𑌯𑌧𑍀𑌃 । 𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌾𑌦𑌿𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌨𑌾𑌮𑌸𑌂𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌨𑌂 𑌚𑌰𑍇𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥

---

* 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑍀𑌯𑌾𑌨𑍍𑌯𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑍀𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌚 ॥ *

𑌅𑌥 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑍀𑌯𑌾𑌨𑍍𑌯𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑍀𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌚 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌤𑍍𑌯𑌾𑌯𑌨𑌃-

𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌸𑍁𑌭𑌗𑌂 𑌗𑌾𑌞𑍍𑌚 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌮𑌗𑍍𑌨𑌿𑌚𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌥𑌾 । 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌰𑍁𑌤𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌯𑌃 𑌪𑌶𑍍𑌯𑍇𑌦𑌾𑌪𑌦𑍍𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌸 𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ 𑌪𑌾𑌪𑌿𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌭𑌗𑌂 𑌮𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌨𑌗𑍍𑌨𑌮𑍁𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌤𑌨𑌾𑌸𑌿𑌕𑌮𑍍 । 𑌪𑍍𑌰𑌾

களும் நசிக்கும். நளனெனும் அரசனும், யுதிஷ்டிரனும், ஸீதாதேவியும், ஜனார்த்தனனும் புண்யச்லோகர்களெனப்படுகிறார்கள். (இவர்களின் கீர்த்தியைக் கேட்பதும் புண்யப்ரதமென்பதாம்.) கார்க்கோடகனெனும் நாகன், தமயந்தி, நளன், ருதுபர்ணனெனும் ராஜரிஷி இவர்களின் நாமத்தை உச்சரிப்பது கலியைப் போக்குவதாகும். (கலியென்பது பாபத்தையும், சண்டையையும், கலியுகத்தையும் சொல்லும்.)

சாண்டில்யர்:— எவன் விடியற்காலத்தில் ஸ்துதி செய்ய விரும்புகின்றானோ, அவன் உரத்த குரலுடன் வாஸுதேவன் முதலான தேவர்களின் நாமங்களை உச்சரிக்கவேண்டும்.

விடியற்காலத்தில் பார்க்கக் கூடியவையும், பார்க்கக் கூடாதவையும்.

பிறகு பார்க்கக்கூடியவைகளையும், பார்க்கக்கூடாதவைகளையும் தெரிவிக்கின்றார் **காத்யாயனர்**:— ச்ரோத்ரியன், அழகுடையவன், பசு, அக்நி, யாகம் செய்தவன் இவர்களை விடியற்காலத்தில் எழுந்து பார்ப்பவன் ஆபத்துக்களினின்றும் விடுபடுவான். பாவி, குரூபமுள்ளவன், நக்னன், மூக்கறுபட்டவன்

𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌲𑌹𑍋𑌪𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥
𑌨𑌗𑍍𑌨𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌬𑌾𑌲𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑌿𑌕𑍍𑌤𑌵𑌿𑌷𑌯𑌮𑍍 ॥ 𑌅𑌥𑌵𑌾 — 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍀 𑌸𑌂𑌵𑍃𑌤𑌿𑌃 𑌨𑍃𑌣𑌾𑌂, 𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍀 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍌 '𑌨𑌗𑍍𑌨' 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

---

* 𑌅𑌥 𑌬𑌹𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌹𑌾𑌰𑌃 ॥ *

𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌃—

'𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌰𑌾𑌰𑌭𑍍𑌯 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑍋𑌦𑌯𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌤𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌤𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹𑍁𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌯𑍋 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌃 ॥
𑌤𑌤𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌮𑍁𑌤𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌚𑍀𑌂 𑌚𑍈𑌵𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾𑌂 𑌦𑌿𑌶𑌮𑍍 ।
𑌉𑌦𑍀𑌚𑍀𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑍁𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾𑌂 𑌵𑌾 𑌶𑍌𑌚𑌾𑌚𑌾𑌰𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌂 𑌦𑌿𑌶𑌮𑍍 ॥ 𑌯𑌤𑍍𑌰𑍋𑌦𑌕𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍂𑌤𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌮𑌾𑌧𑌵𑍀𑌯𑍇—

'𑌨𑍈𑌰𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌷𑍁𑌵𑌿𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌮𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌭𑍍𑌯𑌧𑌿𑌕𑌂 𑌭𑍁𑌵𑌃 ।
𑌦𑍂𑌰𑌾𑌦𑌾𑌵𑌸𑌥𑌾𑌨𑍍𑌮𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍀𑌷𑌂 𑌚 𑌸𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

இவர்களைக் காலையிலெழுந்தவுடன் பார்ப்பது கலஹத்திற்கு ஸூசகமாகும். நக்னன் என்ற பதம் வஸ்த்ரமில்லாதவனைச் சொல்லுகின்றது. ஆனல் குழந்தைகளைத்தவிர்த்து மற்றவர் விஷயமாய்ச் சொல்லவேண்டும். அல்லது வேதாத்யயனம் செய்யாதவனென்றும் நக்னபதத்திற்குப் பொருளுண்டு.

வெளியில் ஸஞ்சாரம்.

அது விஷயத்தில் **வ்யாஸர்**:— ஓ முனிவர்களே! நக்ஷத்ரங்களின் ஒளி இருக்கும் காலம் முதல் ஸூர்யோதயம் வரையிலுள்ள காலத்தைப் ப்ராதஸ்ஸந்த்யா என்று வேதங்கள் சொல்லுகின்றன. அதற்கு முன்பே எழுந்து கிழக்கு, வடக்கு, வடகிழக்கு இவைகளுள் சௌசாசாரத்திற்கு யோக்யமான திசையை நோக்கிச் செல்லவேண்டும். எந்த இடத்தில் ஜலம் அதிகமாயுள்ளதோ அந்த இடம் சென்று சௌசம் செய்துகொள்ளவேண்டும்.

மாதவீயத்தில்:— தென்மேற்குத் திக்கில் அம்புவிழும் தூரம், அல்லது அதிகமான ப்ரதேசத்தைக் கடந்துசென்று

𑌆𑌪𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌬𑌃—

‘𑌆𑌰𑌾𑌚𑍍𑌚𑌾𑌵𑌸𑌥𑌾𑌨𑍍𑌮𑍂𑌤𑍍𑌰𑌪𑍁𑌰𑍀𑌷𑍇 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌂 𑌦𑌿𑌶𑌂 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌪𑌰𑌾𑌂 𑌵𑍇’𑌤𑌿 ॥ 𑌗𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌶𑍇𑌷𑌃 । 𑌆𑌰𑌾𑌤𑍍 = 𑌦𑍂𑌰𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥

𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌃—

‘𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌶𑍍𑌰𑌯𑌾𑌦𑍍𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌮𑍇𑌨 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌰𑌂 𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌶𑌰𑌸𑍍𑌯 । 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌪𑍁𑌰𑍀𑌷𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌶𑌿𑌰𑍋𑌽𑌵𑌗𑍁𑌣𑍍𑌠𑍍𑌯 𑌨 𑌚 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍇𑌜𑍍𑌜𑌾𑌤𑍁 𑌶𑌿𑌰𑌃 𑌕𑌰𑍇𑌣’ 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌶𑍍𑌰𑌯𑌃 = 𑌗𑍃𑌹𑌮𑍍 ॥

𑌮𑌨𑍁𑌃—

‘𑌦𑍂𑌰𑌾𑌦𑌾𑌵𑌸𑌥𑌾𑌨𑍍𑌮𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌦𑍂𑌰𑌾𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑌾𑌵𑌸𑍇𑌚𑌨𑌮𑍍 । 𑌉𑌚𑍍𑌛𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌨𑌿𑌷𑍇𑌕𑌂 𑌚 𑌦𑍂𑌰𑌾𑌦𑍇𑌵 𑌸𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇’𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌇𑌦𑌂 𑌦𑌿𑌵𑌾𑌵𑌿𑌷𑌯𑌮𑍍 । 𑌅𑌸𑍍𑌤𑌮𑌿𑌤𑍇 𑌚 𑌬𑌹𑌿𑌰𑍍𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌦𑍍𑌦𑍂𑌰𑌾𑌦𑌾𑌵𑌸𑌥𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌮𑍂𑌤𑍍𑌰𑌪𑍁𑌰𑍀𑌷𑌯𑍋𑌃 𑌕𑌰𑌣𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 । ‘𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍌 𑌮𑍂𑌤𑍍𑌰𑌪𑍁𑌰𑍀𑌷𑍇 𑌤𑍁 𑌗𑍃𑌹𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌶𑍇 𑌸𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍’ 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍 ॥

வீட்டிற்குத் தூரமான ஸ்தலத்தில் மூத்ரம், மலம் இவைகளை விடவேண்டும்.

ஆபஸ்தம்பர்:— தெற்கு, அல்லது தென்மேற்குத் திக்கில் சென்று, வீட்டிற்கு வெகுதூரத்தில் மல மூத்ர விஸர்ஜனம் செய்யவேண்டும்.

வ்யாஸர்:— வீட்டிற்குத் தென்மேற்குத் திக்கில் அம்பு விழும் தூரத்தளவு சென்று தலையை வஸ்த்ரத்தால் மறைத்துக் கொண்டு, மலவிஸர்ஜனம் செய்யவேண்டும். தலையைக் கையினால் தொடக்கூடாது.

மனு:— மூத்ரம், கால் கழுவிய ஜலம், எச்சிலன்னம், ரேதஸ் இவைகளை வீட்டிற்கு வெளியில் தூரத்தில் பரிஹரிக்க வேண்டும்.

இது பகல் விஷயம். ஸூர்யாஸ்தமயத்திற்குப் பின் க்ராமத்திற்கோ, வீட்டிற்கோ வெகுதூரத்தில் மலமூத்ர விஸர்ஜனம் செய்யவேண்டுமென்பதில்லை. ஸமீபத்திலும் செய்ய

𑌅𑌙𑍍𑌗𑌿𑌰𑌾𑌃—

‘𑌉𑌤𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌮𑍇 𑌯𑌾𑌮𑍇 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌰𑌾𑌚𑌮𑍍𑌯 𑌵𑌾𑌗𑍍𑌯𑌤𑌃 । 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌧𑌾𑌯 𑌤𑍃𑌣𑍈𑌰𑍍𑌭𑍂𑌮𑌿𑌂 𑌶𑌿𑌰𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌵𑌾𑌸𑌸𑌾 ॥ 𑌵𑌾𑌚𑌂 𑌨𑌿𑌯𑌮𑍍𑌯 𑌯𑌤𑍍𑌨𑍇𑌨 𑌷𑍍𑌠𑍀𑌵𑌨𑍋𑌚𑍍𑌛𑍍𑌵𑌾𑌸𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌃 । 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌮𑍂𑌤𑍍𑌰𑌪𑍁𑌰𑍀𑌷𑍇 𑌤𑍁 𑌶𑍁𑌚𑍌 𑌦𑍇𑌶𑍇 𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌃’ 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌨𑍇𑌨 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌪𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑍇𑌨𑌾𑌚𑌮𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌨𑍁𑌯𑌾𑌤𑍍, 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌚𑌮𑌯𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌮𑍂𑌤𑍍𑌰𑌪𑍁𑌰𑍀𑌷𑍇 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿 ॥ 𑌤𑍃𑌣𑌾𑌨𑌿 = 𑌅𑌯𑌜𑍍𑌞𑌿𑌯𑌾𑌨𑌿 ॥

𑌤𑌥𑌾 𑌚 𑌕𑌾𑌤𑍍𑌯𑌾𑌯𑌨𑌃—

‘𑌶𑌿𑌰𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑍀𑌤 𑌶𑌕𑍃𑌨𑍍𑌮𑍂𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌸𑌰𑍍𑌜𑌨𑌮𑍍 । 𑌅𑌯𑌜𑍍𑌞𑌿𑌯𑍈𑌰𑌨𑌾𑌰𑍍𑌦𑍍𑌰𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌤𑍃𑌣𑍈𑌰𑌾𑌚𑍍𑌛𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌮𑍇𑌦𑌿𑌨𑍀𑌮𑍍’ 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌤𑍃𑌣𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑌂 𑌕𑌾𑌷𑍍𑌠𑌾𑌦𑍇𑌰𑌪𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌰𑍍𑌥𑌮𑍍 ॥

லாம். “ராத்திரியில் வீட்டிற்கு ஸமீபத்திலும் மலமூத்ர விஸர்ஜனம் செய்யலாம்” என்று ஸ்ம்ருதியிருப்பதால்.

அங்கிரஸ்:— ராத்திரியின் கடைசி யாமத்தில் எழுந்து கவனமுடையவனாய் ஆசமனம் செய்து, புல்லுகளால் பூமியை மறைத்து, வஸ்த்ரத்தால் தலையை மறைத்து, மௌனத்துடன், துப்புதல், பெருமூச்சுவிடுதல் இவைகளில்லாமல், சுத்தமான இடத்தில் மலமூத்ர விஸர்ஜனம் செய்யவேண்டும். இங்கு ஆசமனம் செய்து என்றிருப்பதால் நித்திரையைப்போல் வேறு ஆசமன நிமித்தம் நேர்ந்தால் ஆசமனம் செய்தபிறகே மலமூத்ர விஸர்ஜனம் செய்யவேண்டுமென்று சொல்லியதாயாகிறது. பூமியை மறைக்கும் புல்கள் யாகத்திற்கு அர்ஹமில்லாதவைகளாயிருக்கவேண்டும்.

அவ்விதமே விதிக்கின்றார் காத்யாயனர்:— தலையை மறைத்துக்கொண்டு, யாகத்திற்கு யோக்யமல்லாததும், உலர்ந்ததுமான த்ருணங்களால் பூமியை மறைத்து, மலமூத்ர விஸர்ஜனம் செய்யவேண்டும். இங்கு த்ருணம் என்னும் பதம் கட்டை முதலியவைவையும் காட்டுவதற்காகும். ஆகையாலேதான்,

அத்ர மனு:—

'திரஸ்க்ருத்யோச்சரேத்காஷ்டம் லோஷ்டம் பத்ரம் த்ருணானி வா । நியம்ய ப்ரயதோ வாசம் ஸம்வீதாங்கோऽவகுண்டித' இதி ॥ திரஸ்கரணம் = அந்தர்தானம் । உச்சார: = புரீஷோத்ஸர்க: । இதம் மூத்ரஸ்யாப்யுபலக்ஷணமேதத், 'அயஜ்ஞியைரநார்த்ரைஶ்ச த்ருணை: ஸஞ்சாத்ய மேதினீம் । ப்ராணாஸ்யம் வாஸஸாऽऽவேஷ்ட்ய விண்மூத்ரம் த்யஜேத்புத' இதி ஸ்மரணாத் ॥ ஸம்வீதாங்க: = ப்ராவ்ருததேஹ: । அவகுண்டித: = ப்ராவ்ருதஶிரா: ॥

அத்ர விஷ்ணு:—

'அநார்த்ரேண ஸ்வவாஸஸா வேஷ்டயித்வா விண்மூத்ரஸர்ஜனம் க்ரீவாயாம் விஸஜ்யோபவீதே' திதி ॥

ஹாரீத:—

'அப்ராவ்ருதஶிரா யஸ்து விண்மூத்ரம் ஸ்ருஜதி த்விஜ: ।
தச்சிரஶ்ஶததா பூயாதிதி தேவாஶ்ஶபந்தி த' மிதி ॥

மனு:— சுத்தனும், மௌனியாயும், அங்கங்களையும் தலையையும் வஸ்த்ரத்தால் மறைத்துக்கொண்டு, கட்டை, மண் கட்டி, இலை, புல் இவைகளிலொன்றினால் பூமியை மறைத்து மலவிஸர்ஜனம் செய்யவேண்டும். இங்குள்ள 'உச்சரேத்' என்ற பதம் மூத்ர விஸர்ஜனத்தையும் சொல்லும். 'யக்ஞார்ஹமல்லாததும், உலர்ந்ததுமான புல்களால் பூமியை மறைத்து, மூக்கையும் வாயையும் வஸ்த்ரத்தால் மறைத்து, மலமூத்ரங்களை விடவேண்டும்' என்ற ஸ்ம்ருதியிருப்பதால்.

இங்கு விஷ்ணு:— ஈரமில்லாத தன் வஸ்த்ரத்தினால் தலையை மறைத்துக்கொண்டு உபவீதத்தைக் கழுத்தில் சேர்த்து மலமூத்ர விஸர்ஜனம் செய்யவேண்டும்.

ஹாரீதர்:— ப்ராம்ஹணன் தலையை வஸ்த்ரத்தால் மறைத்துக்கொள்ளாமல் மலமூத்ர விஸர்ஜனம் செய்தால் அவன் தலை பல துண்டுகளாய்ப் போகவேண்டுமென்று தேவர்கள் அவனைச் சபிக்கின்றனர்.

போதாயந:—

'ஶுஷ்கத்ருணமயாஜ்ஞிகம் காஷ்டம் லோஷ்டம் வா திரஸ்க்ருத்யாஹோராத்ரயோருதக்தக்ஷிணாமுக: ப்ராவ்ருத்ய ஶிர உச்சரேந்மேஹேத்வே'தி ॥

மநு:—

'மூத்ரோச்சாரஸமுத்ஸர்கம் திவா குர்யாதுதங்முக:। தக்ஷிணாபிமுகோ ராத்ரௌ ஸந்த்யயோஶ்ச யதா திவா ॥ சாயாயாமந்தகாரே வா ராத்ராவஹநி வா த்விஜ:। யதாஸுகமுக: குர்யாத் ப்ராணபாதபயேஷு ச' இதி ॥ 'சாயாயாம் மூத்ரபுரீஷயோ: கர்ம வர்ஜயே'திதி ஸ்மரணாத், அத்ர சாயாஶப்தேந அவர்ஜநீயோ மேகபர்வதாதிநா ஸூர்யஸ்ய திரோபாவோ விவக்ஷித:। அந்தகாரஶப்தேந ராத்ரௌ ஜ்யோதிஷாம் ॥

யத்து தேவலேநோக்தம்—

'ஸதைவோதங்முக: ப்ராதஸ்ஸாயாஹ்நே தக்ஷிணாமு

போதாயனர்:— யாகார்ஹமல்லாத உலர்ந்த புல், கட்டை, மண்கட்டி இவைகளிலொன்றினுல் பூமியை மறைத்து, தலையை மூடிக்கொண்டு பகலில் வடக்குமுகமாகவும், இரவில் தெற்கு முகமாகவும் மலமூத்ர விஸர்ஜனம் செய்யவேண்டும்.

மனு:- பகலில் வடக்குமுகமாகவும், ராத்திரியில் தெற்கு முகமாகவும், இரண்டு ஸந்த்யாகாலங்களிலும் பகலில் போலவும் மலமூத்ர விஸர்ஜனம் செய்யவேண்டும். நிழல், அந்தகாரம் இவைகளிலும் ப்ராணபயம் வரக்கூடிய இடங்களிலும், பகல் ராத்திரியென்ற நியமமில்லாமல் இஷ்டப்படி இருந்து செய்யலாம். திக்குநியமமில்லை. 'நிழலில் மலமூத்ர விஸர்ஜனம் செய்யக்கூடா'தென்று ஸ்ம்ருதியிருப்பதால் இங்கு நிழல் என்ற பதத்தால், நம்மால் பரிஹரிக்க முடியாததாய் மேகம் பர்வதம் முதலியவைகளால் ஏற்படும் ஸூர்யனின் மறைவு சொல்லப்படுகிறது. அந்தகாரம் என்பதால் ராத்திரியில் நக்ஷத்ரங்களின் மறைவும் சொல்லப்படுகிறது.

"எப்பொழுதுமே காலையில் வடக்குமுகமாகவும் மாலையில் தெற்கு முகமாகவும் மலமூத்ர விஸர்ஜனம் செய்யவேண்டும்.

வ: । விண்மூத்ரோத்ஸர்ஜனம் ஸந்த்யாஸு பரிவர்ஜயே'திதி, தந்நிருத்தேதரவிஷயம், 'நோபருத்த: க்ரியா: குர்யா'திதி ஸ்மரணாத் ॥

ஸ்ம்ருதிஸாரே—

'குர்யாத் ராக்ஷஸீமாசாம் நிவீதீ வாக்யதோ திவா ।
விண்மூத்ரோத்ஸர்ஜனம் கார்யம் ப்ருதக்சிரஸ்து உதங்முக: ॥
ஸந்த்யயோஸ்து ததா ராத்ரௌ தக்ஷிணாபிமுகோ த்விஜ' இதி ॥

யத்து— 'ப்ரத்யங்முகஸ்து பூர்வாஹ்ணே அபராஹ்ணே ப்ராங்முகஸ்ததா । உதங்முகஸ்து மத்யாஹ்னே நிசாயாம் தக்ஷிணாமுக' இதி யமவசநம், தத் ஸூர்யாபிமுகத்வநிஷேதபரமிதி மாதவீயே ॥

யாஜ்ஞவல்க்ய:—

'திவா ஸந்த்யாஸு கர்ணஸ்தப்ரஹ்மஸூத்ர உதங்முக

ஸந்த்யா காலங்களில் மலமூத்ர விஸர்ஜனம் செய்யக்கூடாது'' என்று தேவலர் சொல்லியிருக்கிறாரெனில், அது அடக்கப் பட்ட மலமூத்ரங்களைத் தவிர்த்தவைகளின் விஷயம். 'மல மூத்ரங்களை அடக்கிக்கொண்டு, க்ரியைகளைச் செய்யக் கூடாது' என்று ஸ்ம்ருதி இருப்பதால், ஆகையால் மனுவசன விரோதமில்லை.

ஸ்ம்ருதிஸாரத்தில்:— நிருருதி திக்கிற்சென்று நிவீதியா யும், மௌனியாயும், சிச்னத்தைப் பிடித்துக்கொண்டு பகலில் வடக்கு முகமாகவும், ஸந்த்யா காலத்திலும் ராத்திரியிலும் தெற்கு முகமாகவும் மலமூத்ர விஸர்ஜனம் செய்யவேண்டும்.

முற்பகலில் மேற்கு முகமாயும், பிற்பகலில் கிழக்கு முக மாயும், நடுப்பகலில் வடக்கு முகமாயும், இரவில் தெற்கு முக மாயும் மலமூத்ர விஸர்ஜனம் செய்யவேண்டுமென்ற யம வசனம், ஸூர்யாபிமுகமாயிருந்து செய்வதை நிஷேதிப்பதில் தாத்பர்யமுள்ளது என்று மாதவீயத்தில் சொல்லப்பட்டிருக் கிறது.

யாக்ஞவல்க்யர்:— பகலிலும், ஸந்த்யா காலங்களிலும், காதில் பூணூலைத் தரித்து வடக்குமுகமாயும், ராத்திரியில் தெற்குமுகமாயும் மலமூத்ரவிஸர்ஜனம் செய்யவேண்டும்.

वः । कुर्यान्मूत्रपुरीषे तु रात्रौ चेद्दक्षिणामुखः' इति ॥

आपस्तम्बः—

प्राङ्मुखोऽन्नानि भुञ्जीत उच्चरेद्दक्षिणामुखः । उदङ्मुखो मूत्रं कुर्यात् प्रत्यक्पादावनेजनम्' इति॥ अत्र विकल्पो वेदितव्यः ॥

अङ्गिराः—

'कृत्वा यज्ञोपवीतं तु पृष्ठतः कण्ठलम्बितम् । विण्मूत्रं तु गृही कुर्याद्यद्वा कर्णे समाहितः' इति॥

आपस्तम्बोऽपि—

'नोर्ध्वं नाधो न तिर्यक्च किञ्चिदीक्षेत बुद्धिमान् । नभो भूम्यन्तरं पश्येत् कृत्वा शिरस्युपवीतकम्' इति ॥

स्मृत्यन्तरेऽपि—

'सूत्रं तु दक्षिणे कर्णे कृत्वा विण्मूत्रमुत्सृजेत्' इति ॥

ஆபஸ்தம்பர்:— கிழக்குமுகமாய்ப் போஜனம் செய்ய வேண்டும். தெற்குமுகமாய் மலவிஸர்ஜனம் செய்யவேண்டும். வடக்குமுகமாய் மூத்ரவிஸர்ஜனம் செய்யவேண்டும். மேற்கு முகமாய்க் காலலம்பவேண்டும். இதில் விகல்பமென்று அறிய வேண்டும்.

அங்கிரஸ்:— பூணூலை நிவீதமாய்க் கழுத்திலிருந்து முதுகில் தொங்கும்படி செய்து, அல்லது காதில் தரித்து, மலமூத்ரவிஸர்ஜனம் செய்யவேண்டும்.

ஆபஸ்தம்பரும்:— புத்தியுள்ளவன் உயரவும், கீழேயும், குறுக்கிலும் ஒன்றையும் பார்க்கக்கூடாது. ஆகாசம், பூமி இவைகளின் நடுவையே பார்க்கவேண்டும். பூணூலைத் தலையில் தரிக்கவேண்டும்.

வேறொருஸ்ம்ருதியில்:- உபவீதத்தை வலதுகாதில் தரித்துக்கொண்டு மலமூத்ர விஸர்ஜனம் செய்யவேண்டும்.

𑌅𑌙𑍍𑌗𑌿𑌰𑌾𑌃—

"𑌯𑌜𑍍𑌞𑍋𑌪𑌵𑍀𑌤𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌣𑍇 𑌤𑍁 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌤𑍁 𑌨𑌿𑌯𑌮𑍍𑌯 𑌵𑍈 । 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌮𑍂𑌤𑍍𑌰𑌪𑍁𑌰𑍀𑌷𑍇 𑌤𑍁 𑌶𑍁𑌚𑍌 𑌦𑍇𑌶𑍇 𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌃" 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌕𑌰𑍍𑌣𑌨𑌿𑌯𑌮𑌨𑌮𑍇𑌕𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑌯𑌮𑍍 ॥

𑌯𑌥𑌾𑌹 𑌸𑌾𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑌃—

"𑌯𑌦𑍍𑌯𑍇𑌕𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌣𑍇 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑍋𑌪𑌵𑍀𑌤𑌕𑌮𑍍 । 𑌮𑍂𑌤𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌗𑌂 𑌬𑍁𑌧𑌃 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌸𑌾𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑌾𑌯𑌨𑍋𑌽𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥

𑌸𑌾𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑌾𑌯𑌨𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯𑍇𑌽𑌪𑌿—

"𑌯𑌦𑍍𑌯𑍇𑌕𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌯𑌜𑍍𑌞𑍋𑌪𑌵𑍀𑌤𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌣𑍇 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑍂𑌤𑍍𑌰𑌪𑍁𑌰𑍀𑌷𑍋𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌗𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥

𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌸𑌾𑌰𑍇—

"𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾𑌽𑌵𑌗𑍁𑌣𑍍𑌠𑌨𑌂 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑍀𑌯𑍇𑌣 𑌵𑌾𑌽𑌪𑌿 𑌵𑌾 । 𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌕𑌰𑍍𑌣𑍇 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌣𑍍𑌮𑍂𑌤𑍍𑌰𑌮𑍁𑌤𑍍𑌸𑍃𑌜𑍇𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂= 𑌯𑌜𑍍𑌞𑍋𑌪𑌵𑍀𑌤𑌮𑍍 ॥

அங்கிரஸ் :— கவனமுள்ளவனுய், உபவீதத்தை வலது காதில் வைத்துக்கொண்டு, சுத்தமான இடத்தில் மலமூத்ர விஸர்ஜனம் செய்யவேண்டும்.

வலது காதில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்பது ஒரே வஸ்த்ரம் தரித்திருப்பவனைப் பற்றியதாம். ஏனெனில், **ஸாங்க்யாயனர்**–'க்ருஹஸ்தனான ப்ராம்ஹணன் ஒரே வஸ்த்ரமுடையவனுயிருந்தால், உபவீதத்தை காதில் வைத்துக்கொண்டு மூத்ர விஸர்ஜனம் செய்யவேண்டுமென்று ஸாங்க்யாயனர் சொன்னூர்' என்று சொல்வதால்.

ஸாங்க்யாயனக்ருஹ்யத்திலும் :— ஒரே வஸ்த்ரத்துடனிருப்பானுகில் யக்ஞோபவீதத்தை காதில் வைத்துக்கொண்டு மலமூத்ரவிஸர்ஜனம் செய்யவேண்டும்.

ஸ்ம்ருதி ஸாரத்தில் :— உத்தரீயவஸ்த்ரத்தால் போற்றிக்கொண்டு, பவித்ரத்தை வலது காதில் வைத்துக்கொண்டு, மல மூத்ரவிஸர்ஜனம் செய்யவேண்டும். இங்கு பவித்ரமென்ற பதத்திற்கு பூணூல் என்று பொருள்.

ததா ச பரத்வாஜ:—

'சண்டாலைரந்த்யஜைஸ்ஸார்தம் ஸம்பாஷே மூத்ரவிமோசநே । தக்ஷிணஶ்ரவணே விப்ரோ ப்ரஹ்மஸூத்ரம் விநிக்ஷிபேத்' இதி ॥

மூத்ரபுரீஷாதிகாரே ஶங்க:—

'நாநுதகோ நாம்ருத்திகோ நாவஸ்த்ரவேஷ்டிதஶிரா' இதி ॥

ஸ்ம்ருதிதீபிகாயாம்—

'உத்ருதோதகமாதாய ம்ருத்திகாம் சைவ வாக்யத: । உதங்முகோ திவா குர்யாத் ராத்ரௌ சேத்தக்ஷிணாமுக: ॥ ப்ராகேவ மூத்ரபுரீஷஸ்ய பஶ்சாத் க்ருஹ்ணீத ம்ருத்திகாம் । பஶ்சாத்க்ருஹ்ணாதி யோ விப்ர: ஸசேலோ ஜலமாவிஶேத்' இதி ॥

பைடீநஸி:—

'அநுதகமூத்ரபுரீஷகரணே ஸசேலஸ்நாநம்' இதி ॥

அப்படியே பரத்வாஜர் :— சண்டாளருடனும், அந்த்யஜருடனும் பேசும்பொழுதும், மலமூத்ர விஸர்ஜன காலத்திலும் ப்ராம்ஹணன் பூணூலை வலது காதில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

மலமூத்ரத்யாகப்ரகரணத்தில், சங்கர் :- சௌசத்திற்குறிய ஜலம், மண் இவைகளை எடுத்து வைத்துக்கொள்ளாமலும், தலையில் வஸ்த்ரத்தைச் சுற்றிக்கொள்ளாமலும் மலமூத்ரங்களை விடக்கூடாது.

ஸ்ம்ருதிதீபிகையில் :- ஜலத்தையும், ம்ருத்திகையையும் எடுத்துவைத்துவிட்டு, மௌனியாய், பகலில் வடக்குமுகமாகவும், இரவில் தெற்குமுகமாகவும் மலமூத்ர விஸர்கம் செய்ய வேண்டும். ப்ராம்ஹணன் மலமூத்ர விஸர்கத்திற்கு முந்தியே மண்ணை எடுத்து வைக்கவேண்டும். பிந்தி எடுத்தால் ஸசேல ஸ்நானம் செய்யவேண்டும். கட்டிய வஸ்த்ரத்துடனே ஸ்நானம் செய்வது ஸசேலஸ்நானம்.

பைடீநஸி :— ஜலத்தை எடுத்துக்கொள்ளாமல் மலமூத்ர விஸர்ஜனம் செய்தால் ஸசேலஸ்நானம் செய்யவேண்டும்.

பைடீநஸி:—

'உத்3த்4ருʼத்யைவ ஜலம் பூர்வம் மூத்ரபுரீஷே ॥ க்3ருʼஹீதோத3கபாத்ரஶ்சேன்மூத்ரபுரீஷே । தத்தோயம் மூத்ரதுல்யம் ஸ்யாத் பீத்வா சாந்த்3ராயணஞ்சரேத் ॥ கரஸ்தோ2த3கபாத்ரஶ்சேத் மூத்ரபுரீஷே । தஜ்ஜலம் மூத்ரஸத்3ருʼஶம் ஸுராபானேன தத்ஸமம்'இதி ॥

ப4ரத்3வாஜ:—

'ஶக்ருʼன்மூத்ரம் த்யஜேத்3யஸ்து விஸ்ம்ருʼத்யைவோபவீதயஸ் । தத்ஸூத்ரம் து பரித்யஜ்ய த3த்4யாத3ன்யன்னவம்' இதி ॥

அங்கி3ரா:—

'க்ருʼத்வா மூத்ரம் புரீஷம் வா யதா3 நைவோத3கம் ப4வேத் । ஸ்நாத்வா(அ)ப்3யோத3கை: பஶ்சாத் ஸசேலம் து விஶுத்4யதி ॥ ஸ்நாநம் க்ருʼத்வா ஸசேலம் து விஶுத்3தோ4 கா-ரயேத் । ப்ராணாயாமத்ரயம் க்ருʼத்வா பானஸ்நானேந

பைடீநஸியே :— ஜலத்தை முந்தி எடுத்துக்கொண்ட பிறகே மூத்ர புரீஷவிஸர்கம் செய்யவேண்டும். ஜலபாத்ரத்தைத் தொட்டுக்கொண்டு விஸர்ஜனம் செய்தால், அந்த ஜலம் மூத்ரத்திற்குச் சமமாகும். அதைப் பானம் செய்தால் சாந்த்ராயணமனுஷ்டிக்கவேண்டும். ஜலபாத்ரத்தைக் கையில் வைத்துக் கொண்டு விஸர்ஜனம் செய்தாலும் அந்த ஜலம் மூத்ரஸமமாகும். அதைக் குடிப்பது ஸுராபானஸமமாகும்.

பரத்வாஜர் :- மறதியால் பூணூலை நிவீதம் செய்துகொள்ளாமல் உபவீதியாகவே மலமூத்ரத்யாகம் செய்தவன் அந்தப் பூணூலை விட்டுவிட்டுப் புதிதான பூணூலைத் தரித்துக்கொள்ள வேண்டும்.

அங்கிரஸ் :— முதலில் ஜலமே கிடைக்காவிடில், மலமூத்ர விஸர்கம் செய்த பிறகு, ஜலம் கிடைத்தவிடத்தில் சௌசாதிகளைச் செய்துகொண்டு, ஸசேலஸ்நானம் செய்தால் சுத்தனாகிறான்.

𑌶𑍁𑌧𑍍𑌯𑌤𑌿 । 𑌤𑍈𑌲𑌾𑌭𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗𑍇 𑌤𑌥𑌾 𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌕𑍍𑌷𑍌𑌰𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌿 𑌮𑍈𑌥𑍁𑌨𑍇 । 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌶𑍌𑌚𑌮𑌨𑌾𑌚𑌮𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌣𑍍𑌮𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌹𑌮𑌶𑍁𑌚𑌿𑌰𑍍𑌭𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥

𑌆𑌪𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌬𑌃—

'𑌶𑌿𑌰𑌃𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌂 𑌨𑌿𑌵𑍀𑌤𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌂 𑌦𑌿𑌶𑌾𑌮𑌵𑌲𑍋𑌕𑌨𑌂 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌂 𑌤𑍃𑌣𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌮𑍌𑌨𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍀𑌷𑌂 𑌷𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑌾𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑌂 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑌂 𑌶𑍌𑌚𑌮𑌷𑍍𑌟𑌮𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿 । 𑌪𑍁𑌰𑍀𑌷𑌕𑌰𑌣𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑍋𑌦𑌕𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌨 𑌭𑍂𑌤𑌵𑌿𑌷𑌯𑌮𑍍—'𑌸𑌜𑌲𑌂 𑌭𑌾𑌜𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑌾𑌂 𑌚 𑌪𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍 । 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌮𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍀𑌷𑌂 𑌚 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌮𑌾𑌪𑍍𑌨𑍁𑌯𑌾𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌸𑍍𑌮𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍 ॥

ஸ்நானம் செய்த பிறகு ஈரவஸ்த்ரத்துடனேயே மலமூத்ர விஸர்கம் செய்தால், மூன்று ப்ராணாயாமங்கள் செய்து, மறுபடி ஸ்நானம் செய்தால் சுத்தனாகிறான். எண்ணெய் தேய்த்துக் கொள்ளல், வாந்தி, க்ஷௌரம், ஸ்த்ரீஸங்கம் இவைகளில் அததற்குரிய சுத்தியைச் செய்து ஆசமனம் செய்யாமல் மூத்ர புரீஷ விஸர்கம் செய்பவன் மூன்று நாள் அசுத்தனாகிறான்.

ஆபஸ்தம்பர்:—தலையை வஸ்த்ரத்தால் சுற்றுவது முதலாவது, பூணூலை நிவீதம் செய்துகொள்வது இரண்டாவது, நான்கு திக்குகளையும் பார்ப்பது மூன்றாவது, புல் முதலியவற்றால் பூமியை மறைத்தல் நான்காவது, மௌனம் ஐந்தாவது, விஸர்ஜனம் ஆறாவது, மண்ணை எடுப்பது ஏழாவது, ஜலத்தை எடுப்பது எட்டாவது. இந்த வசனத்தில் மல விஸர்ஜனத்திற்குப் பிறகு மண் ஜலமிவைகளை க்ரஹிப்பதைச் சொல்லியிருப்பது பூமியிலேயே இருக்கும் ஜலத்தில் செய்யப்படும் சௌசத்தின் விஷயமாகும். ஏனெனில் "ஜலத்துடனுள்ள பாத்ரத்தையும், சோதிக்கப்பட்ட மண்ணையும் வைத்துவிட்டு மலமூத்ர விஸர்கம் செய்யவேண்டும், வேறுவிதமானால் சுத்தனாவதில்லை" என்று வ்யாஸர் சொல்லியிருப்பதால்.

மநு:—

'ந மூத்ரம் பதி குர்வீத ந பஸ்மனி ந கோவ்ரஜே । வாய்வக்னிவிப்ரமாதித்யமப: பஶ்யம்ஸ்ததைவ காம் ॥ ந கதாசன குர்வீத விண்மூத்ரஸ்ய விஸர்ஜனம் । ந பாலக்ருஷ்டே ந ஜலே ந சித்யாம் ந ச பர்வதே ॥ ந ஜீர்ணதேவாயதனே ந வல்மீகே கதாசன । ந ஸஸத்வேஷு கர்த்தேஷு ந கச்சன்னபி ச ஸ்தித: ॥ ந நதீதீரமாஸாத்ய ந ச பர்வதமஸ்தகே ॥ ப்ரத்யக்னிம் ப்ரதிஸூர்யம் ச ப்ரதிஸோமோதகத்விஜம் । ப்ரதிகு ப்ரதிவாதம் ச ப்ரஜ்ஞா நஶ்யதி மேஹத:' இதி ॥

யம:—

'ப்ரத்யாதித்யம் ந மேஹேத ந பஶ்யேதாத்மனஶ்ஶக்ருத் । த்ருஷ்ட்வா ஸூர்யம் நிரீக்ஷேத காமக்னிம் ப்ராஹ்மணம் ததா'இதி ॥

விஷ்ணு:—

'ந ப்ரத்யநிலாநலேந்த்வர்கஸ்த்ரீகுருப்ராஹ்மணா'நிதி ॥

மனு:— வழியிலும், சாம்பலிலும், பசுக்கொட்டிலிலும், வாயு, அக்னி, ப்ராம்ஹணன், ஸூர்யன், ஜலம், பசு இவர்களைப் பார்த்துக்கொண்டும், கலப்பையால் உழுத பூமியிலும், ஜலத்திலும், சிதியிலும், (ஆஹிதாக்னிகளால் சயனத்தில் செங்கற்களால் மந்த்ரத்துடன் கட்டப்படும் மேடை 'சிதி' என ப்படும்) மலையிலும், ஜீர்ணமான தேவாலயத்திலும், புற்றிலும், ப்ராணிகள் வஸிக்கும் வளைகளிலும், நடந்து கொண்டும், நின்று கொண்டும், நதியின் கரையிலும், மலையின் உச்சியிலும், மலமூத்ரவிஸர்ஜனம் செய்யக்கூடாது. அக்னி, ஸூர்யன், சந்த்ரன், ஜலம், ப்ராம்ஹணன், பசு, காற்று இவர்களுக்கு எதிராயிருந்து கொண்டு மலமூத்ர விஸர்ஜனம் செய்பவனுக்கு புத்தி குறைந்துவிடும்.

யமன்:— ஸூர்யனுக்கு எதிராய் மலமூத்ர விஸர்ஜனம் செய்யக்கூடாது. தன்னுடைய மலத்தைப் பார்க்கக்கூடாது. பார்த்தால் ஸூர்யனைப் பார்க்கவேண்டும், அல்லது பசு, அக்னி, ப்ராம்ஹணன் இவர்களையாவது பார்க்கவேண்டும்.

விஷ்ணு :— காற்று, அக்னி, சந்த்ரன், ஸூர்யன், ஸ்த்ரீ,

𑌬𑍋𑌧𑌾𑌯𑌨𑌃—

'𑌫𑌾𑌲𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑍇 𑌜𑌲𑍇 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌲𑍍𑌮𑍀𑌕𑍇 𑌗𑌿𑌰𑌿𑌮𑌸𑍍𑌤𑌕𑍇 । 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌯𑌤𑌨𑍇 𑌨𑌦𑍀𑌤𑍀𑌰𑍇 𑌦𑌰𑍍𑌭𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑍇𑌷𑍁 𑌶𑌾𑌦𑍍𑌵𑌲𑍇 ॥ 𑌛𑌾𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌮𑍂𑌲𑍇 𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌣𑍍𑌮𑍂𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌨 𑌤𑍍𑌯𑌜𑍇𑌦𑍍𑌬𑍁𑌧𑌃 । 𑌨𑌾𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑍃𑌤𑌶𑍍𑌶𑌿𑌰𑌂 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑍇𑌨𑍍𑌨 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍇𑌚𑍍𑌚 𑌪𑌾𑌣𑌿𑌨𑌾 𑌶𑌿𑌰𑌃 ॥ 𑌨 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾 𑌨 𑌦𑌿𑌶𑌃 𑌪𑌶𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌵𑌿𑌣𑍍𑌮𑍂𑌤𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌜𑌨𑍇 𑌬𑍁𑌧𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌪𑌾𑌰𑌿𑌜𑌾𑌤𑍇—

'𑌕𑍃𑌶𑌾𑌨𑍌 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌂𑌸𑍍𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌰𑌥𑍍𑌯𑌾𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌶𑍍𑌮𑌶𑌾𑌨𑌕𑍇 । 𑌅𑌙𑍍𑌗𑌾𑌰𑍇 𑌗𑍋𑌮𑌯𑍇 𑌨𑌦𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌭𑍂𑌮𑌿𑌷𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑌾 ॥ 𑌬𑌿𑌲𑍇 𑌜𑌲𑍇 𑌚𑌿𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂𑌚 𑌵𑌲𑍍𑌮𑍀𑌕𑍇 𑌗𑌿𑌰𑌿𑌮𑌸𑍍𑌤𑌕𑍇 । 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌯𑌤𑌨𑍇 𑌨𑌦𑍀𑌤𑍀𑌰𑍇 𑌦𑌰𑍍𑌭𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌕𑍁𑌶𑌸𑍍𑌥𑌲𑍇 । 𑌸𑍇𑌵𑍍𑌯𑌚𑍍𑌛𑌾𑌯𑌾𑌸𑍁 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑍇𑌷𑍁 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌗𑍋𑌷𑍍𑌠𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌭𑌸𑍍𑌮𑌸𑍁 । 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇𑌷𑍍𑌵𑍇𑌤𑍇

குரு, ப்ராம்ஹணன், இவர்களுக்கு எதிராயிருந்துகொண்டு மலமூத்ர விஸர்கம் செய்யக்கூடாது.

போதாயனர் :— கலப்பையாலுழுத ஸ்தலத்திலும், ஜலத்திலும், சிதியிலும், புற்றிலும், மலையினுச்சியிலும், தேவாலயத்திலும், நதியின் கரையிலும், தர்ப்பத்தின் மேலும், புல்லுள்ள தரையிலும், நிழலிலும், மரத்தினடியிலும் மலமூத்ர விஸர்ஜனம் கூடாது. மலமூத்ரவிஸர்ஜன காலத்தில் வேறு விஷயத்தில் கவனமாய் வெகுகாலமிருக்கக்கூடாது. கையால் தலையைத் தொடக்கூடாது. பேசக்கூடாது. திக்குகளைப் பார்க்கக்கூடாது.

பாரிஜாதத்தில் :— அக்னியிலும், நடந்துகொண்டும், நின்றுகொண்டும், வீதியிலும், நதியின் துறையிலும், ச்மசானத்திலும், தணலிலும், சாணத்திலும், நதியிலும், யாக பூமியிலும், வளையிலும், ஜலத்திலும், சிதியிலும், புற்றிலும், மலையினுச்சியிலும், தேவாலயத்திலும், நதிக்கரையிலும், தர்ப்பம் புஷ்பம் குசம் இவைகளுண்டாகுமிடங்களிலும், இளைப்பாறக்கூடிய நிழல்களிலும், மரங்களிலும், வழியிலும், பசுக்கொட்டிலிலும், ஜலத்திலும், சாம்பலிலும் மூத்ரம் முதலிய அசுத்தமொன்றை

ஷ்டீவேத் காஸயேந் ந தத்ர முக்த்வாதி கிஞ்சந | திஷ்டேந்நாதி சிரம் தத்ர நைவ கிஞ்சிதுதீரயேத்' இதி ||

யம:—

'துஷாங்காரகபாலாநி தேவதாயதநாநி ச | ராஜமார்கஶ்மஶாநாநி க்ஷேத்ராணி ச கலாநி ச | உபரோஷோநலேவேத ச்சாயாசைத்யம் சதுஷ்பதம் | உதகம் சோதகாந்தம் ச பந்தாநம் ச விவர்ஜயேத் || வ்ருக்ஷமூலாநி ஸர்வாணி சைத்யஶ்வப்ரபிலாநி சே'தி ||

ஹாரீத:—

'வஸதத்வாரயோர்ந மூத்ரபுரீஷே குர்யாத் ந கோமயே ந கோஷ்டே ந தீர்த்தே ந யஜ்ஞபூமௌ ந யஜ்ஞியாநாம் வ்ருக்ஷாணாம் சாயாஸ்வி'தி || உபத்வாரம் = த்வாரஸமீபம் ||

விஷ்ணு:—

'நாநந்தர்ஹிதாயாம் பூமௌ நோஷரே ந ஶாத்வலே நோத்யாநே நோதகஸமீபே நாகாஶ' இதி ||

யும் விடக்கூடாது. அங்கு வெகுநேரம் இருக்கக்கூடாது. ஒன்றும் பேசக்கூடாது.

யமன் :— உமி, கரி, ஓடு, கோவில், ராஜமார்க்கம், மயானம், வயல், களம், நிழல், நாற்சந்தி, ஜலம், ஜலாதாரம், வழி, வ்ருக்ஷத்தினடி, தேவாகாரம், பள்ளம், வளை இவைகளில் விஸர்ஜனம் செய்யக்கூடாது.

ஹாரீதர் :— வாசல், வாசற்படியின் ஸமீபம், சாணம், மாட்டுக்கொட்டில், துறை, யாகபூமி, யாகார்ஹமான விருக்ஷங்களினடி இவைகளிலும் விஸர்ஜனம் கூடாது.

விஷ்ணு :— மறைக்காத பூமியிலும், களர் பூமியிலும், புல் தரையிலும், பூந்தோட்டத்திலும், ஜல ஸமீபத்திலும், ஆகாசத்திலும் விஸர்ஜனம் செய்யக்கூடாது.

[library stamp] ...-600 005.

வ்யாஸ:—

'வல்மீகம் யதிவா ச்சித்ரம் யே [illegible] மாந-
வா: | ராஜமார்கே ஸபாமத்யே தாந்யமத்யே ச [illegible]
ஹா: || வாய்வக்ந்யர்காம்பு கோவிப்ராந் பஶ்யந்நோச்சார-
முத்ஸ்ருஜேத் | நாஶ்மமூலபலாங்காரைர் தர்ப்பைர் ஜ்யாணாய
பஹிஷ்கர்ஷேதி ||

ஸ்ம்ருதிரத்நே—

'நஸோபாநத்பாதுகோ வா ச்சத்ரீ வா நாந்தரிக்ஷகே |
ததைவாபிமுகம் ஸ்த்ரீணாம் குருப்ராஹ்மணயோர்கவா-
மிதி ||

யாஜ்ஞவல்க்ய:—

'நதீச்சாயாபதகோஷ்டாம்புபஸ்மஸு |
ந ப்ரத்யக்ந்யர்ககோஸோம ஸந்த்யாம்புஸ்த்ரீத்விஜந்மந: ||
நேக்ஷேதார்கம் ந நக்நாம் ஸ்த்ரீம் ந ச ஸம்ஸ்ருஷ்டமைதுநாம் |

வ்யாஸர் :— ராஜமார்க்கத்திலும், ஸபையின் நடுவிலும், தான்யங்களின் நடுவிலும் விஸர்ஜனம் செய்யாதவர்கள் நல்லவராவர். காற்று, அக்னி, ஸூர்யன், ஜலம், பசு, ப்ராம்ஹணன் இவர்களைப் பார்த்துக்கொண்டு விஸர்ஜனம் செய்யக்கூடாது. கல், கிழங்கு, பழம், கரி, தர்ப்பம் இவைகளால் மலத்தைத் துடைக்கக்கூடாது.

ஸ்ம்ருதிரத்னத்தில் :— செருப்பு, பாதுகை தரித்தவனையும், குடை பிடித்தவனையும், ஆகாயத்திலும், ஸ்த்ரீகள், குரு, ப்ராம்ஹணன், பசு இவர்களுக்கு எதிராயும் விஸர்ஜனம் செய்யக்கூடாது.

யாக்ஞவல்க்யர் :— நதீ, நிழல், வழி, கொட்டில், ஜலம், சாம்பல் இவைகளிலும், அக்னி, ஸூர்யன், பசு, சந்த்ரன், ஸந்த்யை, ஜலம், ஸ்த்ரீ, ப்ராம்ஹணன் இவர்களுக்கெதிரிலும் விஸர்ஜனம் செய்யக்கூடாது. ஸூர்யனைப் பார்க்கக்கூடாது. வஸ்த்ரமில்லாத ஸ்த்ரீயையும், ஸங்கமம் செய்துகொண்டிருக்

𑌨 𑌚 𑌮𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍀𑌷𑌂 𑌵𑌾 𑌨𑌾𑌶𑍁𑌚𑍀 𑌰𑌾𑌹𑍁𑌤𑌾𑌰𑌕𑌾' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌉𑌦𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌮𑌯𑍇 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌨𑍇𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤, 𑌨 𑌹𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑌾 ।

𑌯𑌤𑍋 𑌮𑌨𑍁𑌃—'𑌨𑍇𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍋𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌮𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌕𑌦𑌾𑌚𑌨 । 𑌨𑍋𑌪𑌰𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌨 𑌵𑌾𑌰𑌿𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌨 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌨𑌭𑌸𑍋 𑌗𑌤'𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥

𑌉𑌪𑌭𑍋𑌗𑌾𑌦𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌨 𑌨𑌗𑍍𑌨𑌾𑌂, '𑌨 𑌨𑌗𑍍𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑍀𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌮𑍈𑌥𑍁𑌨𑌾' 𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌵𑌲𑌾𑌯𑌨𑌸𑍍𑌮𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍 ॥ 𑌮𑍂𑌤𑍍𑌰𑌪𑍁𑌰𑍀𑌷𑍇 𑌚 𑌨 𑌪𑌶𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍 । 𑌤𑌥𑌾 𑌅𑌶𑍁𑌚𑌿𑌃 𑌰𑌾𑌹𑍁𑌤𑌾𑌰𑌕𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌨 𑌪𑌶𑍍𑌯𑍇𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ।

𑌆𑌪𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌬𑌃—

'𑌶𑌿𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌮𑍂𑌤𑍍𑌰𑌪𑍁𑌰𑍀𑌷𑍇 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌭𑍂𑌮𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌦𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌧𑌾𑌯 𑌛𑌾𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌮𑍂𑌤𑍍𑌰𑌪𑍁𑌰𑍀𑌷𑌯𑍋𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌵𑌰𑍍𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 । 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌛𑌾𑌯𑌾𑌮𑌵𑌮𑍇𑌹𑍇𑌤𑍍 । 𑌨 𑌸𑍋𑌪𑌾𑌨

கும் ஸ்த்ரீயையும், மூத்ரம், மலம் இவைகளையும், அசுத்தனுய் ராகுவையும், நக்ஷத்ரங்களையும் பார்க்கக்கூடாது.

உதயத்திலும் அஸ்தமயத்திலும் ஸூர்யனைப் பார்க்கக் கூடாது. எப்பொழுதும் பார்க்கக்கூடா தென்பதில்லை. ஏனெனில்,

மனு:— உதயத்திலும், அஸ்தமயத்திலும், க்ரஹண காலத்திலும், ஜலத்திலும், ஆகாசத்தின் நடுவிலும் ஸூர்யனைப்பார்க்கக் கூடாது.

நக்னஸ்த்ரீயைப் பார்க்கலாகா தென்பது போககாலம் தவிர மற்றகாலத்தில். 'மைதுன காலமின்றி மற்றகாலத்தில் நக்னஸ்த்ரீயைப் பார்க்கக்கூடா' தென்று ஆச்வலாயனர் கூறியிருப்பதால். மூத்ரம், மலம் இவைகளையும் பார்க்கக்கூடாது. அசுத்தனுய் ராகுவையும், நக்ஷத்ரங்களையும் பார்க்கக்கூடாது என்று பொருள்.

ஆபஸ்தம்பர்:— தலையை வஸ்த்ரத்தால் மறைத்து, பூமியை புல் முதலியதால் மறைத்து, மலமூத்ர விஸர்ஜனம் செய்ய

𑌨 𑌮𑍂𑌤𑍍𑌰𑌪𑍁𑌰𑍀𑌷𑍇 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑍇 𑌪𑌥𑍍𑌯𑌪𑍍𑌸𑍁 𑌵𑌾 । 𑌤𑌥𑌾 𑌷𑍍𑌠𑍀𑌵𑌨𑌮𑍈𑌥𑍁𑌨𑌯𑍋𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌪𑍍𑌸𑍁 𑌵𑌰𑍍𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 । 𑌅𑌗𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌮𑍁𑌖𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌂 𑌗𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚𑌾𑌭𑌿𑌮𑍁𑌖𑍋 𑌮𑍂𑌤𑍍𑌰𑌪𑍁𑌰𑍀𑌷𑌯𑍋𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌵𑌰𑍍𑌜𑌯𑍇'𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌛𑌾𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 = 𑌉𑌪𑌜𑍀𑌵𑍍𑌯𑌚𑍍𑌛𑌾𑌯𑌾𑌯𑌾𑌮𑍍 । '𑌨𑍋𑌪𑌜𑍀𑌵𑍍𑌯𑌚𑍍𑌛𑌾𑌯𑌾𑌸𑍍𑌵𑌿'𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍 ॥ 𑌷𑍍𑌠𑍀𑌵𑌨𑌂 = 𑌶𑍍𑌲𑍇𑌷𑍍𑌮𑌨𑌿𑌰𑌸𑌨𑌮𑍍 ॥

𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌸𑌾𑌰𑍇 — '𑌮𑍂𑌤𑍍𑌰𑌪𑍁𑌰𑍀𑌷𑌂 𑌸𑌮𑍁𑌤𑍍𑌸𑍃𑌜𑌨𑍍 𑌅𑌯𑌜𑍍𑌞𑌿𑌯𑌕𑌾𑌷𑍍𑌠𑌤𑍃𑌣𑌪𑌰𑍍𑌣𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌶𑌿𑌰𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌵𑍀𑌤𑌂 𑌕𑌣𑍍𑌠𑌲𑌮𑍍𑌬𑌿𑌤𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌕𑍃𑌦𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌶𑍍𑌚𑍇𑌦𑍍𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌕𑌰𑍍𑌣𑍇 𑌨𑌿𑌧𑌾𑌯, 𑌭𑍁𑌵𑌂 𑌕𑌾𑌷𑍍𑌠𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌰𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿𑌤𑌾𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌮𑍌𑌨𑌂 𑌘𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌸𑍍𑌯𑌪𑌿𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑌿𑌵𑌾 𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌯𑍋𑌰𑍁𑌦𑌙𑍍𑌮𑍁𑌖𑍋 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍌 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌮𑍁𑌖𑍋 𑌮𑍂𑌤𑍍𑌰𑌪𑍁𑌰𑍀𑌷𑍇 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 । 𑌫𑌾𑌲𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑍇 𑌜𑌲𑍇 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌲𑍍𑌮𑍀𑌕𑍇 𑌗𑌿𑌰𑌿𑌮𑌸𑍍𑌤𑌕𑍇 । 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌲𑌯𑍇 𑌨𑌦𑍀𑌤𑍀𑌰𑍇 𑌦𑌰𑍍𑌭𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑍇𑌷𑍁 𑌶𑌾𑌦𑍍𑌵𑌲𑍇 ॥

வேண்டும். நிழலில் விஸர்ஜனம் செய்யக்கூடாது. தன்னுடைய நிழலில் செய்யலாம். பாதரக்ஷை தரித்து செய்யக்கூடாது. உழுத ஸ்தலத்திலும், வழியிலும், ஜலத்திலும் கூடாது. ஷ்டீவனம் மைதுனம் இவைகளை ஜலத்தில் செய்யக்கூடாது. அக்னி ஸூர்யன் ஜலம் ப்ராம்ஹணன் பசு தேவதைகள் இவர்களுக்கு எதிராக மூத்ரமலங்களை விடக்கூடாது. நிழல் என்பதற்கு பிறருக்கு உபகாரகமான நிழல் என்பது பொருள். அவ்விதம் ஸ்ம்ருதி சொல்லுவதால். ஷ்டீவனம் என்பதற்குக் கோழை உமிதல் என்று பொருள்.

ஸ்ம்ருத்யர்த்த ஸாரத்தில்:— மலமூத்ரவிஸர்ஜனம் செய்ய விரும்பியவன் யக்ஞார்ஹமல்லாத கட்டை, புல், இலை இவைகளிலொன்றை எடுத்து, தலையை வஸ்த்ரத்தால் மறைத்து, பூணூலை நிவீதமாய் கழுத்தில் தொங்கவிட்டு, ஒரு வஸ்த்ரத்துடனிருந்தால் பூணூலை வலது காதில் வைத்துக் கொண்டு, பூமியை கட்டை முதலியதால் மறைத்து மௌனமாய், மூக்கையும், வாயையும் வஸ்த்ரத்தால் மறைத்து, பகலிலும் ஸந்த்யைகளிலும் வடக்கு முகமாகவும், இரவில் தெற்கு முகமாகவும் மலமூத்ர விஸர்ஜனம் செய்யவேண்டும். உழுத பூமி, ஜலம், சிதி,

ஸேவ்யச்சாயாஸு வ்ருக்ஷேஷு மார்கே கோஷ்டாம்பு-பஸ்மஸு | அக்னௌ ச கச்சம்ஸ்திஷ்டம்ஶ்ச விண்மூத்ரே நோத்ஸ்ருஜேத் || ரத்யாவகரதீர்த்தேஷு ஶ்மஶானே கோமயே ஜலே | ந ஸஸ்யமத்யே கோஷ்டே ச ஜநஸம்ஸதி வர்த்மநி | அங்காராராமயோர்ந ஸப்ராணிபஞ்ஜர யஜ்ஞபூமிஷு நோத்ஸ்ருஜேத் | மாருதாக்ந்யர்க்ககோஸோமஸந்த்யாம்புஸ்த்ரீத்விஜந்மந: || பஶ்யந்ஹி ஸர்வஶஶ்சைவ விண்மூத்ரம் ச நோத்ஸ்ருஜேத் | ஸர்வே நிஷேதா நைவ ஸ்யு: ப்ராணபாதாபயேஷு து || காஷ்டாதிநா குதாநஸ்த மலலேப்யம் நிர்ம்ருஜீத ச | கந்தமூலபலாங்காரை: நாமலேப்யம் நிர்ம்ருஜீத ச || அந்யாவஸதமநா நைவ திஷ்டேச்சிரம் பயாத்' இதி ||

வாராஹே—

'தேவாலயே து பரித: ஶததண்டாத்பஹிர்த்யஜேத் |
விண்மூத்ரகரணம் கார்யம் க்ரோஶாத்பஹிரதாபி வே'தி ||

புற்று, மலையினுச்சி, தேவாலயம், நதிக்கரை, தர்ப்பம், புஷ்பம், புல்லுள்ள தரை, உபகாரகமான நிழல், மரம், வழி, கொட்டில், ஜலம், சாம்பல், அக்னி இவைகளிலும், நடந்து கொண்டும், நின்று கொண்டும் மலமூத்ர விஸர்ஜனம் செய்யக்கூடாது. ராஜ வீதி, நாற்சந்தி, இறங்கும் துறை, மயானம், சாணம், ஜலம், பயிர்களின் நடுவு, ஜனக்கூட்டம், வழி, கரி, தோட்டம், ப்ராணி களுள்ள இடம், யாகபூமி இவைகளிலும், வாயு, அக்னி, ஸூர்யன், பசு, சந்த்ரன், ஸந்த்யை, ஜலம், ஸ்த்ரீ, ப்ராம்ஹணன் இவர்களைப்பார்த்தும், எதிராகவும், மலமூத்ர விஸர்ஜனம் செய்யக்கூடாது. ப்ராணபாதையுள்ள காலத்திலும், பய முள்ள இடத்திலும் எல்லா நிஷேதங்களும் ப்ரவர்த்திப்ப தில்லை. கட்டை முதலியதால் குதத்திலுள்ள மலத்தைத் துடைக்கவேண்டும். கிழங்கு, வேர், பழம், கரி இவைகளால் துடைக்கக்கூடாது. வேறிடத்தில் மனதுடன் வெகுகாலம் இருக்கக்கூடாது.

புராணத்தில்:— கோவிலின் நான்கு புறத்திலும் நூறு கோலளவுக்கப்புறத்தில், அல்லது ஒரு க்ரோசத்திற்கப்புறத் தில் மலமூத்ர விஸர்கம் செய்யவேண்டும்.

𑌭𑌰𑌦𑍍𑌵𑌾𑌜𑌃—

'𑌉𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌗𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑍃𑌲𑍍𑌲𑍋𑌷𑍍𑌟𑌕𑌾𑌷𑍍𑌠𑌤𑍃𑌣𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 । 𑌉𑌦𑍍𑌧𑍃𑌤𑌵𑌾𑌸𑌾 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑍇𑌤𑍍 𑌦𑍃𑌢𑌂 𑌵𑌿𑌧𑍃𑌤𑌮𑍇𑌹𑌨𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌮𑍇𑌹𑌨𑌂 = 𑌶𑌿𑌶𑍍𑌨𑌮𑍍 ॥

𑌹𑌾𑌰𑍀𑌤𑌃—

'𑌲𑍋𑌷𑍍𑌟𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌶𑍀𑌰𑍍𑌣𑍇𑌨 𑌶𑍁𑌷𑍍𑌕𑌕𑌾𑌷𑍍𑌠𑍇𑌨 𑌵𑌾 𑌮𑍃𑌜𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌃—

'𑌮𑌾𑌰𑍍𑌜𑌨𑌂 𑌵𑌾𑌮𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌵𑍀𑌰𑌣𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑌯𑌜𑍍𑌞𑌿𑌯𑍈𑌃 । 𑌕𑌾𑌶𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌰𑍍𑌮𑍂𑌤𑍍𑌰𑌪𑍁𑌰𑍀𑌷𑌾𑌣𑌾𑌮𑍇𑌵𑌮𑌾𑌯𑍁𑌰𑍍𑌨 𑌹𑍀𑌯𑌤𑍇' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌆𑌪𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌬𑌃—

'𑌅𑌶𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌲𑍋𑌷𑍍𑌟𑌮𑌾𑌰𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌨𑍋𑌷𑌧𑌿𑌵𑌨𑌸𑍍𑌪𑌤𑍀𑌨𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾𑌨𑌾𑌚𑍍𑌛𑌿𑌦𑍍𑌯 𑌮𑍂𑌤𑍍𑌰𑌪𑍁𑌰𑍀𑌷𑌯𑍋𑌶𑍍𑌶𑍁𑌨𑍍𑌧𑌨𑍇 𑌵𑌰𑍍𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌫𑌲𑌪𑌾𑌕𑌾𑌵𑌸𑌾𑌨𑌾𑌃 = 𑌓𑌷𑌧𑌯𑌃 । 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌯𑍇 𑌫𑌲𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑍇 𑌵𑌨𑌸𑍍𑌪𑌤𑌯𑌃 । 𑌆𑌰𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌚𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌶𑍁𑌷𑍍𑌕𑍇𑌷𑍁 𑌨 𑌦𑍋𑌷𑌃 । 𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌚𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌆𑌤𑌪𑌾𑌦𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑌤𑍇𑌨

பாரத்வாஜர் :— விஸர்ஜனம் செய்தபிறகு மண்கட்டி, கட்டை, புல் முதலியவற்றால் மலமூத்ரங்களைத் துடைத்து, வஸ்த்ரத்தை உயர்த்திக்கொண்டு, ஆண்குறியை நன்றாய் பிடித்துக் கொண்டு எழுந்திருக்கவேண்டும்.

ஹாரீதர் :— மண்கட்டி அல்லது உலர்ந்த கட்டையினால் குதத்தைத் துடைக்கவேண்டும்.

வ்யாஸர் :— இடது கையினால் யக்ஞார்ஹமல்லாத கோரை முதலியவையால் மூத்ரமலங்களைத் துடைக்கவேண்டும். இவ்விதம் செய்பவனுக்கு ஆயுள் குறைவதில்லை.

ஆபஸ்தம்பர் :— கல்லினாலும், மண்கட்டியாலும், ஈரமுள்ளதும், உயர்ந்து நின்றிருப்பதுமான ஓஷதிகளையும் வனஸ்பதிகளையும் சேதித்து அவைகளாலும், மூத்ரபுரீஷங்களைத் துடைக்கக்கூடாது. ஓஷதிகளென்பவை பலித்தவுடன் அழிந்துபோகும் செடிகளாம். வனஸ்பதிகளென்பவை பூக்காமல் பலிக்

ஶுஷ்கே ந தோஷ: । வாதாத்யாதிபி: உச்ச்ரிதத்வாபா-
வாத்பதிதாநாம் ந நிஷேத இத்யர்த்த: ॥

கௌதமோऽபி—

'ந பர்ணலோஷ்டாஶ்மபிர்மூத்ரபுரீஷாபகர்ஷ-
ணம் குர்யா'திதி ॥ அத்ர லோஷ்டப்ரதிஷேத: காஷ்டாதி
ஸம்பவே வேதிதவ்ய: ॥

ஹாரீத:—

'ஆஹாரம் ச ரஹ: குர்யாத் நீஹாரம் சைவ
ஸர்வதா । குப்தாப்யாம் லக்ஷ்மீவாந்ஸ்யாத் ப்ரகாஶே
ஹீயதே ஶ்ரியே'தி ॥

---

* அத ஶௌசவிதி: ॥ *

தத்ர தேவல:— 'ஆஶௌசாத்த்யஜேச்சிஶ்நம் ப்ரஸ்ரா-
வோச்சாரயோரபி । பாயும் ஹஸ்தம் ச ம்ருஜ்ஜலாப்யாம் ஸம்ஶோ-
தயேந்முஹுர்முஹு'ரிதி ॥

கும் செடிகளாம். ஈரமுள்ள என்றதால் உலர்ந்தவைகளுக்குத் தோஷமில்லை. உயர்ந்து நிற்கு மென்றதால் காற்று முதலியவைகளால் ஒடிந்தவைகளுக்குத் தோஷமில்லை யென்பதாம்.

கௌதமரும் :— இலை, மண்கட்டி, கல் இவைகளால் மூத்ர புரீஷங்களைத் துடைக்கக்கூடாது. இங்கு மண்கட்டியை நிஷேதித்தது, சொல்லிய கட்டை முதலியவை கிடைக்கும் பக்ஷத்தில் என்று அறியவும். கிடைக்காவிடில் மண்கட்டியால் செயலாமென்பதாம்.

ஹாரீதர் :— ஆஹாரம், மலமூத்ரத்யாகம் இவைகளை எப்பொழுதும் ரஹஸ்யமான இடத்தில் செய்யவேண்டும். ரஹஸ்யமாய்ச் செய்தால் லக்ஷ்மியுடன் கூடுவான். பிரகாசமாய்ச் செய்தால் லக்ஷ்மியால் விடப்படுவான்.

இனி சௌசவிதி.

தேவலர் :— மலமூத்ர விஸர்கங்களில் சௌசம் வரையில் சிச்னத்தை விடக்கூடாது. மண்ணாலும், ஜலத்தாலும் குதம், கை இவைகளை அடிக்கடி அலம்பவேண்டும்.

ஸ்ம்ருத்யந்தரே—

உத்தா²ய வாமஹஸ்தேந க்³ருஹீத்வாऽத்⁴வநி மேஹநம் । ஶௌசதே³ஶம் ஸமேத்யாத² குர்யாச்சௌசம் ம்ருத³ம்பு³பி⁴'ரிதி ॥

யாஜ்ஞவல்க்ய:—

'க்³ருஹீதஶிஶ்நஶ்சோத்தா²ய ம்ருத்³பி⁴ரப்⁴யுத்³த்⁴ருதைர்ஜலை: । க³ந்த⁴லேபக்ஷயகரம் ஶௌசம் குர்யாத³தந்த்³ரித:' இதி ॥ அப்⁴யுத்³த்⁴ருதை:= கமண்ட³ல்வாதி³நா உத்³த்⁴ருதை: ॥

ததா² ச தே³வல:—

'மூத்ரோச்சாரே க்ருதே ஶௌசம் ந ஸ்யாத³ந்தர்ஜலாஶயே । அந்யத்ரோத்³த்⁴ருத்ய தத்தோயாத் ஸர்வதை³வ ஸமாஹித'இதி ॥

த³க்ஷோऽபி—

'தீர்தே² ஶௌசம் ந குர்வீத குர்வீதோத்³த்⁴ருதவாரிணா । ம்ருத்திகாவாரித³ஶ்சாஸ்ய ஶௌசஜ்ஞ: பரிசாரக:' இதி ॥

மற்றொரு ஸ்ம்ருதியில் :— எழுந்து செல்லும்போது வழியில் இடதுகையால் சிச்னத்தைப் பிடித்துக்கொண்டு, சௌசம் செய்யுமிடத்திற்குவந்து, மண் ஜலமிவைகளால் சௌசம் செய்துகொள்ளவேண்டும்.

யாக்ஞவல்க்யர் :— சிச்னத்தை க்ரஹித்துக் கொண்டெழுந்து மண்களாலும், வெளியிலெடுத்த ஜலங்களாலும், சோம்பலில்லாதவனாய் நாற்றமும் பற்றும் போகும் வரையில் சௌசம் செய்துகொள்ளவேண்டும். இங்கு எடுத்தஜலமென்பதற்குக் கமண்டலு முதலியதா லெடுக்கப்பட்டதென்று பொருள். அவ்விதமே,

தேவலர் :— மலமூத்ர விஸர்கம் செய்தபிறகு, குளம் முதலியதின் உட்புறத்தில் சௌசம் செய்யக்கூடாது. ஜலத்தை எடுத்து ஜலாசயத்திற்கு வெளியிலேயே செய்யவேண்டும். எக்காலத்திலும் இதை மறக்கக்கூடாது.

தக்ஷர் :- ஜலாசயத்தில் சௌசம் செய்யக்கூடாது. எடுத்த ஜலத்தால் செய்யவேண்டும். மண்ணையும் ஜலத்தையும் கொடுக்

बोधायनः—

'प्राङ्मुख उदङ्मुखो वाऽऽसीनश्शौचमाचरेत्' इति ॥

गौतमोऽपि—

'प्राङ्मुख उदङ्मुखो वा शौचमाचरेत्' इति ॥ 'शौचग्रहणं सर्वत्राचमनादिशौचेऽपि यथा स्यात् । सन्ध्या वन्दने चाचमनं' इति हरदत्तव्याख्यातम् ॥

तथा स्मृतिरत्ने—

'उद्धृतोदककाष्ठाय मृत्तिकां चैव वाग्यतः । उदङ्मुखो दिवा कुर्याद्रात्रौ चेद्दक्षिणामुखः' इति ॥

यमः—

'कूलादेरन्तिकात् प्राज्ञः कर्दमाच्च ससिकतात् या । शौचशेषे तु सा ग्राह्या शर्कराश्मविवर्जिता ॥ नावाश्रयाच्च वल्मीकात् पांसुलात् न च

கும் இருகைகளும் இவனுக்குச் சௌசத்தை அறிந்த பரிசாரகர்களாகின்றனர். இடதுகையால் மண்ணையும் வலதுகையால் ஜலத்தையும் சேர்த்து சௌசம் செய்யவேண்டுமென்பதாம்.

போதாயனர் :— கிழக்கு அல்லது வடக்கு முகமாய் உட்கார்ந்து சௌசம் செய்துகொள்ளவேண்டும்.

கௌதமரும் :— கிழக்கு, அல்லது வடக்குமுகமாயிருந்து சௌசம்—ஆசமனம் செய்யவேண்டும். இங்கு சௌசமென்ற பதத்தை க்ரஹித்தது மலமூத்ராதி சௌசங்களையும் சொல்வதற்காக, ஆசமனத்தில் மட்டிலும் என்பதில்லை, என்று ஹரதத்தரின் வ்யாக்யானம்.

அவ்விதமே ஸ்ம்ருதிரத்னத்தில் :— எடுத்துவைத்த ஜலத்தையும், மண்ணையும் க்ரஹித்துக்கொண்டு மௌனியாய், பகலில் வடக்கு முகமாகவும், ராத்ரியில் தெற்கு முகமாகவும் சௌசம் செய்துகொள்ளவேண்டும்.

யமன் :— அறிந்தவன் மணலுடன் கலந்த கரையிலிருந்து மண்ணை க்ரஹிக்கவேண்டும். சுத்தமான இடத்திலுள்ளதைச்

ஶர்கராஶ்ச । ந மார்காத் ஊஷராச்சைவ ஶௌசஶிஷ்டாஶ்ச பரஸ்ய ச ॥ ஏதாஸ்து வர்ஜயேந்நித்யம் வ்யர்தா ஶௌசம் ஹி தத் ஸ்ம்ருதம்' இதி ॥

ஆஶ்வலாயந:—

த்யாகாந்மூத்ரபுரீஷஸ்ய பூர்வம் க்ருஹ்ணீத ம்ருத்திகாம் । ந ச ப்ரஹ்வோ ந சோத்திஷ்டந் நாஶுசிர்ந ச பாஷந் த்விஜ: ॥ ஆக்நேய்யாதிவாயவ்யதிங்முகோ நாஹரேந்ம்ருதம் । க்ஷேத்ராச்ச்மஶாநாத்வல்மீகாந்மார்காத் க்ருஹாஜ்ஜலாத் கலாச்ச ॥ ஊஷராச்சைவ தேவஸ்தாநாத் ஶுசேர் ந ம்ருதமாஹரேத் । நாஶுசேர்தேவாலயாச்சைத்யாச்ச ந வேத்யா கோஷ்டஜாம் ம்ருதம் ॥ ஆஹரேச்சைவலாக்ராந்தாம் ச ஜந்துமிஶ்ராம் ந ஶர்கராம்' இதி ॥

தேவல:—

'அங்காரதுஷகீடாஸ்திவாலுகாஶர்கராந்விதாம் । வல்மீகோஷரதோயாந்த:குட்யோத்யாஹ்ருதாம் ஶ்மஶாநஜாம் ॥ ஆ

சுக்கான், கல் இவைகளில்லாமல் க்ரஹிக்கவேண்டும். எலி பறித்தவிடம், புற்று, புழுதி, சேர், வழி, களர்நிலம், பிறன் சௌசம் செய்து மீந்தது இவைகளிலிருந்து மண்ணை க்ரஹிக்கக்கூடாது. க்ரஹித்துச் செய்தால் அந்த சௌசம் வீணாகும்.

ஆச்வலாயனர் :— மூத்ரபுரீஷ விஸர்ஜனத்திற்கு முன்பே ம்ருத்திகையை க்ரஹிக்கவேண்டும். குனிந்துகொண்டும், நின்றுகொண்டும், அசுத்தனும், பேசிக்கொண்டும், அக்னி திக்கு முதல் வாயுதிக்கு வரையிலுள்ள திக்குகளை நோக்கியவனும் ம்ருத்திகையை க்ரஹிக்கக்கூடாது. வயல், மயானம், புற்று, வழி, வீடு, ஜலம், களம், களர்நிலம், கோயில், அசுத்தஸ்தலம், சைத்யம், யாகஸ்தலம், கொட்டில் இவைகளிலிருந்தும் க்ரஹிக்கக்கூடாது. பற்றுள்ளதும், ஜந்துக்களுடன் கூடியதும், சேறுமுள்ள மண்ணை க்ரஹிக்கக்கூடாது.

தேவலர் :— கரி, உமி, புழு, அஸ்தி, மணல், சுக்கான் இவைகளுடன் கூடியதும், புற்று, களர்பூமி, ஜலத்தின் நடுவு, சுவர், ச்மசானம், பிறர் சௌசத்திற்குக் கொண்டுவந்தது இவைகளிலிருந்தும் ம்ருத்திகையை க்ரஹிக்கக்கூடாது. இங்கு

𑌸𑍍𑌰𑍁𑌤𑌾𑌮𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌥𑌲𑌵𑌾𑌯𑍍𑌵𑌾𑌦𑍃𑌤 𑌨 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑌾𑌽𑌽𑌹𑌰𑍇𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌤𑍋𑌯𑌾𑌤𑍍:— 𑌜𑌲𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 । 𑌏𑌤𑌚𑍍𑌚 𑌵𑌾𑌪𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑌿𑌕𑍍𑌤𑌵𑌿𑌷𑌯𑌮𑍍 ॥

𑌅𑌤 𑌏𑌵 𑌮𑌨𑍁:—

'𑌵𑌾𑌪𑍀𑌕𑍂𑌪𑌤𑌡𑌾𑌗𑍇𑌷𑍁 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌤𑍋 𑌨𑌾𑌹𑌰𑍇𑌨𑍍𑌮𑍃𑌦𑌮𑍍 । 𑌆𑌹𑌰𑍇𑌜𑍍𑌜𑌲𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌪𑌰𑌤𑍋 𑌮𑌣𑌿𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌏𑌤𑌚𑍍𑌚𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌵𑌿𑌷𑌯𑌮𑍍 ॥

𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌰𑌤𑍍𑌨𑍇 𑌤𑍁—

'𑌜𑌲𑌮𑌧𑍍𑌯𑌗𑌤𑌾 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌯𑌾 𑌪𑌰𑌤𑍋 𑌮𑌣𑌿𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑌾𑌤𑍍 । 𑌆𑌰𑌣𑍍𑌯𑌕𑍇𑌷𑍁 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑍇𑌷𑍍𑌵𑌾𑌹𑌰𑌣𑌂 𑌨𑌚𑍇𑌤𑌿 ॥

𑌮𑍃𑌦𑌾𑌹𑌰𑌣𑍇 𑌶𑍁𑌕𑍍𑌲𑌾𑌦𑌿𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌨𑌾𑌹 𑌮𑌰𑍀𑌚𑌿:—

'𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍇 𑌶𑍁𑌕𑍍𑌲𑌾 𑌤𑍁 𑌮𑍃𑌚𑍍𑌛𑍌𑌚𑍇 𑌰𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 । 𑌹𑌾𑌰𑌿𑌦𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾 𑌵𑍈𑌶𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍁 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌯𑍋𑌰𑌪𑍀𑌤𑌿 ॥

'ஜலத்தின் நடுவு' என்றது நீரோடை முதலியதைத் தவிர்த்து மற்ற ஜலமத்ய விஷயம். ஆகையாற்றான்,

மனு :— வாபீ, கூபம், தடாகம் இவைகளில் வெளியிலிருந்து ம்ருத்திகையைக் கொண்டு வரக்கூடாது. அவைகளின் ஜலத்தின் நடுவில் மணிக்கட்டு அளவு ஜலத்திற்கு அப்புறமிருந்து ம்ருத்திகையை க்ரஹிக்கவேண்டும்.

இது அரண்யத்திலுள்ளவைகளின் விஷயம்.

ஸ்ம்ருதிரத்னத்தில் :— ஜலமத்யத்தில் மணிக்கட்டு அளவுக்கு அப்புறமிருந்து க்ரஹிக்கவேண்டும். இவ்விதம் சொல்லியது அரண்யத்திலுள்ளவைகளின் விஷயம். க்ராமத்திலுள்ளவைகளிலோவெனில் முன் சொல்லியபடி விதியில்லை.

ம்ருத்திகை க்ரஹிப்பதில் வெளுப்பு முதலிய வர்ணங்களை விதிக்கின்றார் மரீசி :— சௌசத்தில், ப்ராம்ஹணனுக்கு வெளுத்ததும், க்ஷத்ரியனுக்கு சிவந்ததும், வைச்யனுக்கு மஞ்சள் நிறமுள்ளதும், ஸ்த்ரீ சூத்ரர்களுக்குக் கறுத்ததுமான ம்ருத்திகை விதிக்கப்படுகிறது.

𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑍁𑌕𑍍𑌤𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾 𑌮𑍃𑌤𑍍 𑌨 𑌲𑌭𑍍𑌯𑌤𑍇, 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌕𑌥𑌂 𑌶𑍌𑌚𑌵𑌿𑌧𑌿𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍇 𑌮𑌨𑍁𑌃—

'𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌦𑍇𑌶𑍇 𑌤𑍁 𑌯𑌤𑍍𑌤𑍋𑌯𑌂 𑌯𑌾 𑌚 𑌯𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑌾 । 𑌸𑍈𑌵 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌸𑍍𑌤𑌾 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌯𑌾 𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌯𑌦𑌾 𑌕𑌥𑌞𑍍𑌚𑌿𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾𑌧𑌿𑌕𑍋𑌶𑌾𑌹𑌰𑌣𑌂 𑌨 𑌸𑌂𑌭𑌵𑌤𑌿, 𑌤𑌦𑌾 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌮𑌾𑌹 𑌵𑌿𑌵𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍—

'𑌅𑌰𑌤𑍍𑌨𑌿𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌜𑌲𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌚𑍍𑌛𑍌𑌚𑌮𑌨𑌾𑌜𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑌾𑌯𑌯𑍇𑌤𑍍𑌤𑍀𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌮𑍃𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌹𑍍𑌯𑌶𑌾𑌵𑌿𑌹𑌵𑍇' 𑌇𑌤𑌿 ॥
𑌜𑌲𑌾𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑌿𑌰𑌤𑍍𑌨𑌿𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌚𑍍𑌛𑍌𑌚𑌂 𑌤𑍀𑌰𑍇 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾, 𑌜𑌲𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨 𑌉𑌦𑍍𑌧𑌰𑌣𑌾𑌸𑌂𑌭𑌵𑍇 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌉𑌦𑍍𑌧𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌵𑌾𑌮𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾𑌳𑌯𑍇𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌤𑍁 𑌶𑍌𑌚𑌸𑍍𑌥𑌲𑌮𑍍 ॥

𑌤𑌥𑌾 𑌚 𑌋𑌶𑍍𑌯𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑌃—

'𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇 𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌵𑌾𑌰𑌿𑌣𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌶𑍋𑌧𑌯

எவ்விடத்தில் முன் சொல்லிய லக்ஷணங்களுடைய மண் கிடைக்கவில்லையோ அவ்விடத்தில் எப்படி சௌசமெனில் **மனு** :— எந்தத் தேசத்தில் எந்த ஜலம், எந்த ம்ருத்திகை கிடைக்கின்றதோ அதுவே அங்கு ச்லாக்யமாகும். அதனாலேயே சௌசம் செய்துகொள்ளலாம்.

எப்பொழுது எவ்விதத்திலும் ஜலத்தை எடுத்துவைப்பது ஸாத்யமில்லையோ அங்கு விசேஷத்தைச் சொல்லுகிறார் **விவஸ்வான்** :— ஜலக்கரையில் அரத்னியளவு தூரத்திற்கு அப்புறத்தில் சௌசம் செய்து கொள்ளவேண்டும். பிறகு அந்த இடத்தை சுத்தமாகச் செய்யவேண்டும். சுத்தம் செய்யாவிடில் அசுத்தனாவான். பாத்திரமில்லாததால் எடுத்துச்செய்ய முடியாவிடில் ஜலக்கரையில் ஒரு முழத்திற் கப்புரத்திலுட்கார்ந்து வலது கையாலெடுத்த ஜலத்தைக் கொண்டு இடது கையால் சௌசம் செய்து கொள்ளவேண்டுமென்பது பொருள். இங்கு தீர்த்தமென்ற பதத்திற்குச் சௌசஸ்தல மென்பது பொருள். (அரத்னி என்பது ஒரு அங்குலம் குறைந்த முழம்.)

அவ்விதமே ருச்யச்ருங்கர் :— எந்த இடத்தில் சௌசம் செய்யப்பட்டதோ அந்த ஸ்தலத்தை ஜலத்தினால் சுத்தமாக்க

𑌯𑍇𑌤𑍍 । 𑌨 𑌶𑍌𑌚𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑌾𑌂 𑌯𑍋 𑌨 𑌶𑍋𑌧𑌯𑍇𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥

𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇—

'𑌦𑍇𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌗𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌾𑌲𑌯𑍇𑌚𑍍𑌛𑍌𑌚𑌭𑍂𑌮𑌿𑌕𑌾𑌮𑍍 ॥
𑌶𑍌𑌚𑌶𑍇𑌷𑌮𑍃𑌦𑌂 𑌤𑍋𑌯𑍈𑌰𑍍𑌨 𑌚𑍇𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾𑌲𑌯𑍇𑌦𑍍𑌯𑌦𑌿 ।
𑌤𑌚𑍍𑌛𑍇𑌷𑌾𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌿𑌤𑌰𑍋 𑌭𑌕𑍍𑌷𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌨 𑌸𑌂𑌶𑌯' 𑌇𑌤𑌿 ॥
𑌦𑍇𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌗𑌤𑌃 = 𑌪𑍍𑌰𑌦𑍇𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌗𑌤𑌃 ॥

𑌦𑍇𑌵𑌲𑌃—

'𑌧𑌰𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑍍𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌂 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌮𑌧𑌶𑍍𑌶𑍌𑌚𑍇 𑌨 𑌯𑍋𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌤𑌥𑌾 𑌚 𑌵𑌾𑌮𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌨𑌾𑌭𑍇𑌰𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌨 𑌶𑍋𑌧𑌯𑍇𑌦𑌿𑌤𑌿॥

𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇—

'𑌨𑌾𑌭𑍇𑌰𑌧𑌸𑍍𑌤𑌾𑌦𑌙𑍍𑌗𑌾𑌨𑌿 𑌕𑍍𑌷𑌾𑌲𑌯𑍇𑌦𑍍𑌵𑌾𑌮𑌪𑌾𑌣𑌿𑌨𑌾 । 𑌕𑌾-
𑌰𑍍𑌯𑌾𑌣𑍍𑌯𑌾𑌚𑌮𑌨𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌪𑌾𑌣𑌿𑌨𑍇'𑌤𑌿 ॥

𑌋𑌶𑍍𑌯𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑌃—

'𑌧𑌾𑌰𑌾𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌨 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌶𑍌𑌚𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌮𑌭𑍀𑌪𑍍𑌸𑌤𑌾 ।

வேண்டும். மண்ணைச் சுத்தம் செய்யாதவனுக்குச் சுத்தி உண்டாவதில்லை.

ஸ்ம்ருதிரத்னத்தில் :— பிராம்ஹணன் வேறுப்ரதேசத்திலிருந்துகொண்டு சௌசஸ்தலத்தை அலம்பவேண்டும். சௌசத்தில் மீந்த மண்ணை ஜலத்தால் சோதிக்காவிடில் அந்த மண்ணை அவனின் பித்ருக்களெல்லோரும் பக்ஷிப்பார்கள். ஸந்தேஹமில்லை. இங்கே தேசாந்தரமென்பதற்கு வேறுஸ்தலமென்பது பொருளாம்.

தேவலர் :—தர்மமறிந்தவன் வலதுகையைக் கீழ்பாகத்தின் சௌசத்தில் உபயோகிக்கக் கூடாது. இடது கையால் கொப்பூழுக்கு மேல் உள்ள அவயவத்தைச் சோதிக்கக்கூடாது.

ஸங்க்ரஹத்தில்:— நாபிக்குக்கீழுள்ள அங்கமெல்லாவற்றையும் இடது கையினுலலம்பவேண்டும். ஆசமனம் முதலிய எல்லாவற்றையும் வலது கையினுல் செய்யவேண்டும்.

ருச்யச்ருங்கர் :— சௌசத்தால் சுத்தியை விரும்புகின்றவன் தாரையாய் விழும் ஜலத்தினுல் சௌசம் செய்யக்கூடாது.

𑌸𑍍𑌵𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌶𑍌𑌚𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌤 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌦𑌕𑍍𑌷𑌃—

'𑌨 𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌧𑌾𑌰𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑍀𑌤 𑌕𑌦𑌾𑌚𑌨𑍇'𑌤𑌿 ।

𑌮𑍃𑌤𑍍𑌸𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑌾𑌮𑌾𑌹 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌃—

'𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌪𑌾𑌨𑍇 𑌦𑌶𑍈𑌕𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌉𑌭𑌯𑍋𑌃 𑌸𑌪𑍍𑌤 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑌾𑌃 ।
𑌉𑌭𑌯𑍋𑌃 𑌪𑌾𑌦𑌯𑍋𑌃 𑌸𑌪𑍍𑌤 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑍇 𑌦𑍍𑌵𑍇 𑌪𑌰𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑍇'𑌤𑌿 ॥

𑌯𑌮𑍋𑌽𑌪𑌿—

'𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑍇 𑌦𑍍𑌵𑍇 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑍇 𑌦𑍇𑌯𑍇 𑌪𑌾𑌨𑍇 𑌪𑌞𑍍𑌚 𑌕𑌰𑍇 𑌦𑌶 ।
𑌉𑌭𑌯𑍋𑌃 𑌸𑌪𑍍𑌤 𑌦𑌾𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍇𑌕𑌾 𑌪𑌾𑌨𑍇 𑌤𑌥𑍇'𑌤𑌿 ॥

𑌮𑌨𑍁𑌃—

'𑌏𑌕𑌾 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑍇 𑌗𑍁𑌦𑍇 𑌤𑌿𑌸𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌥𑍈𑌕𑌤𑍍𑌰 𑌕𑌰𑍇 𑌦𑌶 ।
𑌉𑌭𑌯𑍋𑌃 𑌸𑌪𑍍𑌤 𑌦𑌾𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌮𑍃𑌦𑌃 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌮𑌭𑍀𑌪𑍍𑌸𑌤𑌾 ॥ 𑌏𑌤𑌚𑍍𑌛𑍌𑌚𑌂

கையாலெடுத்த ஜலங்களாலேயே செய்யவேண்டும். கையால் சௌசம் செய்து கொள்ளும்படி விதியிருப்பதால்.

தக்ஷர் :— மழைஜலத்தின் தாரைகளால் ஒருகாலும் சௌசம் செய்து கொள்ளக்கூடாது.

மண்ணின் ஸங்க்யையைச் சொல்லுகிறுர் வஸிஷ்டர் :— அபானத்தில் ஐந்து, இடது கையில் பத்து, இரண்டு கைகளிலும் தனித்தனி ஏழு, கால்களில் தனித்தனி ஏழு, குறியில் இரண்டு மண்கள் உபயோகிக்கப்பட வேண்டும்.

யமனும் :— குறியில் இரண்டு, அபானத்தில் ஐந்து, இடது கையில் பத்து, கைகளில் தனித்தனி ஏழு, மறுபடி அபானத்தில் ஒன்று என்றகணக்கால் ம்ருத்திகையை உபயோகிக்கவேண்டும்.

மனு :— சௌசத்தால் சுத்தியை விரும்பியவன் குறியில் ஒன்று, அபானத்தில் மூன்று, இடது கையில் பத்து, இருகைகளிலும் தனித்தனி ஏழு மண்களை உபயோகிக்க வேண்டும். இந்தச் சௌசம் க்ருஹஸ்தனுக்கு. இதை விட இரண்டு மடங்கு

𑌗𑍃𑌹𑌸𑍍𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍁𑌣𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌾𑌰𑌿𑌣𑌃 । 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌗𑍁𑌣𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌨𑌸𑍍𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣’𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥

𑌦𑌕𑍍𑌷𑌃—

‘𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌪𑌾𑌨𑍇 𑌦𑌶𑍈𑌕𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑍁𑌭𑌯𑍋𑌸𑍍𑌸𑌪𑍍𑌤 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑌾𑌃 । 𑌗𑍃𑌹𑌸𑍍𑌥𑌶𑍌𑌚𑌮𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌷𑍍𑌵𑌨𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌯𑌥𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌮𑍍 ॥ 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍁𑌣𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌗𑍁𑌣𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣’𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥

𑌹𑌾𑌰𑍀𑌤𑌃—

‘𑌸𑌕𑍃𑌲𑍍𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑍇 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌪𑌾𑌨𑍇 𑌦𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌦𑌶 𑌸𑌵𑍍𑌯𑍇 𑌷𑌟𑍍 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑍇 𑌸𑌪𑍍𑌤𑍋𑌭𑌯𑍋’𑌰𑌿𑌤𑌿 । 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑍇 = 𑌸𑌵𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌦𑍍𑌭𑌾𑌗𑍇, 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 ॥

𑌮𑌰𑍀𑌚𑌿𑌃—

‘𑌤𑌿𑌸𑍃𑌭𑌿𑌶𑍍𑌚𑌾𑌤𑌲𑌾𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑍌 𑌶𑍋𑌧𑍍𑌯𑍌 𑌗𑍁𑌲𑍍𑌫𑌾𑌤𑍍𑌤𑌥𑍈𑌵 । 𑌹𑌸𑍍𑌤𑍌 𑌚𑌾𑌮𑌣𑌿𑌬𑌨𑍍𑌧𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌲𑍇𑌪𑌗𑌨𑍍𑌧𑌾𑌪𑌕𑌰𑍍𑌷𑌣’𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥

பிரம்ஹசாரிக்கும், மூன்று மடங்கு வானப்ரஸ்தனுக்கும், நான்கு மடங்கு ஸன்யாஸிக்கும் விதிக்கப்படுகிறது.

தக்ஷர்:— அபானத்தில் ஐந்து, இடதுகையில் பத்து, இரண்டுகைகளிலும் தனித்தனி ஏழு ம்ருத்திகைகள் விதிக்கப் படுகின்றன. இது க்ருஹஸ்தனுக்கு. ப்ரம்ஹசாரிக்கு இரண்டு மடங்கும், வானப்ரஸ்தனுக்கு மூன்று மடங்கும், ஸன்யாஸிக்கு நான்கு மடங்கும் விதிக்கப்படுகின்றன.

ஹாரீதர்:— குறியில் ஒன்று, குதத்தில் மூன்று, இடது கையில் பத்து, அதன் பின்புறத்தில் ஆறு, இரண்டு கைகளிலும் தனித்தனி ஏழு ம்ருத்திகைகள் விதிக்கப்படுகின்றன.

மரீசி:— மூன்று ம்ருத்திகைகளால் கால்களை உள்ளங் கால் முதல் கணுக்கால் வரையிலும், கைகளை உள்ளங்கை முதல் மணிக்கட்டு வரையிலும், பற்றும் நாற்றமும் போகும்படி சோதிக்கவேண்டும்.

𑌶𑌙𑍍𑌖𑌃—

[illegible]

𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑍇—

[illegible]

𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌸𑌾𑌰𑍇—

[illegible]

𑌯𑌮𑌃—

[illegible]

சங்கர் :— குதத்தில் ஏழு, குறியில் இரண்டு, இடது கையில் இருபது, கைகளில் தனித்தனி பதினான்கு ம்ருத்திகைகள். நகசுத்திக்காக மறுபடி ஆறு, நகசுத்தி செய்தபிறகு மூன்று, பாதங்களில் தனித்தனி மூன்று ம்ருத்திகைகளும் உபயோகிக்கவேண்டும்.

விஷ்ணுபுராணத்தில் :— குறியில் ஒன்று, குதத்தில் மூன்று, இடது கையில் பத்து, இரண்டு கைகளிலும் தனித்தனி ஏழு ம்ருத்திகைகள் உபயோகிக்கப்பட்டால் சுத்தியை உண்டு பண்ணுகின்றன.

ஸ்ம்ருதி ஸாரத்தில் :— கையின் உட்புறத்திலும் வெளிப் புறத்திலும் மலசுத்திக்காக தனித்தனியே ஆறு ம்ருத்திகை களை உபயோகிக்க வேண்டும்.

யமன் :— முதலில் ஜலத்தால் அலம்பி, பிறகு மண்ணால் சோதித்துப் பிறகு ஜலத்தால் அலம்பவேண்டும். இவ்விதம்

சரேத் ॥ பஞ்சக்ருத்வ: கரௌ க்ஷால்ய ம்ருதாऽऽமலகமாத்ரயா । த்ரி:க்ருத்வா லிங்கஶௌசம் ச ஹஸ்தம் க்ஷால்ய பதத்வயம் ॥ ஸம்யோஜ்ய த்ரிர்ம்ருதா க்ஷால்ய க்ஷாலயேச்சௌசஸ்தலமிதி ॥

ஸ்ம்ருதிசந்த்ரிகாயாம்—

'ஆத்யந்தயோஸ்து ஶௌசாநாமத்பி: ப்ரக்ஷாலநம் ஸ்ம்ருதம் । மத்யேஷு ம்ருதம் தத்யாத் புநரந்தே ஜலமேவ ச ॥ அந்தரா அந்தரா வாமஹஸ்தப்ரக்ஷாலநம் சரேதிதி.

அத்ர ம்ருத்ஸங்க்யாதிக்யந்யூநத்வவசநாநாம் மலலேபகந்ததாரதம்யாத்விகல்போ வேதிதவ்ய: ॥

ஏவம் ஶௌசேऽபி யத்ர மலோ லேபோ நாபைதி, தத்ர உக்தஸங்க்யாதோऽதிகஸங்க்யாயாமபி ந விரோத இத்யாஹ மநு:— 'விண்மூத்ரோத்ஸர்கஶு

பன்னிரெண்டு தடவை குதசௌசம் செய்யவேண்டும். நெல்லிக் கனி யளவுள்ள மண்ணினால் கைகளை ஐந்து தடவை அலம்பி, மூன்று தடவை லிங்கசௌசம் செய்து கையை அலம்பி, கால்களைச் சேர்த்து வைத்து மூன்று தடவை மண்ணால் அலம்பி, சௌசம் செய்த ஸ்தலத்தைச் சுத்தம் செய்யவேண்டும்.

ஸ்ம்ருதி சந்த்ரிகையில் :— சௌசங்களின் முதலிலும் முடிவிலும் ஜலத்தினால் அலம்பவேண்டும். ஜலத்தினால் அலம்பிய பிறகு ம்ருத்திகையை உபயோகிக்க வேண்டும். பிறகு ஜலத்தால் சோதிக்கவேண்டும். ஒவ்வொன்றிற்கும் நடுவில் இடது கையை அலம்பிக்கொள்ளவேண்டும்.

இங்கு மண்ணின் ஸங்க்யையை அதிகமாயும் குறைத்தும் சொல்லும் வசனங்களுக்கு, மலத்தின் பற்று நாற்றமிவை களின் தாரதம்யத்திற்குத் தகுந்தபடி விகல்பமென்றறிய வேண்டும்.

இவ்விதம் சௌசம் செய்தும், பற்றும் நாற்றமும் போகாவிடில், சொல்லிய கணக்கைவிட அதிகமாய்ச் செய்தாலும் விரோதமில்லை என்கிறார்.

மனு :— மலமூத்ர விஸர்கத்தில் மண்ணையும் ஜலத்தையும் வேண்டிய அளவு க்ரஹிக்கவேண்டும். அசுத்த வஸ்துவினால்

𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌯𑍈𑌵 𑌚 ॥ 𑌯𑌾𑌵𑌨𑍍𑌨𑌾𑌪𑍈𑌤𑍍𑌯𑌮𑍇𑌧𑍍𑌯𑌾𑌕𑍍𑌤𑌾𑌦𑍍𑌗𑌨𑍍𑌧𑍋 𑌲𑍇𑌪𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌃 ॥ 𑌤𑌾𑌵𑌨𑍍𑌮𑍃𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌿 𑌚𑌾𑌦𑍇𑌯𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌸𑍁 𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌷𑍍𑌵𑌿'𑌤𑌿 ॥

𑌦𑍇𑌵𑌲𑍋𑌽𑌪𑌿—

'𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇𑌤 𑌤𑌾𑌵𑌚𑍍𑌛𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ।
𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌂 𑌶𑍌𑌚𑌸𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾 𑌨 𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑍈𑌰𑍁𑌪𑌦𑌿𑌶𑍍𑌯𑌤' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌆𑌪𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌬𑍋𑌽𑌪𑌿—

'𑌮𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍁𑌰𑍀𑌷𑌂 𑌵𑌾 𑌮𑍂𑌤𑍍𑌰𑌪𑍁𑌰𑍀𑌷𑌲𑍇𑌪𑌾𑌨𑌨𑍍𑌨𑌲𑍇𑌪𑌾𑌨𑍁𑌚𑍍𑌛𑌿𑌷𑍍𑌟𑌲𑍇𑌪𑌾𑌨𑍍 𑌰𑍇𑌤𑌸𑌶𑍍𑌚 𑌯𑍇 𑌲𑍇𑌪𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑌦𑍍𑌭𑌿𑌰𑍍𑌮𑍃𑌦𑌾 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾𑌲𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌦𑍌 𑌚𑌾𑌚𑌮𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑍋 𑌭𑌵𑌤𑍀'𑌤𑌿 ॥

𑌯𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌦𑌕𑍍𑌷𑍇𑌣𑍋𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍—'𑌨𑍍𑌯𑍂𑌨𑌾𑌧𑌿𑌕𑌂 𑌨 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌮𑌭𑍀𑌪𑍍𑌸𑌤𑌾 । 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑍇𑌤 𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌾𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇 𑌕𑍃𑌤𑍇 ॥ 𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌷𑍍𑌟𑌶𑌤𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌯𑌾𑌮

பூசப்பட்ட பதார்த்தத்திலிருந்து அந்த அசுத்தத்தின் நாற்றமும் பற்றும் நீங்காதவரையில் மண்ணையும் ஜலத்தையும் உபயோகித்துச் சுத்திசெய்ய வேண்டும். எல்லா த்ரவ்யங்களின் சுத்திகளிலும் இது ஸமானம்.

தேவலரும் :— எவ்வளவு செய்தால் மனதில் சுத்தியுண்டாகிறதோ அவ்வளவு சௌசம் விதிக்கப்படுகிறது. சௌசத்தின் ஸங்க்யைக்கு அளவு சிஷ்டர்களால் சொல்லப்படுகிறதில்லை.

ஆபஸ்தம்பர் :— மூத்ரவிஸர்கம், மலவிஸர்கம் செய்தாலும், மூத்ரத்தின் லேபம், மலத்தின் லேபம், அன்னத்தின் லேபம், எச்சிலின் லேபம், ரேதஸ்ஸின் லேபம் இவைகளையும் ஜலத்தாலும், மண்ணாலும் அலம்பி, கால்களையுமலம்பி, ஆசமனம் செய்தால் சுத்தனாகிறான். (லேபம்=பற்று.)

ஆனால், **தக்ஷர்** "சௌசத்தால் சுத்தியை விரும்புகிறவன் விதிக்கு அதிகமும் செய்யக்கூடாது, குறைத்தும் செய்யக்கூடாது, செய்தால் விதியை அதிக்ரமிப்பதால் ப்ராயச்சித்தார்ஹனாகிறான். சாஸ்த்ர நியமத்தை அதிக்ரமித்தவனுக்கு 108-முறை காயத்ரீ ஜபமும், மூன்று ப்ராணாயாமமும் ப்ராயச்சித்தமென சொல்லப்படுகிறது" என்று சொல்லியிருக்கிறாரே

𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌤𑌥𑌾 । 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌨𑌿𑌯𑌮𑌾𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇 𑌸𑌤𑍀'𑌤𑌿, 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑍇𑌵 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌲𑍇𑌪𑌕𑍍𑌷𑌯𑍇 𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑍍 ॥ 𑌏𑌵𑌂 𑌚𑍋𑌕𑍍𑌤𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌾𑌦𑍍𑌯𑌪𑌗𑌮𑌃, 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿𑌯𑌮𑌃 𑌅𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌰𑍍𑌥 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌕𑌾𑌦𑍌 ॥

𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁—

'𑌗𑌨𑍍𑌧𑌲𑍇𑌪𑌕𑍍𑌷𑌯𑌕𑌰𑌂 𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌤𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌿𑌣𑌾𑌂 𑌸𑌾𑌧𑌾𑌰𑌣𑌂, 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿𑌯𑌮𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌰𑍍𑌥 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌵𑍋𑌚𑌤𑍍 ॥

𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌪𑌰𑌿𑌮𑌾𑌣𑌮𑌾𑌹𑌾𑌙𑍍𑌗𑌿𑌰𑌾𑌃— '𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍃𑌤𑌿𑌰𑍍𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌾 𑌚 𑌤𑌦𑌰𑍍𑌧𑌿𑌕𑌾 । 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌾 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑌾 𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌾 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌾𑌗𑌕𑌰𑌪𑍂𑌰𑌣𑍇'𑌤𑌿 ॥

𑌦𑌕𑍍𑌷𑌃—

'𑌅𑌰𑍍𑌧𑌪𑍍𑌰𑌸𑍃𑌤𑌿𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌾 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑌾 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌾 ।

யெனில், அது சௌசாரம்பத்தில் ஸங்கல்பிக்கப்பட்ட ஸங்க்யைக்கு முந்தியே துர்க்கந்தமும் லேபமும் நிவ்ருத்தித்து விட்ட விஷயத்திலென்று அறியவேண்டும். இப்படியிருப்பதால் தான் "விதித்தஸங்க்யைக்கு முந்தியே கந்தலேபங்களின் நிவ்ருத்தி எங்கு ஆகிறதோ அங்கும் ஸங்க்யையின் நியமம் உண்டு. அது அத்ருஷ்டார்த்தம்" என்று ஸ்ம்ருதிசந்த்ரிகை முதலிய க்ரந்தங்களில் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

விக்ஞானேச்வரரோவெனில் "கந்தலேபங்கள் நிவ்ருத்திக்கும் வரை சௌசம் செய்யவேண்டுமென்பது எல்லா ஆச்ரமிகளுக்கும் பொதுவானது. ஸங்க்யாநியமம் அத்ருஷ்டார்த்தம்" என்றார். (அத்ருஷ்டம் என்ற பதத்திற்கு அபூர்வமென்று பொருள்.)

இங்கு மண்ணின் அளவைச்சொல்லுகிறார் அங்கிரஸ்:—

முதல் ம்ருத்திகை சேரை அளவுள்ளது, இரண்டாவது அதில் பாதியளவுள்ளது, மூன்றாவது கையளவின் மூன்றிலொருபாகமுள்ளது என்று அறியவும்.

தக்ஷர் :— முதல் மண் சேரையின் அரையளவு, இரண்டா

𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌾 𑌚 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌾 𑌚 𑌤𑌦𑌰𑍍𑌧𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌾 ॥ 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑍀 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑍀 𑌚𑌾𑌽𑌪𑌿 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌾𑌰𑍍𑌧𑌮𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑌾𑌭𑌵𑍇'𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥

𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌃—

'𑌅𑌰𑍍𑌧𑌪𑍍𑌰𑌸𑍃𑌤𑌿𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌾 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑌾 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 । [illegible]𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌤𑍁 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑍇'𑌤𑌿 ॥

𑌯𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌶𑌾𑌤𑌾𑌤𑌪𑍇𑌨𑍋𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍— '𑌆𑌰𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌮𑌲𑌕𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍁𑌵𑍍𑌰𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌾𑌃 । 𑌤𑌥𑍈𑌵𑌾𑌹𑍁𑌤𑌯𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌶𑍍𑌶𑍌𑌚𑌾𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑌾' 𑌇𑌤𑌿, 𑌤𑌦𑍍𑌧𑌸𑍍𑌤𑌶𑍌𑌚𑌾𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌮𑍍, 𑌗𑍁𑌦𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌯𑍋𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌮𑌾𑌣𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌮𑍍 ॥

𑌮𑍂𑌤𑍍𑌰𑌶𑍌𑌚𑍇 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌸𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑌾𑌮𑌾𑌹 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌃—

'𑌏𑌕𑌾 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑍇 𑌕𑌰𑍇 𑌤𑌿𑌸𑍍𑌰 𑌉𑌭𑌯𑍋𑌰𑍍𑌮𑍃𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤'𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥

வதும் மூன்றுவதும் அதன் பாதியளவு, நான்காவதும் ஐந்தாவதும் மூன்றுவதின் அளவுக்குச் சமமாகியது.

வஸிஷ்டர் :— முதல் ம்ருத்திகை அரைச்சேரையளவுள்ளது. அதின் பாதியளவுஉள்ளது இரண்டாவது ம்ருத்திகை, அதின் பாதியளவு உள்ளது மூன்றுவது ம்ருத்திகை.

ஆனுல் சாதாதபர் :— "சாந்த்ராயண வ்ரதத்தில் விதிக்கப்பட்ட அன்னகபளங்களும், அக்னியில் ஹோமம் செய்யும் அன்னுஹுதிகளும், சௌசத்திற்கான ம்ருத்திகைகளும் பச்சை நெல்லிக்கனி யளவுள்ளவைகளாயிருக்க வேண்டும்" என்று விதித்திருக்கின்றுரேயெனில், அது கைகளின் சுத்திக்காகிய ம்ருத்திகையினளவைச் சொல்லியது, குதம் அபானம் இவைகளுக்கு வேறு பரிமாணம் விதித்திருப்பதால், என்று ஸ்ம்ருதிசந்த்ரிகையில் கூறப்பட்டுள்ளது.

மூத்ரசௌசத்தில் மண்ணின் ஸங்க்யையைச் சொல்லுகிறுர் **தக்ஷர்** —

லிங்கத்தில் ம்ருத்திகை ஒன்று, இடது கையில் மூன்று, இரண்டு கைகளிலும் தனித்தனி இரண்டு ம்ருத்திகைகள்.

𑌶𑌾𑌤𑌾𑌤𑌪𑍋𑌽𑌪𑌿—

𑌏𑌕𑌾 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑍇 𑌕𑌰𑍇 𑌸𑌵𑍍𑌯𑍇 𑌤𑌿𑌸𑍍𑌰𑍋 𑌦𑍍𑌵𑍇 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌯𑍋𑌰𑍍𑌦𑍍𑌵𑌯𑍋𑌃 । 𑌮𑍂𑌤𑍍𑌰𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌂 𑌶𑍁𑌕𑍍𑌰𑍇 𑌤𑍁 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍁𑌣𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥

𑌯𑌤𑍍𑌤𑍁—'𑌤𑌿𑌸𑍍𑌰𑍋 𑌮𑍃𑌦𑍋 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌶𑍌𑌚𑍇 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌸𑍍𑌯𑍁𑌰𑍍𑌮𑍂𑌤𑍍𑌰𑌶𑍌𑌚𑌕𑍇 । 𑌵𑌾𑌮𑌪𑌾𑌣𑍌 𑌮𑍃𑌦𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚 𑌤𑌿𑌸𑍍𑌰𑌃 𑌪𑌾𑌣𑍍𑌯𑍋𑌰𑍁𑌭𑌯𑍋𑌰𑌪𑍀'𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿, 𑌤𑌦𑌤𑌿𑌲𑍇𑌪𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌮𑍍 ॥ '𑌏𑌕𑌾𑌂 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑍇 𑌮𑍃𑌦𑌂 𑌦𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌵𑌾𑌮𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌤𑍁 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯𑌮𑍍 । 𑌉𑌭𑌯𑍋𑌰𑍍𑌹𑌸𑍍𑌤𑌯𑍋𑌰𑍍𑌦𑍍𑌵𑍇 𑌤𑍁 𑌮𑍂𑌤𑍍𑌰𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌚𑌕𑍍𑌷𑌤' 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌸𑍍𑌮𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍 ।

𑌮𑍂𑌤𑍍𑌰𑌶𑍌𑌚𑍇 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌪𑌰𑌿𑌮𑌾𑌣𑌮𑌾𑌹 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌃—

𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑍇 𑌤𑍁 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌸𑌮𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌾 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌯𑌯𑌾 । 𑌦𑌾𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑍁𑌦𑌕𑌂 𑌤𑌾𑌵𑌨𑍍𑌮𑍃𑌦𑌭𑌾𑌵𑍋 𑌯𑌥𑌾 𑌭𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥

சாதாதபரும் :— லிங்கத்தில் ஒன்று, இடது கையில் மூன்று, இரண்டு கைகளிலும் தனித்தனி இரண்டு ம்ருத்தி கைகள். இது மூத்ரவிஸர்க்கத்தில். ரேதஸ்ஸின் விஸர்க்கத்தில் இது இரண்டு மடங்காக விதிக்கப்படுகிறது.

ஆனால், "லிங்கத்தில் மூன்று, இடது கையில் ஐந்து, இரண்டு கைகளிலும் தனித்தனி மூன்று" என்பது முதலான சில வசனங்கள் இருக்கின்றனவேயெனில், அவை அதிக லேப முள்ள விஷயத்தினபிப்ராயமுள்ளவை, "லிங்கத்திலொன்று, இடது கையில் மூன்று, இருகைகளிலும் தனித்தனி இரண்டு ம்ருத்திகைகள் என்று மூத்ர சௌசத்தில் விதிக்கின்றனர்" என்பது போன்ற வசனங்களிருப்பதால்.

மூத்ரசௌசத்தில் மண்ணின் பரிமாணத்தைச் சொல்லு கின்றார் **தக்ஷர் :—**

லிங்கசௌசத்தில் மூன்று விரல்கணுக்கள் நிறையுமள் வுள்ள மண் விதிக்கப்பட்டுள்ளது. அந்த மண் சுத்தமாகுமளவு ஜலத்தையுமுபயோகிக்க வேண்டும்.

𑌵𑌿𑌵𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍—

‘𑌪𑌰𑍍𑌵𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌶𑍌𑌚𑍇 𑌮𑍃𑌦𑌃 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌾𑌃 । 𑌆𑌰𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌮𑌲𑌕𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌵𑌾 𑌬𑌿𑌭𑍀𑌤𑌾𑌕𑍍𑌷𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌕𑌾’ 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌶𑍌𑌨𑌕𑌃—

‘𑌤𑌤 𑌉𑌦𑍍𑌧𑍃𑌤𑌤𑍋𑌯𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌙𑍍𑌮𑍁𑌖𑍋 𑌵𑌾𑌪𑍍𑌯𑍁𑌦𑌙𑍍𑌮𑍁𑌖𑌃 । 𑌆𑌰𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌮𑌲𑌕𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌂 𑌵𑍈 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌯 𑌶𑍋𑌧𑌯𑍇’𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥

𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌃—

‘𑌵𑌿𑌟𑍍𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌮𑍂𑌤𑍍𑌰𑌶𑍌𑌚𑌮𑌤𑌃𑌪𑌰𑌮𑍍 । 𑌪𑌾𑌦𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌤𑌤𑌃 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌕𑌰𑌶𑍌𑌚𑌮𑌤𑌃𑌪𑌰’𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥

𑌆𑌪𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌬𑌃—

‘𑌅𑌹𑍍𑌨𑌿 𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌤𑍁 𑌯𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌯𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌤𑌤 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌪𑌥𑌿 𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌮𑌾𑌰𑍍𑌤𑌃 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌥𑌾𑌬𑌲’𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥

‘𑌵𑌾𑌲𑍁𑌕𑌾𑌭𑌿𑌰𑍍𑌯𑌦𑌾 𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑌦𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍁𑌣𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾’𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌮𑌤𑍇 ॥

விவஸ்வான்:— விரல்கணுவுள்ள ம்ருத்திகைகள் லிங்க சௌசத்தில் விதிக்கப்படுகின்றன, அல்லது பச்சை நெல்லிக் கனியளவு, அல்லது தானிக்காயளவு உள்ளவைகளாயிருக்கலாம்.

சௌனகர்:— பிறகு வெளியிலெடுக்கப்பட்ட ஜலத்தினல், கிழக்கு அல்லது வடக்குமுகமாய், பச்சை நெல்லிக்கனியளவு மண்ணை லிங்கத்தில் போட்டுச் சுத்திசெய்யவேண்டும்.

வ்யாஸர்:— மலத்தின் சௌசத்தை முதலில் செய்ய வேண்டும். பிறகு மூத்ரசௌசத்தைச் செய்யவேண்டும். பிறகு கால்களுக்கும், பிறகு கைகளுக்கும் சௌசம் செய்து கொள்ளவேண்டும்.

ஆபஸ்தம்பர்:— பகலில் விதித்த சௌசத்தில் பாதி இரவிலும், அதன் பாதி வழியிலும் அறியத்தக்கது. வ்யாதி யுள்ளவன் தன் சக்திக்குத்தகுந்தவாறு செய்யலாம்.

“மண்கிடைக்காவிடில் மணல்களால் சௌசம் செய்து கொண்டால் இரண்டு மடங்காய்ச் செய்து கொள்ளவேண்டும்” என்று சதுர்விம்சதி மதத்தில் சொல்லப்பட்டுள்ளது.

𑌯𑌤𑍍𑌤𑍁 — '𑌦𑌿𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌤𑌦𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌨𑌿𑌶𑌿 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌮𑍍। 𑌤𑌦𑌰𑍍𑌧𑌮𑌾𑌤𑍁𑌰𑍇 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌮𑌾𑌤𑍁𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌧𑌮𑌧𑍍𑌵𑌨𑌿' 𑌇𑌤𑌿, 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌶𑌕𑍍𑌤𑌾𑌤𑍁𑌰𑌵𑌿𑌷𑌯𑌮𑍍। 𑌅𑌶𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌤𑍁 𑌯𑌥𑌾𑌶𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌶𑍌𑌚𑌮𑍍॥

𑌤𑌥𑌾 𑌚 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌮𑍍 — '𑌦𑌿𑌵𑌾𑌶𑍌𑌚𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌯𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌪𑌥𑌿 𑌪𑌾𑌦𑍋 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇। 𑌆𑌰𑍍𑌤𑌃 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌥𑌾𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌥𑌃 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌥𑍋𑌦𑌿𑌤𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿॥

𑌬𑍋𑌧𑌾𑌯𑌨𑍋𑌽𑌪𑌿—

'𑌦𑍇𑌶𑌂 𑌕𑌾𑌲𑌂 𑌤𑌥𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑌨𑌮𑍍। 𑌉𑌪𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌮𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌂 𑌚 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿॥

𑌅𑌨𑍁𑌪𑌨𑍀𑌤𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌶𑍌𑌚𑌮𑌾𑌹 𑌪𑌿𑌤𑌾𑌮𑌹𑌃—

'𑌨 𑌯𑌾𑌵𑌦𑍁𑌪𑌨𑍀𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌃 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃। 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌲𑍇𑌪𑌕𑍍𑌷𑌯𑌕𑌰𑌂 𑌶𑍌𑌚𑌮𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇॥ 𑌯𑌾𑌵𑌚𑍍𑌛𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌂

ஆனால், "பகலில் விதிக்கப்பட்ட சௌசத்தின் பாதி இரவிலும், அதன் பாதி வியாதியுள்ளவனுக்கும், அதன் பாதி வழியிலிருப்பவனுக்கும் விதிக்கப்படுகிறது" என்னும் வசனம் சக்தியுள்ள ஆதுரன் விஷயம். சக்தியில்லாவிடில், சக்திக்குத்தக்கவாறே சௌசம்.

அவ்விதமே சந்த்ரிகையில்—'பகலில் விதித்த சௌசத்தின் பாதி இரவிலும், வழியில் கால் பாகமும் விதிக்கப்படுகிறது. வ்யாதியுள்ளவன் சக்திக்குத்தக்கவாறு செய்யலாம். ஸ்வஸ்தனுயிருப்பவன் விதிப்படி செய்யவேண்டும்' என்றிருக்கிறது.

போதாயனரும்:— தேசம், காலம், தன் தேஹம், திரவியம், திரவியப்பிரயோஜனம், உபபத்தி, அவஸ்தை இவைகளை அறிந்து அவைகளுக்குத் தக்கவாறு சௌசம் செய்துகொள்ள வேண்டும்.

உபநயனமில்லாதவர் முதலியவர்க்கு சௌசம் சொல்லுகிறார் **பிதாமஹர்:**— உபநயனமாகாத பிராம்ஹணர்கள், சூத்திர்கள், ஸ்த்ரீகள் இவர்களுக்கு, துர்க்கந்தமும் பற்றுதலும் நீங்கும் வரையில் சௌசம் விதிக்கப்படுகிறது. மனதிற்குச்

𑌅𑌮𑍇𑌧𑍍𑌯𑌤𑌾 𑌤𑌾𑌵𑌚𑍍𑌛𑍌𑌚𑌂 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 । 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌂 𑌶𑍌𑌚𑌸𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾 𑌨 𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑍈𑌰𑍁𑌪𑌦𑌿𑌶𑍍𑌯𑌤' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌯𑍋𑌰𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌃—

'𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌯𑍋𑌰𑌰𑍍𑌧𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌮𑌨𑍀𑌷𑌿𑌭𑌿'𑌰𑌿𑌤𑌿 ॥

𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌃—

'𑌏𑌵𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌦𑌿𑌵𑌾 𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍌 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌰𑍍𑌧𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌅𑌶𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌥𑌾𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿 𑌶𑍌𑌚𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌥𑌾𑌽𑌧𑍍𑌵𑌨𑌿 ॥ 𑌯𑍋𑌷𑌿𑌤𑌾𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌶𑍌𑌚𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌹𑍃𑌤'𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥

𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌣𑍍𑌮𑍂𑌤𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌜𑌨𑌾𑌯𑍋𑌪𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌸𑍍𑌤𑌨𑍍𑌨 𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿, 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌧𑌶𑍌𑌚𑌮𑌾𑌹 𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌪𑌰𑌾𑌶𑌰𑌃—

'𑌉𑌪𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌣𑍍𑌮𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌨 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌤𑌿 । 𑌸 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑌰𑍍𑌧𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍌𑌚𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍇'𑌤𑌿 ।

சுத்தியுண்டாகாத வரையில் சௌசம் விதிக்கப்படுகிறது. சௌசஸங்க்யையின் ப்ரமாணத்தைச் சிஷ்டர்கள் சொல்லவில்லை.

ஸ்த்ரீகளுக்கும் சூத்ரர்களுக்கும் விசேஷம் சொல்லப்பட்டுள்ளது **ஆதித்யபுராணத்தில்:—** ஸ்த்ரீகளுக்கும் சூத்ரர்களுக்கும், சௌசம், (முன் புருஷர்களுக்கு விதித்த ஸங்க்யையில்) பாதியளவு விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

வ்யாஸர்:— பகலில் இவ்விதம் சொல்லியபடி சௌசம் செய்யவேண்டும். ராத்ரியில் பாதியும், சக்தியற்றவனுக்கும், வழியிலிருப்பவனுக்கும் சக்திக்குத்தகுந்தபடியும், ஸ்த்ரீகளுக்கும் சூத்ரர்களுக்கும் பாதியளவும் சௌசம் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

மலமூத்ர விஸர்ஜனத்திற்காக உட்கார்ந்தவன் அதைச் செய்யாமலெழுந்தாலும் பாதி சௌசம் செய்து கொள்ள வேண்டு மென்கிறார் **வ்ருத்த பராசரர்:—** மலமூத்ர விஸர்ஜனத்திற்காக உட்கார்ந்தவன் அதைச் செய்யாவிடினும், தனக்கு எப்பொழுதும் விஹிதமான சௌசத்தில் பாதி சௌசம் செய்துகொள்ளவேண்டும்.

𑌭𑍋𑌜𑌨𑍇 𑌤𑍁 𑌗𑍁𑌦𑌸𑍍𑌰𑌾𑌵𑍇 𑌶𑍌𑌚𑌮𑌾𑌹 𑌬𑍃𑌹𑌸𑍍𑌪𑌤𑌿𑌃-

'𑌭𑍁𑌞𑍍𑌜𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌦𑌾𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌰𑌵𑌤𑍇 𑌗𑍁𑌦𑌮𑍍 । 𑌉𑌚𑍍𑌛𑌿𑌷𑍍𑌟𑍇𑌽𑌶𑍁𑌚𑌿𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌚 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌕𑌥𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍁 𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌤𑍁 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 । 𑌤𑌤𑌃 𑌕𑍃𑌤𑍋𑌪𑌵𑌾𑌸𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌗𑌵𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌤𑍀' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌶𑌰𑍀𑌰𑌮𑌲𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌂 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌮𑌲𑌾𑌨𑌾𑌹 𑌮𑌨𑍁𑌃-

'𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌨𑌾𑌭𑍇𑌰𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌖𑌾𑌨𑌿 𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌮𑍇𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑌃 । 𑌯𑌾𑌨𑍍𑌯𑌧𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌮𑍇𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌚𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌮𑌲𑌾𑌶𑍍𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌾𑌃 ॥ 𑌵𑌸𑌾𑌶𑍁𑌕𑍍𑌰𑌮𑌸𑍃𑌙𑍍𑌮𑌜𑍍𑌜𑌾 𑌮𑍂𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌟𑍍𑌕𑌰𑍍𑌣𑌵𑌿𑌣𑍍𑌣𑌖𑌾𑌃 । 𑌶𑍍𑌲𑍇𑌷𑍍𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑍁 𑌦𑍂𑌷𑌿𑌕𑌾 𑌸𑍍𑌵𑍇𑌦𑍋 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑍈𑌤𑍇 𑌨𑍃𑌣𑌾𑌂 𑌮𑌲𑌾𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌰𑌪𑌿— '𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌵𑍈 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌾𑌭𑍍𑌯𑍈 𑌮𑍇𑌧𑍍𑌯𑌮𑌵𑌾𑌚𑍀𑌨𑌮𑌮𑍇𑌧𑍍𑌯𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

போஜனகாலத்தில் அபானத்தில் மலம் ஸ்ரவித்தால் சௌசம் சொல்லுகிறார் **ப்ருஹஸ்பதி**:— ப்ராம்ஹணன் சாப்பிடும் பொழுது ஒரு ஸமயத்தில குதத்தில் மலம் ஸ்ரவித்தால் அவனுக்கு இரண்டுவிதமான அசுத்தி இருக்கிறது. அவனுக்கு, சௌசம் எப்படி எனில், முதலில் சௌசம் செய்துகொண்டு பிறகு ஸ்நானம் செய்யவேண்டும். பிறகு உபவாஸம் செய்து பஞ்சகவ்யப்ராசனம் செய்து சுத்தனாகிறான்.

சரீரமலங்களைத் தொட்டால் சுத்தியை விதிப்பதற்குச் சரீர மலங்கள் இவையென்கிறார் **மனு**:— கொப்பூழுக்குமேல் உள்ள இந்திரியங்கள் சுத்தமானவை, கீழ்உள்ளவை அசுத்தமானவை. தேஹத்தினின்றும் நழுவிய மலங்களும் அசுத்தமேயாம். வஸை (ஊன்நீர்) ரேதஸ், ரக்தம், மஜ்ஜை (சீழ்) மூத்ரம், விஷ்டை, காதுள்குறும்பி, நகம், கோழை, தண்ணீர், கண் பீளை, வேர்வை இப்பன்னிரண்டும் மனிதர்களின் மலங்களாம்.

வேதமும்:— மனிதனின் நாபிக்குமேலுள்ளவை சுத்தமானவை. அதற்குக் கீழுள்ளவை அசுத்தமானவை.

𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌾𑌭𑍇𑌰𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌮𑍇𑌧𑍍𑌯𑌂 = 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌮𑍍, 𑌅𑌵𑌾𑌚𑍀𑌨𑌮𑍍 = 𑌨𑌾𑌭𑍇𑌰𑌧𑍋𑌭𑌾𑌗𑌃, 𑌅𑌮𑍇𑌧𑍍𑌯𑌮𑍍 = 𑌅𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥

𑌸𑍍𑌵𑍀𑌯𑌾𑌨𑌾𑌮𑍇𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌮𑌲𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑍇 𑌸𑌤𑌿 𑌯𑌥𑌾𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌂 𑌮𑍃𑌜𑍍𑌜𑌲𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌮𑌨𑍁𑌃—

'𑌵𑌿𑌣𑍍𑌮𑍂𑌤𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌗𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌮𑍃𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑍇𑌯𑌮𑌰𑍍𑌥𑌵𑌤𑍍 । 𑌦𑍈𑌹𑌿𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌲𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌷𑍁 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌸𑍍𑌵𑌪𑍀'𑌤𑌿 ॥

𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌮𑌾𑌹 𑌬𑍋𑌧𑌾𑌯𑌨𑌃—

'𑌆𑌦𑌦𑍀𑌤 𑌮𑍃𑌦𑍋𑌽𑌪𑌶𑍍𑌚 𑌷𑌟𑍍𑌸𑍁 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌯𑍇 । 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌤𑍁 𑌷𑌟𑍍𑌸𑍍𑌵𑌦𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌾𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌤𑍀'𑌤𑌿 ॥

𑌪𑌰𑌕𑍀𑌯𑌮𑌲𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌨𑍇 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌮𑌾𑌹 𑌦𑍇𑌵𑌲𑌃—

'𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑌾𑌸𑍍𑌥𑌿 𑌵𑌸𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌮𑌾𑌰𑍍𑌤𑌵𑌂 𑌮𑍂𑌤𑍍𑌰𑌰𑍇𑌤𑌸𑍀 । 𑌮𑌜𑍍𑌜𑌾𑌨𑌂 𑌶𑍋𑌣𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌾𑌽𑌪𑌿 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌦𑌿 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌪𑍃

முன் சொல்லிய தன்னுடைய பன்னிரண்டு மலங்களைத் தொட்டால் தகுந்தபடி மண் ஜலம் இவைகளால் சுத்திசெய்து கொள்ள வேண்டுமென்கிறார் **மனு**:— மலமூத்ர விஸர்க்கத்தில் சௌசத்திற்கு வேண்டிய அளவு மண்ணும் ஜலமும் க்ரஹித்துக் கொள்ளவேண்டும். தேஹத்திலுள்ள (பன்னிரண்டு) மலங்களின் பன்னிரண்டு சுத்திகளிலும் தகுந்தபடி மண் ஜலம் இவைகளைக் கிரஹித்துக்கொள்ள வேண்டும்.

இங்கு விசேஷத்தைச் சொல்லுகிறார் **போதாயனர்**:— முந்திய ஆறு மலங்களின் சுத்தியில் மண் ஜலம் இரண்டையுமுபயோகிக்கவேண்டும். பிந்திய ஆறு மலங்களின் சுத்தியில் ஜலத்தை மட்டுமுபயோகித்துச் சுத்தி செய்வதாலேயே சுத்தனாகிறான்.

பிறரின் மலங்களை ஸ்பர்சித்த விஷயத்தில் சுத்தியைச் சொல்லுகிறார் **தேவலர்**:- மனிதனுடைய எலும்பு, வஸை, மலம், ரஜஸ், மூத்ரம், சுக்லம், மஜ்ஜை, ரக்தம் இவைகளைத் தொட்டால், ஸ்நானம் செய்து, லேபங்களைத்துடைத்து, ஆசமனம் செய்

ஶுச꞉ । ஸ்நாநாத்ப்ருஜ்ய பூர்வோக்தாநாம் அத்ர ச ஶாவிஹ-
வேஷு । தாந்யேவ ஸ்வாநி ஸம்ஸ்ப்ருஶ்ய ப்ரக்ஷால்யாசம்ய ஶுசி꞉ ப்ரக்ஷா-
லநாதிதி ॥ ப்ரக்ஷாலநம்—த்³ரவ்யக்ஷாலநம் ॥

அத்ர விஶேஷமாஹ விஷ்ணு꞉—

நாபே⁴ரத⁴꞉ காயிகைர்மலைர்மத்³யைர்மத்³யை-
ர்வோபஹதோ ம்ருத்தோயைஸ்தத³ங்க³ம் ப்ரக்ஷால்யாசாந்த꞉
ஶுத்⁴யேத் । அந்யத்ரோபஹதோ ம்ருத்தோயைஸ்தத³ங்க³ம் ப்ர-
க்ஷால்ய ஸ்நாநேந । இந்த்³ரியேஷூபஹதஸ்தூபோஷ்ய
ஸ்நாத்வா பஞ்சக³வ்யேந த³ஶநச்ச²தோபஹதஶ்சேதி ॥

அத்ர யம꞉—

மூத்ரே திஸ்ர꞉ பாத³யோஸ்து ஹஸ்தயோஸ்திஸ்ர
ஏவ து । ம்ருத³꞉ பஞ்ச த³ஶாபேத்ய ஹஸ்தாதீ³நாம் விஶேஷ-
த꞉ ॥ ஏததா³த்மீயமூத்ராதி³ஸ்பர்ஶே ஶௌசம் ப்ரகாஶிதம் ।
உத்ஸர்க³காலாத³ந்யத்ர பரகீயேஷு தத்³வதே ॥ பரஸ்ய

தால் சுத்தனுகிறுன். மேல் சொல்லியவை தன்னுடையவை யாகில் அவைகளின் ஸ்பர்சத்தில் அலம்புவதால் சுத்தனுகிறுன்.

இதில் விசேஷம் சொல்லுகிறுர் **விஷ்ணு** :— தேஹத்தின் மலங்கள், மத்யம், சுரை, இவைகளால், நாபிக்குக்கீழுள்ள அவயவங்களில் ஸ்பர்சிக்கப்பட்டு அசுத்தனுனுல், அசுத்தமான அங்கத்தை மண் ஜலம் இவைகளால் சுத்தி செய்து ஆசமனம் செய்தால் சுத்தனுவான். நாபிக்கு மேலுள்ள அவயவங்களிலானுல் மண் ஜலமிவைகளினுல் அந்த அங்கத்தை அலம்பி ஸ்நானத்தால் சுத்தி. இந்த்ரியங்களில் அசுத்தனுனுல் உபவாஸம், ஸ்நானம், பஞ்சகவ்யப்ராசனம் இவைகளால் சுத்தி. உதடுகளில் அசுத்தனுனுலும் இதே முறை.

இதில் யமன் :— மூத்ர ஸ்பர்சத்தில், கால்களில் மூன்று மண்கள், கைகளில் மூன்று. மலஸ்பர்சத்தில் கைகளில் ஐந்து, கால்களில் பத்து. இது தனது மூத்ராதிகளின் ஸ்பர்சத்தில் சொல்லப்பட்டது. மல மூத்ர விஸர்க்ககாலம் தவிர மற்ற காலத்தில் பிறருடைய மூத்ராதி ஸ்பர்சத்தில் சொல்லப்படு

शोणितस्पर्शे रेतोविण्मूत्रजे तथा । चतुर्णामपि वर्णानां द्वात्रिंशन्मृत्तिकाः स्मृताः' इति ॥

स्मृतिरत्ने —

'सकर्दमं तु वर्षासु प्रविश्य ग्रामसङ्कटे । जङ्घयोर्मृत्तिकास्तिस्रः पादयोर्द्विगुणं न्यसे'दिति ॥

स्मृत्यर्थसारे —

'एका तु मृत्तिका लिङ्गे तिस्रः सव्यकरे मृदः । करद्वये मृद्द्वयं स्यात् मृत्प्रमाणमनेकधा ॥ त्रिपर्वा पर्वमात्रा वा मृत्तिकाऽक्षप्रमाणका । आर्द्रामलकमात्रा वा मूत्रशौचे तु मृत्तिका ॥ मूत्राद्द्विगुणं शुक्ले मैथुने त्रिगुणं स्मृतम् । पुरीषे पञ्च मृत्तेक्षवः करे वामे दश स्मृताः ॥ करयोस्सप्त दातव्याः पुरीषे मृत्प्रमाणकम् । शुक्लस्र

கிறது. பிறருடைய ரக்தம், சுக்லம், மலம், மூத்ரம் இவைகளின் ஸ்பர்சத்தில் நான்கு வர்ணத்தார்களுக்கும் 32-ம்ருத்திகைகள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன.

ஸ்ம்ருதிரத்னத்தில் :— க்ராமத்தில் குறுகிய வழியில் சேறுடன் கூடிய மழை ஜலத்தில் இறங்கினல், முழங்கால்களுக்கு மூன்று மண்களும், பாதங்களுக்கு இருமடங்கும் உபயோகிக்கவேண்டும்.

ஸ்ம்ருத்யர்த்தஸாரத்தில் :- மூத்ர சௌசத்தில், லிங்கத்தில் ஒரு ம்ருத்திகையும், இடதுகையில் இரண்டு, மறுபடி இரண்டு கைகளிலும் இரண்டு மண்களையும் உபயோகிக்கவேண்டும். மண்ணின் ப்ரமாணம் அநேகவிதம். மூன்று விரல்கணு, அல்லது ஒரு விரல்கணு, அல்லது தானிக்காயளவு, அல்லது பச்சை நெல்லிக்கனியளவு உள்ள ம்ருத்திகை மூத்ர சௌசத்தில் விதிக்கப்படுகிறது. மூத்ர சௌசத்தின் இரண்டு மடங்கு சுக்லஸ்ராவத்திலும், மூன்று மடங்கு மைதுனத்திலும், சௌசம் விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மல விஸர்க்கத்தில், அபானத்தில் ஐந்து, இடதுகையில் பத்து, இருகைகளிலும் ஏழு மண்களை உபயோ

तिमात्राऽऽद्या तदर्धार्धास्ततः पराः ॥ अथवाऽपाने मृदस्तिस्रः प्रसृत्यर्धप्रमाणकाः । अथ प्रसृतिमात्राभिः पायोः पाण्योः पृथक्पृथक् ॥ एतच्छौचं गृहस्थानां द्विगुणं ब्रह्मचारिणाम् । त्रिगुणं तु वनस्थानां यतीनां तु चतुर्गुणम् ॥ दिवा यद्विहितं शौचं तदर्धं निशि कीर्तितम् । तदर्धमातुरे प्रोक्तमातुरस्यार्धमध्वनि ॥ स्त्रीशूद्राशक्तानां बालानां शौचमीरितः । गन्धलेपक्षयकरं शौचं कार्यमसङ्ख्यया ॥ एकैकया मृदा पादहस्तप्रक्षालनं ततः । नाभेरधोऽङ्गलेपे मृत्तिकाषड्भिरिष्यते ॥ नाभेरूर्ध्वाङ्गसंलेपे शौचं प्रक्षालनं स्मृतम् । परविण्मूत्रसंलेपे द्वात्रिंशन्मृत्तिकाः स्मृताः' इति ॥

க்கவேண்டும். மல சௌசத்தில் மண்ணின் ப்ரமாணமாவது முதல் மண் அரைச்சேரை அளவு, பிறகு உள்ளவைகள் முந்தியதின் அளவில் பாதியளவுள்ளவைகள். அல்லது, அபானத்தில் மூன்றும், சேரை, அதன்பாதி, சேரையின் மூன்றிலொரு பாகமுள்ளவைகள். அல்லது அபானத்தில் மூன்றும் சேரையளவுள்ளவைகள். கைகளுக்கும் தனித்தனி மூன்று இவ்விதமே. இது க்ருஹஸ்தர்களுக்குச் சொல்லப்பட்டது. இது இரண்டு மடங்கு ப்ரம்ஹசாரிகளுக்கு, மூன்று மடங்கு வானப்ரஸ்தர்களுக்கு, நான்கு மடங்கு ஸன்யாஸிகளுக்கு. பகலில் விதிக்கப்பட்ட சௌசத்தின் பாதி இரவிலும், அதன் பாதி வ்யாதிஸ்தனுக்கு, அதன் பாதி வழிப்போக்கனுக்கு, ஸ்திரீ சூத்ரன் முதலியவர்களுக்கும், சக்தியற்றவருக்கும், உபநயனம் வரை சிறுவருக்கும், கணக்கில்லாமல் நாற்றமும் பற்றும் நீங்கும் வரையில் சௌசம் விதிக்கப்படுகிறது. ஸங்க்யை இல்லை. பிறகு ஒவ்வொரு ம்ருத்திகையால் கால் கைகளை அலம்பவேண்டும். நாபிக்குக்கீழுள்ள அங்கத்தின் மலம்பட்டால் ஆறு மண்களால் சுத்தி. நாபிக்குமேலுள்ள அங்கத்தின் மலம்பட்டால் அலம்புவதால் சுத்தி. பிறனுடைய மலமூத்ர ஸம்பந்தத்தில் 32-ம்ருத்திகைகளால் சுத்தி.

𑌏𑌵𑌂 𑌶𑍌𑌚𑌕𑌰𑌣𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌾𑌵𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑍍𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑍇𑌵𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌃—

‘𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌤𑍁 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌮𑌾𑌭𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌤𑌥𑌾 । 𑌮𑍃𑌜𑍍𑌜𑌲𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌭𑌾𑌵𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾𑌽𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍 ॥ 𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌰𑌂 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌾𑌭𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌵𑌰𑌮𑍍 । 𑌉𑌭𑌯𑍇𑌨 𑌶𑍁𑌚𑌿𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸 𑌶𑍁𑌚𑌿𑌰𑍍𑌨𑍇𑌤𑌰𑌃 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤’ 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌵𑍍𑌯𑌾𑌘𑍍𑌰𑌪𑌾𑌦𑍋𑌽𑌪𑌿—

‘𑌗𑌙𑍍𑌗𑌾𑌤𑍋𑌯𑍇𑌨 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑍇𑌨 𑌮𑍃𑌦𑍍𑌭𑌾𑌰𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌨𑌗𑍋𑌪𑌮𑍈𑌃 । 𑌆𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍋𑌰𑌾𑌚𑌰𑌞𑍍𑌛𑍌𑌚𑌂 𑌭𑌾𑌵𑌦𑍁𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌨 𑌶𑍁𑌧𑍍𑌯𑌤𑍀’𑌤𑌿 ॥

𑌬𑍋𑌧𑌾𑌯𑌨𑌃—

‘𑌕𑌾𑌲𑍋𑌽𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌨𑌸𑌶𑍍𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑍁𑌦𑌕𑌾𑌦𑍍𑌯𑍁𑌪𑌲𑍇𑌪𑌨𑌮𑍍 । 𑌅𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌂 𑌚 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌷𑌡𑍍𑌵𑌿𑌧𑌂 𑌶𑍌𑌚𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤’ 𑌇𑌤𑌿 ॥

இவ்விதம் சொல்லிய சௌசத்தைச் செய்தும எவனுக்கு மனச்சுத்தி இல்லையோ அவனுக்கு அசுத்தியேதான் என்கிறார் **தக்ஷர்** :— சௌசமென்பது, பாஹ்யம் ஆப்யந்தரம் என இரு வகையுள்ளதெனக் கூறப்பட்டுள்ளது. மண் ஜலம் இவைகளால் செய்வது பாஹ்யம். மனச்சுத்தி ஆந்தரம். பாஹ்ய சௌசம் சிறந்தது. அதைவிடச் சிறந்தது ஆப்யந்தர சௌசம். இவ்விரண்டினாலும் எவன் சுத்தனோ அவனே சுத்தனெனப்படுகிறான். மற்றவன் சுத்தனெனப்படுவதில்லை.

வியாக்ரபாதரும் :— கங்கா ஜலம் முழுவதாலும், மலைக் கொப்பான மண் குவியல்களாலும், சாகும் வரையில் சௌசம் செய்து கொண்டவனாயினும் மனச்சுத்தியில்லாதவன் சுத்தனாவதில்லை.

போதாயனர் :— காலம், அக்னி, மனச்சுத்தி, ஜலம் முதலியவை, மண் முதலியவை, அவிக்ஞாதம் என்று ஆறுவிதமான சௌசம் பிராணிகளுக்குச் சொல்லப்படுகின்றது.

शौचाकरणे प्रत्यवायो हारीतेनोक्तः—

"भ्रष्टशौचं नरं दृष्ट्वा प्रह(स)न्ति ह राक्षसाः । यक्षाः पिशाचा भूतानि ये चान्ये दुष्टचारिणः ॥ स्नानं दानं तथा ध्यानं मन्त्रजप्यादिकाः क्रियाः । मङ्गलाचारनियमाः शौचभ्रष्टस्य निष्फला" इति ॥

बोधायनः—

"शौचे यत्नः सदा कार्यः शौचमूलो द्विजः स्मृतः । शौचाचारविहीनस्य समस्ता निष्फलाः क्रियाः ॥ यस्य शौचे तु शैथिल्यं व्रतं तस्य वृथैवे"ति ॥

अपरार्के—

"शुचिं देवाश्च रक्षन्ति रक्षन्ति पितरश्च हि । शुचेर्बिभ्यति रक्षांसि ये चान्ये दुष्टचारिण" इति ॥

. சௌசம் செய்துகொள்ளாவிடில் தோஷத்தைச் சொல்லுகிறார் **ஹாரீதர்** :— சௌசமில்லாத மனிதனைக் கண்டு, ராக்ஷஸர், யக்ஷர், பிசாசர், பூதங்கள், இதர துஷ்டர் எல்லோரும் பரிஹஸிக்கின்றனர் (ஹிம்ஸிக்கின்றனர்). சௌசநியமமற்றவன் செய்யும் ஸ்நானம், தானம், த்யானம், மந்த்ரஜபம், செய்யும் கர்மானுஷ்டானங்கள், மங்களம், ஆசாரம், நியமம் இவையெல்லாம் பயனற்றதாகின்றன.

போதாயனர் :— எப்பொழுதும் சௌசத்தில் ப்ரயத்னம் செய்யவேண்டும். ப்ராம்ஹணன் சௌசத்தையே ஆதாரமாயுடையவன். சௌசாசாரம் இல்லாதவனின் கர்மங்களெல்லாம் பயனற்றவையே. எவனுக்குச் சௌசத்தில் குறைவிருக்கிறதோ அவன் நியமம் வீணாகியதே.

அபரார்க்கத்தில் :— சுத்தனாயிருப்பவனைத் தேவர்களும், பித்ருக்களும் காக்கின்றனர். ராக்ஷஸர்களும், மற்றும் துஷ்டராய் ஸஞ்சரிக்கும் பிசாசஜாதிகளும் சுத்தனிடமிருந்து பயப்படுகின்றன.

𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌃 —

'𑌅𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌵𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌂 𑌗𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌵𑌾 । 𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌮𑌰𑍇𑌤𑍍 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌡𑌰𑍀𑌕𑌾𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌸 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌾𑌭𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑌃 𑌶𑍁𑌚𑌿𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍌𑌚𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃 ॥

---

* 𑌅𑌥 𑌗𑌣𑍍𑌡𑍂𑌷𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃 ॥ *

𑌅𑌥 𑌗𑌣𑍍𑌡𑍂𑌷𑌾𑌃 ॥ 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌪𑌰𑌾𑌶𑌰𑌃 —

'𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾𑌽𑌥 𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾𑌲𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌦𑍌 𑌹𑌸𑍍𑌤𑍌 𑌚 𑌮𑍃𑌜𑍍𑌜𑌲𑍈𑌃 । 𑌨𑌿𑌬𑌦𑍍𑌧𑌶𑌿𑌖𑌕𑌚𑍍𑌛𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌗𑌣𑍍𑌡𑍂𑌷𑌾𑌚𑌮𑌨𑌂 𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌸𑌾𑌰𑍇 —

'𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌭𑌾𑌗𑍇 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌶𑌃 । 𑌆𑌸𑍀𑌨 𑌏𑌵 𑌗𑌣𑍍𑌡𑍂𑌷𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌾𑌮𑌭𑌾𑌗𑍇 𑌵𑌿𑌸𑌰𑍍𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥ ௨ 𑌮𑍂𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌪𑍁𑌰𑍀𑌷𑍇 𑌭𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌤𑌥𑍈𑌵𑌾𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇 ।

வ்யாஸர் :— சுத்தனுயினும், அசுத்தனுயினும, எவ்வித அவஸ்தையை அடைந்தவனுயினும், எவன் புண்டரீகாக்ஷனை (செந்தாமரைக்கண்ணனை விஷ்ணுவை) ஸ்மரிக்கின்ருனே அவன் பாஹ்ய ஆப்யந்தர சுத்திகளுடன்கூடி சுத்தனுகியவனே.

சௌசவிதி முற்றிற்று.

இனி கண்டூஷ (வாய்க்கொப்புளித்தலின்) விதி.

இனி கண்டூஷங்கள் சொல்லப்படுகின்றன அதில் **பராசரர்**:- சௌசம் செய்து, பிறகு மண் ஜலம் இவைகளால் கால், கை இவைகளை அலம்பி, சிகை (குடுமி) கச்சம் இவைகளைக் கட்டிக்கொண்டு கண்டூஷம் ஆசமனம் இவைகளைச் செய்யவேண்டும்.

ஸ்ம்ருதிஸாரத்தில் :— ப்ராம்ஹணனின் வலது பாகத்தில் நித்யமும் தேவர்கள் இருக்கின்ருர்கள். ஆகையால், உட்கார்ந்துகொண்டு இடது பாகத்திலேயே கண்டூஷங்களை விடவேண்டும். மூத்ர விஸர்ஜனம், மல விஸர்ஜனம், போஜனம், தின்பண்டங்

𑌚𑌤𑍁𑌰𑌷𑍍𑌟 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑌡𑍍𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌷𑍍𑌟 𑌗𑌣𑍍𑌡𑍂𑌷𑍈𑌸𑍍𑌸𑌵𑌿𑌶𑍁𑌧𑍍𑌯𑌤𑌿’ 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌃—

‘𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶 𑌗𑌣𑍍𑌡𑍂𑌷𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍁𑌰𑍀𑌷𑍋𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌜𑌨𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌃 । 𑌮𑍂𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌤𑍁 𑌚𑌤𑍁𑌰𑌃 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌭𑍋𑌜𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌤𑍁 𑌷𑍋𑌡𑌶𑍇’𑌤𑌿 ॥

𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇—

‘𑌅𑌪𑍂𑌪𑌭𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇 𑌭𑍁𑌕𑍍𑌤𑍌 𑌵𑌿𑌣𑍍𑌮𑍂𑌤𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌜𑌨𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 । 𑌆𑌸𑍀𑌨 𑌏𑌵 𑌗𑌣𑍍𑌡𑍂𑌷𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌾𑌮𑌭𑌾𑌗𑍇 𑌵𑌿𑌸𑌰𑍍𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥ 𑌮𑍂𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌪𑍁𑌰𑍀𑌷𑍇 𑌭𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌧𑌾𑌵𑌨𑍇 । 𑌚𑌤𑍁𑌰𑌷𑍍𑌟 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑌡𑍍𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌷𑍍𑌟 𑌗𑌣𑍍𑌡𑍂𑌷𑍈𑌶𑍍𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤’ 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌗𑍌𑌤𑌮𑌃—

‘𑌗𑌣𑍍𑌡𑍂𑌷𑌸𑍍𑌯𑌾𑌥 𑌸𑌮𑌯𑍇 𑌤𑌰𑍍𑌜𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌶𑍋𑌧𑌨𑌮𑍍 । 𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 𑌯𑌦𑌿 𑌮𑍂𑌢𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌰𑍌𑌰𑌵𑍇 𑌨𑌰𑌕𑍇 𑌪𑌤𑍇’𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌗𑌣𑍍𑌡𑍂𑌷𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃 ॥

களைத் தின்பது இவைகளின் முடிவில், முறையே நாலு, எட்டு, பன்னிரண்டு, பதினாறு கண்டூஷங்கள் செய்தால் சுத்தனாகிறான்.

வ்யாஸர் :— மல விஸர்ஜனத்தில் பன்னிரண்டு, மூத்ர விஸர்கத்தில் நாலு, போஜனாந்தத்தில் பதினாறு கண்டூஷங்கள் செய்யவேண்டும்.

மற்றொரு ஸ்ம்ருதியில் :— அப்பம் தின்பது, போஜனம், மல மூத்ரவிஸர்ஜனம் முதலியவைகளில் உட்கார்ந்தவனாகவே இடது பாகத்தில் கண்டூஷங்களை விடவேண்டும். மூத்ரவிஸர்கம், மலவிஸர்கம், போஜனம், தந்ததாவனம் இவைகளில் முறையே நாலு, எட்டு, பன்னிரண்டு, பதினாறு கண்டூஷங்களால் சுத்தி விதிக்கப்படுகிறது.

கௌதமர் :— கண்டூஷம் செய்யும் பொழுது தர்ஜனியா (ஆள்காட்டி விரலா)ல் வாயை அசைத்தால் (சோதித்தால்) அம்மூடன் ரௌரவமெனும் நரகத்தில் விழுவான்.

கண்டூஷவிதி முற்றிற்று.

* ஆசமநவிதி: ॥ *

அதாசமநம் । தத்ர வ்ருத்தபராஶர:—

'க்ருத்வாऽத ஶௌசம் ப்ரக்ஷால்ய பாதௌ ஹஸ்தௌ ச ம்ருஜ்ஜலை: । க்ருத்வோபவீதம் ஸவ்யேऽம்ஸே வாங்மந:காயஸம்யத: ॥ நிபத்தஶிககச்சஸ்து த்விஜ ஆசமநம் சரேத்' இதி ॥

தேவல:—

'ஜலேநைவ பஹிராஜாநு ப்ரக்ஷால்ய சரணௌ ப்ருதக் । ஹஸ்தௌ சாமணிபந்தாப்யாம் கார்யமாசமநம் தத: ॥ கேஶாந்நீவீமத:காயம் ஸ்ப்ருஶந்து தரணீமபி । யதி ஸ்ப்ருஶதி சேதாநி புந: ப்ரக்ஷாலயேத்கரௌ' இதி ॥

வ்யாஸ:—

'ப்ரக்ஷால்ய பாதௌ ஹஸ்தௌ ச முகம் சாத்பி: ஸமாஹித: । தக்ஷிணம் பாஹுமுத்த்ருத்ய க்ருத்வா ஜாந்வந்தரே கரௌ ॥ ஆசம்ய ப்ராங்முக: பஶ்சாத் தந்ததாவநமாரபேத்' இதி ॥

ஆசமனவிதி.

இனி ஆசமனம் சொல்லப்படுகிறது. அதில் **வ்ருத்த பராசரர்**:— சௌசம் செய்து, பிறகு மண்ணினுலும் ஜலத்தினுலும் கால் கைகளை அலம்பி, இடது தோளில் உபவீதத்தைத் தரித்து, வாக்கு, மனம், தேகம் இவைகளை அடக்கி, சிகை, கச்சம் இவைகளைக் கட்டி, ப்ராம்ஹணன் ஆசமனம் செய்யவேண்டும்.

தேவலர்:— இவ்விதம் ஜலத்தால் கால்களை முழங்கால் வரையிலும், கைகளை மணிக்கட்டு வரையிலும், தனித்தனியாய் அலம்பி, பிறகு ஆசமனம் செய்யவேண்டும். மயிர், கச்சம், நாபிக்குக்கீழான அங்கம், பூமி இவைகளைத் தொடாமல் செய்ய வேண்டும். தொட்டால் மறுபடி கையை அலம்பவேண்டும்.

வ்யாஸர்:— கால் கை வாய் இவைகளை ஜலத்தால் அலம்பி, கவனிப்பவனுய், உபவீதியாய், முழங்கால்களின் நடுவில் கைகளை வைத்துக்கொண்டு, கிழக்கு நோக்கியவனுய் ஆசமனம் செய்து, பிறகு தந்த தாவனத்தை (பல் துலக்குவதை) ஆரம்பிக்க வேண்டும்.

स्मृत्यर्थसारे —

'पादौ हस्तौ प्रक्षाल्य यज्ञोपवीती पादौ भूमौ प्रतिष्ठाप्य बद्धकच्छशिखः पुण्डरीकाक्षमिष्टदैवतं स्मृत्वाऽऽचामेत्' इति ॥

दिङ्नियममाह हारीतः —

'ऐशान्यभिमुखो भूत्वोपस्पृशेत्तु यथाविधि' इति । उपस्पृशेत् = आचामेदित्यर्थः ॥

याज्ञवल्क्यः —

'अन्तर्जानु शुचौ देश उपविष्ट उदङ्मुखः । प्राग्वा ब्राह्मेण तीर्थेन द्विजो नित्यमुपस्पृशेत्' इति ॥ अन्तर्जानु = जान्वोरन्तरा, अरत्नी कृत्वेत्यर्थः ॥ 'अन्तरा जान्वोररत्नी कृत्वा त्रिरपो हृद्गाः पिबेत्' इति हारीतस्मरणात् । उपविष्ट इति गमनादिनिषेधः ॥ 'न गच्छन् न शयानश्च न तिष्ठन्नपरं स्पृशन् ।

ஸ்ம்ருத்யர்த்தஸாரத்தில் :— கால் கைகளை அலம்பி, உபவீதியாய், கால்களைப் பூமியில் வைத்துக்கொண்டு, சிகை, கச்சம் இவைகளைக் கட்டிக்கொண்டு, இஷ்ட தைவமான செந்தாமரைக் கண்ணனை ஸ்மரித்து ஆசமனம் செய்யவேண்டும்.

திக்கு நியமத்தைச் சொல்லுகிறார் **ஹாரீதர் :—** ஈசான திக்கை நோக்கியவனாய் விதிப்படி ஆசமனம் செய்யவேண்டும்.

யாக்ஞவல்க்யர் :— ப்ராம்ஹணன் எக்காலத்திலும், சுத்தமான இடத்தில், வடக்கு அல்லது கிழக்கு நோக்கியவனாய் உட்கார்ந்து, முழங்கால்களின் நடுவில் கைகளை வைத்துக்கொண்டு, ப்ராம்ஹ தீர்த்தத்தால் ஆசமனம் செய்யவேண்டும் 'துடைகளுக்கு நடுவில் முழங்கைகளை வைத்துக்கொண்டு மார்புவரை செல்லும் ஜலத்தை மூன்று தடவை குடிக்கவேண்டும்' என்று ஹாரீதர் விதித்திருப்பதால், 'अन्तर्जानु' என்பதற்கு இவ்விதம் அர்த்தம் சொல்லப்பட்டது. 'உட்கார்ந்தவனாய்' என்பதால் நடப்பது முதலியதற்கு நிஷேதம்; "நடந்தும், படுத்தும், நின்றும், பிறனைத் தொட்டுக்கொண்டும், சிரித்துக்

𑌨 𑌹𑌸𑌨𑍍 𑌜𑌲𑍍𑌪𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑌿 𑌗𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑍍𑌯𑌵𑌲𑍋𑌕𑌯𑌨𑍍' 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍 ॥

𑌭𑌰𑌦𑍍𑌵𑌾𑌜𑌃 —

'𑌜𑌙𑍍𑌘𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌜𑌾𑌨𑍁𑌨𑍋𑌰𑍍𑌵𑌾𑌽𑌪𑍍𑌯𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑍀 𑌦𑍍𑌵𑍇 𑌵𑌾 𑌚𑌰𑌣𑌾𑌵𑌪𑌿 । 𑌕𑌰𑍌 𑌮𑌣𑌿𑌬𑌨𑍍𑌧𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌕𑌰𑌂 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌕𑍍 𑌕𑍍𑌷𑌾𑌲𑌯𑍇𑌚𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑍍𑌨𑌤𑌃 ॥ 𑌉𑌪𑌵𑌿𑌶𑍍𑌯 𑌶𑍁𑌚𑍌 𑌦𑍇𑌶𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌙𑍍𑌮𑍁𑌖𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌧𑍃𑌕𑍍 । 𑌬𑌦𑍍𑌧𑌶𑌿𑌖𑌃 𑌕𑍁𑌶𑌕𑌰𑍋 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌶𑍍𑌶𑍁𑌚𑌿𑌰𑍁𑌪𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍇𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌭𑌾𑌸𑍍𑌕𑌰𑍇 —

'𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌂 𑌤𑍁 𑌕𑌰𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌗𑍋𑌕𑌰𑍍𑌣𑌾𑌕𑍃𑌤𑌿𑌵𑌤𑍍 𑌪𑍁𑌨𑌃 । 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌃 𑌪𑌿𑌬𑍇𑌦𑍍𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇𑌨𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌰𑌾𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌮𑌾𑌰𑍍𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌪𑍍𑌰𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌮𑍍 —

'𑌸𑌂𑌹𑌤𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌿𑌨𑌾 𑌤𑍋𑌯𑌂 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌾𑌣𑌿𑌨𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌃 । 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌷𑍍𑌠𑌕𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑍇 𑌤𑍁 𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣𑌾𑌚𑌮𑌨𑌂 𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

கொண்டும், பேசிக்கொண்டும், தன் சரீரத்தைப் பார்த்துக் கொண்டும் ஆசமனம் செய்யக்கூடா" தென்று ஸ்ம்ருதி இருப்பதால்.

பரத்வாஜர் :— முதலில், கணுக்கால் அல்லது முழங்கால் வரை கால்களையும், முழங்கைவரை கைகளையும் நன்ருய் அலம்ப வேண்டும். பிறகு சுத்தமான ஸ்தலத்தில் கிழக்குநோக்கி உட்கார்ந்து, உபவீதம் தரித்தவனுய், சிகையைக் கட்டியவனுய், குசத்தைக் கையில் தரித்தவனுய், சுத்தனுய் இருந்து ப்ராம்ஹணன் ஆசமனம் செய்யவேண்டும்.

ஸ்ம்ருதிபாஸ்கரத்தில் :— வலதுகையைப் பசுவின் காது போல் செய்து அதனுல் மூன்றுதடவை ஜலத்தைப் பருகவேண்டும். இரண்டுதடவை வாயைத் துடைக்கவேண்டும்.

ப்ரதீபிகையில் :—எல்லாவிரல்களும் சேர்ந்த வலதுகையால் ஜலத்தை எடுத்து, பெருவிரல், சுண்டுவிரல் இவைகளை நீக்கி, மீந்த ஜலத்தால் ஆசமனம் செய்யவேண்டும்.

வ்யாஸ:—

'கோகர்ணாக்ருதிஹஸ்தேந மாஷமக்நம் ஜலம் பிபேத் |
தந்ந்யூநமதிகம் பீத்வா ஸுராபாநஸமம் பவேத்' இதி ||

பரத்வாஜ:—

'ப்ரயதம் தக்ஷிணம் க்ருத்வா கோகர்ணாக்ருதிவத்கரம் |
மாஷமஜ்ஜநமாத்ராஸ்து ஸங்க்ருஹ்ய த்ரி: பிபேதப' இதி ||

தேவல:—

'ஸ்வீக்ஷிதாபிஸ்து ஹ்ருதயம் ப்ராப்தாபிஸ்து ப்ராஹ்மண: ஶுத்தி: | ராஜந்ய: கண்டமாஸ்யம் வை விட் ஶூத்ரஸ்ஸ்பர்ஶநாச்சுத்தி'ரிதி ||

ஸ்பர்ஶநாத், தாலுநேதி ஶேஷ: ||
ஶூத்ரக்ரஹணம் ஸ்த்ரீணாமபி ப்ரதர்ஶநார்த்தம் ||

ததாச யாஜ்ஞவல்க்ய:—

'ஹ்ருத்கண்டதாலுகாபிஸ்து யதாஸங்க்யம் த்விஜாதய: |

வ்யாஸர் :— பசுவின் காதுபோன்ற கையினால் மாஷம் முழுகுமளவுள்ள ஜலத்தைப் பருகவேண்டும். அதற்கு அதிகம் அல்லது குறைந்த ஜலத்தைப் பருகினால் ஸுராபானத்திற்குச் சமமாகும். இதில் உள்ள 'மாஷ' பதத்திற்கு உளுந்து என்பது பொருள். உள்ளங்கையிலுள்ள ரேகை என்பர் சிலர்.

பரத்வாஜர் :— வலதுகையை விரித்து, பசுவின் காதுபோல் செய்து, மாஷம் முழுகுமளவுள்ள ஜலத்தை எடுத்து மூன்று தடவை பருகவேண்டும்.

தேவலர் :— கண்ணால் பார்க்கப்பட்டுப் பருகப்பட்ட ஜலம் மார்பைச் சேர்ந்தபொழுது ப்ராம்ஹணன் சுத்தனாகிறான். கண்டத்தை அடைந்தால் க்ஷத்ரியனும், வாயை அடைந்தால் வைச்யனும், ஸ்பர்சித்ததால் சூத்ரனும் சுத்தனாகிறான். மேலவாய்க் கட்டையினால் ஸ்பர்சித்ததால் என்று சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும். இங்கு, சூத்ரசப்தம் ஸ்த்ரீகளையும் குறிப்பதற்கு.

அவ்விதமே **யாக்ஞவல்க்யர்** :— மார்பு, கண்டம், தாலு இவைகளை அடைந்த ஜலத்தால் முறையே மூன்று வர்ணத்

𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑍋𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌚 𑌶𑍁𑌧𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌸𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌭𑌿𑌰𑌨𑍍𑌤𑌤𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌸𑌕𑍃𑌦𑍇𑌵 𑌤𑌾𑌲𑍁𑌦𑍇𑌶𑍇 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌭𑌿𑌰𑌦𑍍𑌭𑌿𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 ॥ '𑌉𑌰𑌸𑍍𑌸𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾𑌸𑍁 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌶𑍍𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌮𑌵𑌾𑌪𑍍𑌨𑍁𑌯𑌾𑌤𑍍 । 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌕𑌣𑍍𑌠𑌂 𑌤𑌾𑌲𑍁 𑌵𑌿𑌟𑍍 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑍌 𑌤𑌾𑌲𑍁 𑌤𑌲𑌤𑌃' 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍 ॥

𑌮𑌨𑍁𑌰𑌪𑌿—

'𑌹𑍃𑌦𑍍𑌗𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌪𑍂𑌯𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌃 𑌕𑌣𑍍𑌠𑌗𑌾𑌭𑌿𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌭𑍂𑌮𑌿𑌪𑌃 । 𑌵𑍈𑌶𑍍𑌯𑍋𑌽𑌦𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌶𑌿𑌤𑌾𑌭𑌿𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌃 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌭𑌿𑌰𑌨𑍍𑌤𑌤𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌸𑌾𑌰𑍇—

'𑌹𑍃𑌤𑍍𑌕𑌣𑍍𑌠𑌤𑌾𑌲𑍁𑌗𑌾𑌭𑌿𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌸𑍍𑌸𑍍𑌯𑍁𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌃 । 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌾𑌨𑍁𑌪𑌨𑍀𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌲𑌸𑍍𑌥𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ॥

தாரும் சுத்தராகிறார்கள். ஸ்த்ரீகளும், சூத்ரர்களும் ஒரு தடவை (தாலுவை) ஸ்பர்சித்த ஜலத்தால் சுத்தராகின்றனர். தாலுவின் அடியால் ஒரே தடவை ஸ்பர்சித்த ஜலத்தால் என்று பொருள். "ஆசமன ஜலம் மார்பை அடைந்ததும் ப்ராம்ஹணனும், கண்டத்தை, அடைந்ததும் க்ஷத்ரியனும், தாலுவை அடைந்ததும் வைச்யனும், ஸ்த்ரீ சூத்ரன் இவர்கள் தாலுவின் அடியை யடைந்ததும் சுத்தராகின்றனர்" என்று ஸ்ம்ருதி இருப்பதால். 'தாலு' என்பதற்கு மேலவாய்க்கட்டை. என்று பொருள்.

மனுவும்:— மார்பை அடையும் ஜலத்தால் ப்ராம்ஹணனும், கழுத்தை அடையும் ஜலத்தால் க்ஷத்ரியனும், வாயிற் சென்ற ஜலத்தால் வைச்யனும், தாலுவின் அடியால் ஸ்பர்சிக்கப்பட்ட ஜலத்தால் சூத்ரனும் சுத்தராகின்றனர்.

ஸ்ம்ருத்யர்த்தஸாரத்தில்:— மார்பு, கண்டம், தாலு இவை கீழ் அடையும் ஜலத்தால் முறையே மூன்று வர்ணத்தாரும், தாலுவின் அடியைத் தொடும் ஜலத்தால் ஒரு தடவையில் ஸ்த்ரீ, சூத்ரன், அனுபநீதன் இவர்களும் சுத்தராகின்றனர்.

𑌬𑍋𑌧𑌾𑌯𑌨𑌃—

'𑌹𑍃𑌦𑍍𑌗𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌪𑍂𑌯𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌃 𑌕𑌣𑍍𑌠𑍍𑌯𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌶𑍍𑌶𑍁𑌚𑌿𑌃। 𑌵𑍈𑌶𑍍𑌯𑍋𑌽𑌦𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌶𑌿𑌤𑌾𑌭𑌿𑌸𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑍌 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍍𑌯 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌤𑌤' 𑌇𑌤𑌿॥

𑌹𑍃𑌦𑌯𑌙𑍍𑌗𑌮𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌮𑌾𑌣𑌮𑌾𑌹𑍋𑌶𑌨𑌾—

'𑌮𑌗𑍍𑌨𑍋𑌨𑍍𑌮𑌗𑍍𑌨𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌆𑌪𑍋 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌙𑍍𑌗𑌮𑌾 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑍀'𑌤𑌿॥

𑌅𑌤𑍍𑌰𑍋𑌦𑌕𑌨𑌿𑌯𑌮𑌮𑌾𑌹 𑌶𑌙𑍍𑌖𑌃—

'𑌅𑌦𑍍𑌭𑌿𑌸𑍍𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌧𑍃𑌤𑌾𑌭𑌿𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌹𑍀𑌨𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌫𑍇𑌨𑌬𑍁𑌦𑍍𑌬𑍁𑌦𑍈𑌃। 𑌵𑌹𑍍𑌨𑌿𑌨𑌾 𑌚 𑌨 𑌤𑌪𑍍𑌤𑌾𑌭𑌿𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾𑌰𑌾𑌭𑌿𑌰𑍁𑌪𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍇'𑌦𑌿𑌤𑌿॥

𑌭𑌾𑌰𑌦𑍍𑌵𑌾𑌜𑌃—

'𑌵𑌕𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌫𑍇𑌨𑌂 𑌕𑌲𑍁𑌷𑌂 𑌸𑌦𑍁𑌰𑍍𑌗𑌨𑍍𑌧𑌂 𑌸𑌬𑍁𑌦𑍍𑌬𑍁𑌦𑌮𑍍। 𑌉𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌸𑌕𑍃𑌮𑌿𑌕𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌾𑌰𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌜𑍇𑌦𑌾𑌚𑌮𑌨𑍇 𑌜𑌲𑌮𑍍॥ 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌹𑌸𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌜𑌲𑍍𑌪𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌶𑍃𑌣𑍍𑌵𑌂𑌶𑍍𑌚𑌣𑍍𑌡𑌾𑌲𑌭𑌾𑌷𑌣𑌮𑍍। 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌂

போதாயனர்:— மார்பை அடைந்த ஜலத்தால் ப்ராம்ஹணனும், கண்டத்தை அடைந்த ஜலத்தால் க்ஷத்ரியனும், முகத்தை அடைந்த ஜலத்தால் வைச்யனும், தாலுவை ஸ்பர்சித்த ஜலத்தால் ஸ்த்ரீ சூத்ரர் இவர்களும் சுத்தராகின்றனர்.

மார்பை அடையும் ஜலத்தின் பரிமாணத்தைச் சொல்லுகிறார் **உசநஸ்:—** உழுந்து முழுகும் ப்ரமாணமுள்ள ஜலம் மார்பை அடையக்கூடியதாகிறது.

இங்கு ஜலத்தின் நியமத்தைச் சொல்லுகிறார் **சங்கர்:—** கையால் எடுக்கப்பட்ட ஜலம் நுரை, குமிழி இவையில்லாததாயிருக்கவேண்டும். அக்னியில் சூடேறியதும், உறைப்புள்ளதுமான ஜலத்தால் ஆசமனம் செய்யக்கூடாது.

பாரத்வாஜர்:- கொதிக்கச் செய்யப்பட்டதும், நுரையுடையதும், கலங்கியதும், துர்க்கந்த முடையதும், குமுழியுடையதும், சூடுள்ளதும், மண்ணுடன் கூடியதும், உறைப்புள்ளதுமான ஜலத்தால் ஆசமனம் செய்யக்கூடாது. நிற்பவனும், வணங்கியவனும், சிரிப்பவனும், பேசுபவனும், சண்டாளன் வார்த்தை

ஸ்ப்ருஶந் த்விஜ: ஸர்வஶோ ந குர்யாதாசமநம் க்வசித் ॥ காகாஶ்வ கரஸூகர குக்குட ரஜஸ்வலா: । வ்ராத்யாந்த்யஜாதி பதிதாந் த்ருஷ்ட்வா நாசமநேத் த்விஜ:’ இதி ॥

மநு:—

‘அநுஷ்ணாபிரபேநாபிரத்பிஸ்தீர்த்தேந தர்மவித் । ஶௌசேப்ஸு: ஸர்வதாசாமேதேகாந்தே ப்ராகுதங்முக:’ இதி ॥

வஸிஷ்டோऽபி—

‘ந பர்ணரஸதுஷ்டாபி: யாஶ்ச ஸ்யுரஶுபாகமா:’ இதி ॥

ஹாரீத:—

‘விவர்ணம் கந்தவத்தோயம் பேநிலம் ச விவர்ஜயே’தி ॥

யாஜ்ஞவல்க்ய:—

‘அத்பிஸ்து ப்ரக்ருதிஸ்தாபிர் ஹீநாபி: பேநபுத்புதை’ரிதி ॥

யைக் கேட்பவனும், பிறனைத் தொடுபவனும், திக்குகளைப் பார்ப்பவனுமாய் ஒரு காலும் ஆசமனம் செய்யக்கூடாது. காக்கை, குதிரை, கழுதை, பன்றி, கோழி, ரஜஸ்வலை, வ்ராத்யன், சண்டாளன், பதிதன் இவர்களைப் பார்த்துக்கொண்டும் த்விஜன் ஆசமனம் செய்யக்கூடாது.

மனு :— சுத்தியை விரும்பியவன் தர்மமறிந்து, சூடில்லாததும், நுரையில்லாததுமான ஜலத்தால், ஏகாந்தமான ஸ்தலத்தில், கிழக்கு அல்லது வடக்கு நோக்கியவனுய், ப்ராம்ஹம் முதலிய தீர்த்தத்தால் எப்பொழுதும் ஆசமனம் செய்யவேண்டும்.

வஸிஷ்டரும் :— இலைகளின் ரஸத்தால் கெடுதியுள்ளதும், அசுத்த ஸ்தலத்திலிருந்து வருவதுமான ஜலத்தால் ஆசமனம் செய்யக்கூடாது.

ஹாரீதர் :— வர்ணம் மாறியதும், நாற்றமுடையதும், நுரையுடையதுமான ஜலத்தை வர்ஜிக்கவேண்டும்.

யாக்ஞவல்க்யர் :— இயற்கை மாறுததும், நுரை, குமுழி இவை இல்லாததுமான ஜலத்தினுல் ஆசமனம் செய்யவேண்டும்.

स्मृतिसारे —

'एलालवङ्गकर्पूरगन्धाद्यैर्वासितैर्जलैः । नाचामेच्छृतोष्णाभिः स्वयं शौचावशेषितैः ॥ पात्रस्थितं च यच्छौचे पाने पादावनेजने । हस्ते तदम्बु निस्राव्य शेषेणाचमनं चरेत् ॥ न चाग्न्यादिकशेषेण कुर्यादाचमनं बुधः । यदि कुर्याज्जलं हस्ते स्रावयित्वा समाचरेत्' इति ॥ अग्न्यादिकशेषेण = अग्निपरिषेचनावशिष्टेनेत्यर्थः ॥

स्मृत्यर्थसारे —

'[illegible]
जलं स्रावयित्वाऽऽचामेत् पादप्रक्षालनाचमनाग्न्यादिकशेषाचमनं कुर्यात् यदि कुर्यात् हस्ते जलं स्रावयित्वा तत्राम्बुपात्रं स्थापयित्वा तत उद्धृत्य कुर्या'दिति ॥

ஸ்ம்ருதிஸாரத்தில் :— ஏலம், லவங்கம், கர்ப்பூரம், சந்தனம் முதலியதால் வாஸனையுள்ளதும், சூடானதும், சௌசத்தில் மீந்ததுமான ஜலத்தால் ஆசமனம் கூடாது. ஜலம் கிடைக்காவிடில், சௌசம் செய்தபிறகு பாத்ரத்தில் மீந்த ஜலம், குடித்து மீந்த ஜலம், காலலம்பிய பிறகு மீந்த ஜலம் இவைகளில் கொஞ்சம் பூமியில் கொட்டிவிட்டு மீதியுள்ள ஜலத்தால் ஆசமனம் செய்யலாம். அக்னியைப் பரிஷேசனம் செய்து மீந்த ஜலத்தால் ஆசமனம் செய்யக்கூடாது. வேறு ஜலமில்லாததால் அதிலேயே செய்ய நேர்ந்தால் பூமியில் கொஞ்சம் கொட்டிவிட்டு மீதியுள்ளதால் ஆசமனம் செய்யலாம்.

ஸ்ம்ருத்யர்த்தஸாரத்தில் :— அன்யன் ஆசமனம் செய்து மீந்த ஜலத்தால் ஆசமனம் கூடாது. ஆவச்யகமானல் அதில் ஸ்வல்ப ஜலத்தை பூமியில் கொட்டி, மீதியுள்ளதால் ஆசமனம் செய்யலாம். பாதப்ரக்ஷாளனம், ஆசமனம், அக்னிகார்யம் இவைகள் செய்து மீந்த ஜலத்தால் ஆசமனம் கூடாது. செய்ய வேண்டியது ஆவச்யகமானல் பூமியில் கொஞ்சம் ஜலத்தைக் கொட்டி அவ்விடத்தில் ஜலபாத்ரத்தை வைத்து அதிலிருந்து எடுத்து ஆசமனம் செய்யலாம்.

போதாயந:—

ப்ராங்முக உதங்முகோ வாஸீந: ஶௌச மாரபேத ஶுசௌ தேஶே தக்ஷிணம் பாஹும் ஜாந்வந்தரா க்ருத்வா ப்ரக்ஷால்ய பாதௌ பாணீ சாமணிபந்தாத் பாதப்ரக்ஷாலநோச்சேஷணேந நாசாமேத் யத்யாசாமேத் பூமௌ ஸ்ராவயித்வாசாமேத் நாங்குலீபி: ந ஸபுத்புதாபி: ந ஸபேநாபி: நோஷ்ணாபி: ந க்ஷாராபி: ந லவணாபி: ந கலுஷாபி: ந விவர்ணாபி: ந துர்கந்தரஸாபி: ந ஹஸந் ந ஜல்பந் ந திஷ்டந் ந விலோகயந் ந ப்ரஹ்வோ ந ப்ரணதோ ந முக்தஶிகோ ந ப்ராவ்ருதகண்டோ ந வேஷ்டிதஶிரா ந த்வரமாணோ நாயஜ்ஞோபவீதீ ந ப்ரஸாரிதபாதோ ந பத்தகக்ஷ்யோ ந பஹிர்ஜாநு ந ஶப்தம் குர்வந்நிதி ॥

போதாயனர் :— கிழக்கு அல்லது வடக்கு முகமாய் உட்கார்ந்து சௌசம் செய்துகொள்ளவேண்டும். பிறகு சுத்தமான இடத்தில், வலது கையை முழங்கால்களுக்குள் வைத்துக்கொண்டு, கால்களையும், கைகளையும் மணிக்கட்டு வரையில் அலம்பி ஆசமனம் செய்யவேண்டும். கால் கழுவி மீந்த ஜலத்தால் ஆசமனம் கூடாது. ஆவச்யகமானல் பூமியில் கொஞ்சம் கொட்டிவிட்டு, மீந்ததால் ஆசமனம் செய்யலாம். விரல்களால் ஆசமனம் கூடாது. குமிழியுள்ளதும், நுரையுள்ளதும், சூடானதும், உறைப்புள்ளதும், உப்புள்ளதும், கலங்கியதும், கசப்புள்ளதும், கெட்ட நாற்ற ரஸங்களுள்ளதுமாகிய ஜலத்தினல் ஆசமனம் கூடாது. சிரித்துக்கொண்டும், பேசிக்கொண்டும், நின்றுகொண்டும், வெளியில் பார்த்துக்கொண்டும், வணங்கியும், குனிந்தும், அவிழ்ந்த சிகையுடனும், கழுத்தை வஸ்த்ரத்தால் சுற்றிக்கொண்டும், தலையை வஸ்த்ராதிகளால் மறைத்துக்கொண்டும், உபவீதமில்லாமலும், கால்களை நீட்டிக்கொண்டும், கச்சம் கட்டிக் கொள்ளாமலும், முழங்கால்களுக்கு வெளியில் கைகளை வைத்துக்கொண்டும், சப்தம் செய்துகொண்டும் ஆசமனம் செய்யக்கூடாது.

𑌪𑍍𑌰𑌚𑍇𑌤𑌾𑌃—

𑌅𑌨𑍁𑌷𑍍𑌣𑌾𑌭𑌿 𑌰𑌫𑍇𑌨𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌪𑍂𑌤𑌾𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑌾 । 𑌹𑍃𑌦𑍍𑌗𑌾𑌭𑌿 𑌰𑌶𑌬𑍍𑌦𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌶𑍍𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌾𑌽𑌦𑍍𑌭𑌿𑌰𑌾𑌚𑌮𑍇𑌤𑍍 ॥ 𑌅𑌨𑍁𑌷𑍍𑌣𑌾𑌭𑌿𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌨𑌾𑌤𑍁𑌰𑌵𑌿𑌷𑌯𑌮𑍍 ॥

𑌅𑌤 𑌏𑌵 𑌯𑌮𑌃—

𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌵𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍇𑌨𑌾𑌪𑌿 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌮𑌨𑍀𑌷𑌿𑌣𑌾𑌮𑍍 । 𑌉𑌦𑌕𑍇𑌨𑌾𑌤𑍁𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌚 𑌤𑌥𑍈𑌵𑍋𑌷𑍍𑌣𑍋𑌷𑍍𑌣𑌪𑌾𑌯𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌉𑌷𑍍𑌣𑌪𑌾𑌯𑌿𑌨𑌾𑌮𑌾𑌤𑍁𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂, 𑌨 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌤𑍁𑌰𑌾𑌣𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌉𑌷𑍍𑌣𑌪𑌾𑌯𑌿𑌨𑍋 𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌕𑍇𑌚𑌿𑌤𑍍 ॥

𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌸𑌾𑌰𑍇—

𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨𑌾𑌚𑌾𑌮𑍇𑌤𑍍 𑌨𑌾𑌸𑍀𑌨𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌕𑍍𑌲𑍃𑌪𑍍𑌤𑍇 𑌭𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌨𑍇 𑌨 𑌶𑌯𑌾𑌨𑍋 𑌨 𑌵𑌾𑌸𑍋𑌵𑌿𑌹𑍀𑌨𑍋 𑌨𑍈𑌕𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌨 𑌵𑌾𑌸𑌾𑌰𑍍𑌦𑍍𑌰

ப்ரசேதஸ்ஸும் :— சூடில்லாததும், நுரையில்லாததும், வஸ்த்ரத்தாலும், கண்ணாலும் சுத்தமாகியதும், மார்புவரை போகக்கூடியதும், சப்தமில்லாததுமான ஜலத்தினால் மூன்று அல்லது நான்கு தடவை ஆசமனம் செய்யவேண்டும். இங்கு 'உஷ்ணமில்லாத' என்பது நோயாளியல்லாதவன் விஷயத்தில், ஆகையாற்றான்.

யமன் :— இரவில் கண்ணால் பார்க்கப்படாத ஜலத்தினால் ஆசமனம் செய்தாலும் சுத்தியுண்டென வித்வான்களால் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. உஷ்ணோதகத்தையே பருகவேண்டிய நோயாளிகளுக்கு, உஷ்ணோதகத்தால் ஆசமனம் செய்வதாலும் சுத்தி உண்டெனச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது, எல்லா நோயாளிகளுக்குமல்ல. இங்கு 'உஷ்ணபாயினம்' என்ற பதம் தீக்ஷிதர்களைக் குறிக்கிறதென்று சிலர்.

ஸ்ம்ருத்யர்த்தஸாரத்தில் :— தன்னை நோக்கிக்கொண்டும், முக்காலியில் உட்கார்ந்தும், பிறருக்காகக் கல்பித்த ஆஸனத்தில் போஜனம் செய்த பிறகும், பிறர் ஆஸனத்திலமர்ந்தும், படுத்துக்கொண்டும், வஸ்த்ரமில்லாமலும், ஒரு வஸ்த்ரத்துட

𑌸𑍍𑌥𑍋 𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌹𑍍𑌵𑍋 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌮𑌨𑌾 𑌨 𑌨𑌗𑍍𑌨𑍋 𑌨𑍈𑌕𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌨 𑌵𑌾𑌮𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌰𑌿𑌤𑌪𑌾𑌦𑍋 𑌨𑌾𑌬𑌦𑍍𑌧𑌾𑌸𑌨𑍋 𑌯𑌜𑍍𑌞𑍋𑌪𑌵𑍀𑌤𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌰𑍀𑌯𑌂 𑌵𑌾𑌽𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌾𑌚𑌾𑌮𑍇𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥

𑌹𑌾𑌰𑍀𑌤𑌃—

'𑌸𑍋𑌷𑍍𑌣𑍀𑌷𑍋 𑌬𑌦𑍍𑌧𑌪𑌰𑍍𑌯𑌙𑍍𑌕𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍌𑌢𑌪𑌾𑌦𑌶𑍍𑌚 𑌯𑌾𑌨𑌗𑌃 । 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌟𑌦𑍇𑌶𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌰𑌿𑌤𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌨𑌾𑌚𑌾𑌮𑌨𑍍 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌮𑌾𑌪𑍍𑌨𑍁𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥ 𑌆𑌸𑌨𑌾𑌰𑍂𑌢𑌪𑌾𑌦𑍋 𑌵𑌾 𑌜𑌾𑌨𑍍𑌵𑍋𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌜𑌙𑍍𑌘𑌯𑍋𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 । 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌵𑌸𑌕𑍍𑌥𑌿𑌕𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑍌𑌢𑌪𑌾𑌦𑌃 𑌸 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌸𑌂𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌤𑌃—

'𑌅𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌾𑌦𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌤𑍁 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌶𑌿𑌖𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌵𑌾 । 𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌯𑌜𑍍𑌞𑍋𑌪𑌵𑍀𑌤𑍇𑌨 𑌆𑌚𑌾𑌨𑍍𑌤𑍋𑌽𑌪𑍍𑌯𑌶𑍁𑌚𑌿𑌰𑍍𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌮𑌾𑌧𑌵𑍀𑌯𑍇—

'𑌕𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌶𑌿𑌰𑍋 𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌰𑌥𑍍𑌯𑌾𑌪𑌣𑌗𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌵𑌾 । 𑌅𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌾𑌦𑌯𑍋𑌃 𑌶𑍌𑌚𑌮𑌾𑌚𑌾𑌨𑍍𑌤𑍋𑌽𑌪𑍍𑌯𑌶𑍁𑌚𑌿𑌰𑍍𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

னும், இடது கையினுலும், கால்களை நீட்டியும், ஆஸனமில்லாமலும், பூணூல் வஸ்த்ரம் இவைகளை மாற்றித் தரித்துக்கொண்டும் ஆசமனம் செய்யக்கூடாது.

ஹாரீதர்:— தலைப்பாகையுடனும், கட்டிலிலிருந்தும், ப்ரௌடபாதனுயும், வாஹனத்திலிருந்தும், துஷ்டஸ்தலத்திலும், கால்களை நீட்டியும் ஆசமனம் செய்பவன் சுத்தியையடையான். ஆஸனத்திலேறிய கால்களையுடையவனும், முழங்கால்களிலாவது, அவைகளின் கீழ்ப்பாகத்திலாவது கட்டிக்கொண்டிருப்பவனும் ப்ரௌடபாதன் எனப்படுகிறுன்.

ஸம்வர்த்தர்:— காலலம்பாமலும், நின்றுகொண்டும், அவிழ்ந்த குடுமியுடையவனுயும், யக்ஞோபவீதமில்லாமலும் ஆசமனம் செய்தவன் அசுத்தனுகிறுன்.

மாதவீயத்தில்:— காதை மூடிக்கொண்டும், தலையை மூடிக்கொண்டும், வீதியிலிருந்தும், கடையிலிருந்தும், காலலம்பாமலும் ஆசமனம் செய்பவன் அசுத்தனுகவே யிருக்கிறுன்.

புலஹ:—

ஶிர: ப்ராவ்ருத்ய கண்டம் வா முக்தகச்சஶிகோऽபி வா। அக்ருத்வா பாதயோ: ஶௌசம் ஆசாந்தோऽப்யஶுசிர்பவேதிதி ॥

அத்ரி:—

அப: பாணிநகாக்ரேப்ய: ஆசாமேத் ப்ராஹ்மணஸ்து ய:। ஸுராபாநேந தத்துல்யம் இத்யேவம் மநுரப்ரவீதிதி ॥

யம:—

அப: பரநகஸ்ப்ருஷ்டா ய ஆசாமதி வை த்விஜ:। ஸுராம் பிபதி ஸ வ்யக்தம் யமஸ்ய வசநம் யதேதி ॥

மரீசி:—

ந பஹிர்ஜாநுராசாமேத் ஆஸநஸ்தோ ந சோத்தித:। புக்த்வாऽऽஸநஸ்தோऽப்யாசாமேத் நாந்யகாலே கதாசந ॥ அந்தரீயைகதேஶஸ்ய க்ருத்வா சைவோத்தரீயகம்। ஸவ்யதக்ஷிணாம்ஸஸ்தம் நாசாமேத்து கதாசந ॥ விநா

புலஹர்:— தலையை மூடிக்கொண்டும், காதை மூடிக் கொண்டும், அவிழ்ந்த கச்சம் குடுமி இவைகளையுடையவனும், காலலம்பாமலும் ஆசமனம் செய்தவன் அசுத்தனுகவே யிருக்கிறுன்.

அத்ரி :— ப்ராம்ஹணன் கையின் நுனி, நகத்தின் நுனி இவை களிலிருந்து ஜலத்தை ஆசமனம் செய்வானுகில் அது ஸுராபானத்திற்குச் சமமென மனு சொன்னுர்.

யமன் :— எந்த ப்ராம்ஹணன் பிறர் நகம்பட்ட ஜலத்தை ஆசமனம் செய்கின்ருனே, அவன் மத்யத்தையே குடிக்கிருன், நிச்சயம், என்று யமனுடைய வசனம்.

மரீசி :— முழங்கால்களுக்கு வெளியில் கைகளை வைத்துக் கொண்டும், ஆஸனத்திலுட்கார்ந்தும், நின்று கொண்டும் ஆச மனம் செய்யக்கூடாது. போஜனத்திற்குப்பிறகு ஆஸனத்தி லிருந்தும் ஆசமனம் செய்யலாம். மற்றக் காலத்தில் கூடாது. இடுப்பு வஸ்த்ரத்தின் ஒரு பாகத்தால் உத்தரீயம் தரித்துக் கொண்டும், வலது தோளை மறைத்துக் கொண்டும் ஒருகாலும்

यज्ञोपवीतेन तथा येन तेन वाससा । मुक्त्वा शिखां चाबद्ध्वा कृतमप्येव पुनः क्रिया ॥ याम्यप्रत्यङ्मुखेनैव कृताचमनं यदि । प्रायश्चित्तं ततः कार्यं स्नानाचमनं क्रमात्' इति ॥

प्रचेताः—

'नान्तर्वाससा बहिर्वासः कृत्वाचामेत्' इति ॥

देवलः—

'शिखां बद्ध्वा वसित्वा च निर्णिक्ते वाससी शुभे । तूष्णीं भूत्वा समासीन आचामेत् सुसमाहितः' इति ॥

उदकं यावद्वामेन न स्पृशति, तावन्नाचामेदित्याह यमः—

'तावन्नोपस्पृशेद्विद्वान् यावद्वामेन न स्पृशेत् । वामे हि द्वादशादित्या वरुणश्च जलेश्वरः' इति ॥

ஆசமனம் செய்யக்கூடாது. யக்ஞோபவீத மில்லாமலும், வெளுத்த வஸ்த்ரமில்லாமலும், அவிழ்ந்த குடுமியுடனும் ஆசமனம் செய்தால் செய்த கர்மத்தை மறுபடி செய்யவேண்டும். தெற்கு முகமாகவோ, மேற்கு முகமாகவோ ஆசமனம் செய்தால், அதற்கு ப்ராயச்சித்தமாய் ஸ்நானம் ஆசமனம் இவைகளை முறையே செய்யவேண்டும்.

ப்ரசேதஸ்:— இடுப்பு வஸ்த்ரத்தால் மேல் வஸ்த்ரம் தரித்து ஆசமனம் செய்யக்கூடாது.

தேவலர்:- சிகையை முடிந்துகொண்டு, வெளுத்த இரண்டு வஸ்த்ரங்களைத் தரித்து, மௌனியாயிருந்து கவனித்துச் செய்யவேண்டும்.

இடது கையினால் ஜலத்தைத் தொடாமல் ஆசமனம் செய்யக்கூடாதென்கிறார் **யமன்:**—

இடது கையினால் ஜலத்தைத் தொடாதவரையில், அறிந்தவன் ஆசமனம் செய்யக்கூடாது. இடது கையில் 12-ஆதித்யர்களும், ஜலத்திற்கதிபதியான வருணனுமிருக்கின்றனர்.

𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌸𑌾𑌰𑍇—

'𑌵𑌾𑌮𑍇𑌨 𑌵𑌾 𑌧𑍃𑌮𑍁𑌦𑍍𑌧𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌨 𑌪𑌿𑌬𑍇𑌦𑍍𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇𑌨 𑌤𑍁 । 𑌸𑍌𑌵𑌰𑍍𑌣𑌰𑌾𑌜𑌤𑌤𑌾𑌮𑍍𑌰𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌵𑍇𑌣𑍁𑌬𑌿𑌲𑍍𑌵𑌾𑌶𑍍𑌮𑌚𑌰𑍍𑌮𑌭𑌿𑌃 ॥ 𑌅𑌲𑌾𑌬𑍁𑌦𑌾𑌰𑍁𑌪𑌰𑍍𑌣𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌨𑌾𑌰𑌿𑌕𑍇𑌲𑍈𑌃 𑌕𑌪𑌿𑌤𑍍𑌥𑌕𑍈𑌃 । 𑌤𑍃𑌣𑌕𑌾𑌷𑍍𑌠𑌜𑌲𑌾𑌧𑌾𑌰𑍈𑌰𑌨𑍍𑌯𑌾𑌚𑍍𑌛𑌾𑌦𑌿𑌤𑌮𑍃𑌨𑍍𑌮𑌯𑍈𑌃 ॥ 𑌵𑌾𑌮𑍇𑌨𑌾𑌦𑍍𑌧𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌵𑌾𑌽𑌽𑌚𑌾𑌮𑍇𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌨𑍍𑌯𑌦𑌾𑌤𑍁𑌰𑌸𑌂𑌭𑌵𑍇 । 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌮𑍃𑌨𑍍𑌮𑌯𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌜𑌲𑌂 𑌨𑍈𑌵𑍋𑌪𑌹𑌨𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌤𑍋𑌯𑌂 𑌚 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌤 𑌕𑌰𑌕𑌾𑌦𑌿𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌸𑌦𑍇' 𑌤𑌿 ॥

𑌮𑌾𑌧𑌵𑍀𑌯𑍇—

'𑌅𑌲𑌾𑌬𑍁𑌤𑌾𑌮𑍍𑌰𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌚 𑌕𑌰𑌕𑌂 𑌚 𑌕𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑍁𑌮𑍍 । 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑌾𑌚𑌾𑌮𑍇𑌨𑍍𑌨 𑌤𑍇𑌨𑌾𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑍋 𑌭𑌵𑍇'𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥

𑌸𑌂𑌵𑌰𑍍𑌤𑌃—

'𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌾𑌶𑍁𑌚𑍍𑌯𑍇𑌕𑌹𑌸𑍍𑌤𑍋𑌤𑍍𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌭𑌿𑌰𑍍𑌨 𑌕𑌦𑌾𑌚𑌨 ।

ஸ்ம்ருத்யர்த்தஸாரத்தில்:— இடது கையினால் ஜலபாத்ரத்தை எடுத்துக்கொண்டு வலது கையினால் ஆசமனம் செய்யக்கூடாது. ஜலம் போடுவதற்கு வேறொருவன் இல்லாவிடில், இடது கையினலெடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட பாத்ரத்தினல் விடப்பட்ட ஜலத்தினாலும் ஆசமனம் செய்யலாம். ஆனால் அந்தப்பாத்ரம் மேல் சொல்லப்படும் பாத்ரங்களுள் ஒன்றாயிருக்கவேண்டும். தங்கம், வெள்ளி, தாம்ரம், மூங்கில், வில்வம், கல், தோல், சுரைக்காய், கட்டை, இலை, தேங்காய், விளாங்காய், புல்கட்டை இவைகளாலுள்ள ஜலபாத்ரங்கள், வேறொன்றினால் மறைக்கப்பட்ட மண்பாத்ரங்கள் இவைகளிலொன்றினால் இடது கையினலெடுத்தாவது ஆசமனம் செய்யலாம். அவைகளிலும் மண்பாத்ரத்திலுள்ள ஜலம் அசுத்தமாவதில்லை. கரகம் (இரண்டு முகமுள்ளது) முதலியதிலுள்ள தீர்த்த ஜலமும் எப்பொழுதும் சுத்தம்.

மாதவீயத்தில்:— சுரைக்காய், தாம்ரபாத்ரம், கரகம், (கெண்டி) கமண்டலு இவைகளை எடுத்துக்கொண்டால், தானாகவே வலது கையில் ஜலத்தைப் போட்டுக்கொண்டு ஆசமனம் செய்யலாம். அதனால் அசுத்தனாவதில்லை.

ஸம்வர்த்தர்:— சூத்ரனாலும், அசுத்தனாலும், ஒருகையினாலும் விடப்பட்ட ஜலத்தினால் ஆசமனம் செய்தால் ஒரு

ஆசம்யபாத்ரே கோஷ்டேவா நஸம்ஸ்ப்ருஶ்ய த்³விஜோத்தம:' இதி ॥ ஸ்ம்ருதிஶேஷ: ॥

பராஶர:—

'ஶூத்³ராஹ்ருதைஸ்ததா² நாசாமேதே³கபாண்யாஹ்ருதைரபி । நசைவாவ்ருதஹஸ்தேந நாவிஜ்ஞாதஹஸ்தத' இதி ॥

யம:—

'உத்³த்⁴ருத்ய வாமஹஸ்தேந யத்கிஞ்சித்³ ப்³ராஹ்மணோ ஜலம் । ஸுராபாநேந தத்துல்யம் மநு: ஸ்வாயம்பு⁴வோ(அ)ப்³ரவீத் । காம்ஸ்யபாத்ரே ச யத்தோயம் யத்தோயம் தாம்ரபாஜநே । ஸௌவர்ணே ராஜதே சைவ நைவாஶுத்³த⁴ம் து கர்ஹிசி' தி³தி ॥

சந்த்³ரிகாயாம்—

'கரகாலாபு³காம்ஸ்யேந தாம்ரசர்மபுடேந வா । ஸ்வஹஸ்தாவர்ஜநம் கார்யம் ஸ்நேஹலிப்தாநி வர்ஜயே' தி³தி ॥

பா⁴ரத்³வாஜ:—

'தாம்ரபாத்ராஶ்வவாலேஷு நாரிகேலாஸ்தி²பாத்ரகை: ।

காலும் சுத்தனுகான். பாதுகை தரித்து ஆசமனம் செய்தாலும் சுத்தனுகான்.

பராசரர் :— சூத்ரர்களால் கொண்டு வரப்பட்டதும், ஒரு கையால் விடப்பட்டதும், மறைக்கப்பட்ட கையினுல் விடப்பட்டதும், அறியப்படாதவன் கையால் விடப்பட்டதுமான ஜலத்தால் ஆசமனம் கூடாது

யமன் :— ப்ராம்ஹணன் இடது கையினுல் எடுத்த ஜலத்தால் ஆசமனம் செய்தால் அது ஸுராபானத்திற்கு ஸமமென்ருர் ஸ்வாயம்புவமனு. அந்த ஜலம், வெண்கலம், தாம்ரம், ஸ்வர்ணம், வெள்ளி இவைகளாலான பாத்ரத்திலிருந்தால் ஒருகாலும் அசுத்தமாகாது.

சந்த்ரிகையில் :-கெண்டி, சுரைக்காய், வெண்கலம், தாம்ரம், தோல் பாத்ரம் இவைகளில் எடுத்த ஜலமானுல், தன் கையினுலும் விட்டுக்கொண்டு ஆசமனம் செய்யலாம். எண்ணெய் முதலியதால் பூசப்பட்டுள்ள பாத்ரங்களை வர்ஜிக்கவேண்டும்.

பாரத்வாஜர்:- தாம்ரபாத்ரம், அச்வவாலம், தேங்காயோடு,

உபஸ்ப்ருசேத் ஸ்வஹஸ்தேனைவ தேனாபி விசக்ஷண' இதி॥

ஆபஸ்தம்ப:—

'நாக்ன்யுதகசேஷேண வ்ருதா கர்மாணி குர்வீத ஆசாமேத் வா பாணிஸம்க்ஷுப்தேனோதகேனைகபாண்யாவர்ஜிதேன ச நாசாமேத்' இதி॥ 'பாணிஸம்க்ஷுப்தேன' இத்யேதத் தடாகாதிஷு ஸ்வயமாசமனே। யதா பர ஆசாமயதி, ததா தேனைகேன பாணினா யதாவர்ஜிதமுதகம், தேன நாசாமேத்। கிந்து உபாப்யாம் ஹஸ்தாப்யாம் கரகாதி க்ருஹீத்வா யதாவர்ஜிதமுதகம், தேநாசாமேத்। ஸ்வயம் து ஸ்வயம் வாமஹஸ்தாவர்ஜிதேனாபி நாசாமேத்॥ 'அலாபுதாருபாத்ரேண நாளிகேரஜேன வைணவேன சர்மஜேன தாம்ரேண வா பாத்ரேண ஸ்வயமாவர்ஜிதேனாசாமந்தி சிஷ்டா:' இதி ஹரதத்த:॥

அச்மபத்ரம் (சிலாஜத்து) இவைகளாலாகிய பாத்ரமானால் தன் கையாலும் விட்டுக்கொண்டு ஆசமனம் செய்யலாம்.

ஆபஸ்தம்பர் :— "அக்னி கார்யத்தில் பரிஷேசனம் முதலியது செய்து மீந்த ஜலத்தினால் வீண் கார்யங்களைச் செய்யக்கூடாது. ஆசமனமும் செய்யக்கூடாது. கையினால் கலக்கப்பட்ட ஜலத்தினாலும், பிறன் ஒருகையினால் வார்த்த ஜலத்தினாலும் ஆசமனம் கூடாது" என்றார். இங்கு, 'கையால் கலக்கப்பட்டது' என்பது, குடம் முதலியதிலிருக்கும் ஜலம் கையினால் கலக்கப்பட்டிருந்தால், அதனால் ஆசமனம் கூடாது. குளம் முதலியதிலுள்ள ஜலத்தில் தானாக ஆசமனம் செய்யும் விஷயத்தில் இந்த நிஷேதமில்லை எப்பொழுது பிறன் ஆசமனம் செய்விக்கின்றானோ, அப்பொழுது, அவன் ஒரு கையினால் விட்ட ஜலத்தால் ஆசமனம் செய்யக்கூடாது. இரண்டு கைகளாலும் கெண்டி முதலியதைப் பிடித்துக்கொண்டு விடும் ஜலத்தினால் ஆசமனம் செய்யவேண்டும். இவ்விதமிருப்பதால் தானாக இடது கையினால் விடப்பட்ட ஜலத்தினாலும் ஆசமனம் கூடாது. சுரைக்காய், தேங்காய், மூங்கில், தோல், தாம்ரம் இவைகளால் செய்த பாத்ரத்தினாலெடுத்த ஜலத்தைத் தானாகவே இடது கையினால் விட்டுக்கொண்டு சிஷ்டர்கள் ஆசமனம் செய்கின்றனர். என்றார் ஹரதத்தர்.

ஆபஸ்தம்பஶ்ச—

'பூமிகதாஸ்வப்ஸ்வாசம்ய ப்ரயதோ பவதி। யம் வா ப்ரயத ஆசாமயேத்। ந வர்ஷதாராஸ்வாசாமேத்। ததா ப்ரதரோதகே। தப்தாபிஶ்சாகாரணாத்' இதி॥ ப்ராயத்யார்தமாசமநம் பூமிகதாஸ்வப்ஸு கார்யம்। யம் வா ப்ரயதோऽந்ய ஆசாமயேத், ஸோऽபி ப்ரயதோ பவதி। ஸர்வதா ஸ்வயம் வாமஹஸ்தாவர்ஜிதாபிரத்பிராசமநம் ந பவதி। தாம்ரபாத்ராதிநா து வாமஹஸ்தாவர்ஜிதாபிரத்பி: ஸ்வயமாசமநம் பவதி, ஸ்ம்ருத்யந்தரே விதாநாத்। ந வர்ஷதாராஸு, ப்ரதிஷேதாத்। கரகாதிதாராயாம் ப்ராயத்யார்தமாசமநம் பவத்யேவ। ப்ரதரோதகே = கர்தோதகே பூமிகதேऽபி நாசாமேத்। யத்து—'ஆபஶ்ஶுத்தா பூமிகதா வைத்ருஷ்ண்யம் யாஸு கோர்பவேத்। அவ்யாப்தாஶ்சேதமேத்யேந கந்தவர்ண ரஸாந்விதா' இதி மநுவசநம், யதபி— 'கோர்விப்ரோதத்ருப்தி

ஆபஸ்தம்பரே:— சுத்திக்காகச் செய்யும் ஆசமனத்தைப் பூமியிலுள்ள ஜலத்தில் செய்தால் சுத்தனாகிறான். அல்லது சுத்தமான மற்றவன் எவனை ஆசமனம் செய்விக்கின்றானோ அவனும் சுத்தனாகிறான். எவ்விதத்திலும் தானாக இடது கையினால் விட்டுக்கொண்ட ஜலத்தினால் ஆசமனம் ஸித்திப்பதில்லை. தாம்ர பாத்ரம் முதலியதால் மட்டும் தன் இடது கையினால் விடப்பட்ட ஜலத்தினால் ஆசமனம் விஹிதமாகிறது, வேறு ஸ்ம்ருதியில் விதியிருப்பதால். மழை ஜலத்தின் தாரையில் ஆசமனம் கூடாது. ப்ரதிஷேதமிருப்பதால். கெண்டி முதலியவைகளின் தாரையில் சுத்யர்த்தமான ஆசமனம் விஹிதம் தான். தானாகப் பிளந்த பூமியின் ப்ரதேசம் 'ப்ரதரம்' எனப்படும். அதிலுள்ள ஜலத்தில், அது பூமிகதமானாலும், ஆசமனம் கூடாது. "எவ்வளவு ஜலத்தில் ஒரு பசுவுக்குத் தாகம் தீருமோ அவ்வளவுள்ள ஜலம் பூமியிலிருந்து, அதற்கு இயற்கையான கந்தம், வர்ணம், ரஸம் இவைகளுடன் கூடியதாய் அசுத்த வஸ்துவினால் வ்யாபிக்கப்படாமலிருந்தால் சுத்தமாகியதாகிறது" என்ற மனுவசனமும், "ஒரு பசுவிற்கு த்ருப்தி யளிக்கக்கூடிய அளவுள்ள ஜலம், அதன் இயற்கையுடனிருந்து

𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑍋𑌯𑌂 𑌭𑍂𑌮𑌿𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑌵𑌚𑌨𑌮𑍍, 𑌯𑌦𑌪𑌿 '𑌭𑍂𑌦𑌰𑌾𑌦𑌪𑌿 𑌯𑌾 𑌗𑍋𑌸𑍍𑌤𑌰𑍍𑌪𑌣𑌾𑌯 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌵𑌚𑌨𑌮𑍍, 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 '𑌗𑍋𑌤𑍃𑌪𑍍𑌤𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌪𑌯𑌸𑌿 𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑍈𑌰𑌾𑌚𑌮𑌨𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑍇'𑌤𑌿 𑌕𑌲𑌿𑌸𑌮𑌯𑌨𑌿𑌷𑌿𑌦𑍍𑌧𑌮𑍍 ॥ 𑌤𑌪𑍍𑌤𑌾𑌭𑌿𑌶𑍍𑌚𑌾𑌕𑌾𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍 । 𑌤𑌪𑍍𑌤𑌾𑌭𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌚𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌶𑍃𑌤𑌶𑍀𑌤𑌾𑌭𑌿𑌰𑌦𑍋𑌷𑌃 । 𑌅𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌉𑌷𑍍𑌣𑌾𑌨𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍇𑌧𑌃 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌷𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑍇𑌣 𑌭𑌵𑌤𑌿 । 𑌜𑍍𑌵𑌰𑌾𑌦𑍌 𑌚 𑌕𑌾𑌰𑌣𑍇 𑌉𑌷𑍍𑌣𑌾𑌭𑌿𑌰𑌪𑌿 𑌨 𑌦𑍋𑌷 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥

𑌮𑌨𑍁𑌃—

'𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑍇𑌣 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌕𑌾𑌲𑌮𑍁𑌪𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍇𑌤𑍍 । 𑌕𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍈𑌦𑌶𑌿𑌕𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌾 𑌨 𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌕𑌦𑌾𑌚𑌨𑍇'𑌤𑌿 ॥ 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌂=𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌗𑌰𑍍𑌭𑌦𑍇𑌵𑌤𑍍𑌯𑌮𑍍 । 𑌕𑌾𑌯𑌂=𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑌾𑌪𑌤𑍍𑌯𑌮𑍍 । 𑌤𑍍𑌰𑍈𑌦𑌶𑌿𑌕𑌂=𑌦𑍈𑌵𑌮𑍍 । 𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌤𑌾𑌰𑌤𑌮𑍍𑌯𑌵𑌤𑍍 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌤𑌾𑌰𑌤𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌵𑍍𑌯𑌮𑍍 ।

பூமியிலிருந்தால் அது சுத்தமாகியது'' என்ற யாக்ஞவல்க்ய வசனமும், "பூமியின் வெடிப்பிலுள்ளதாயினும் பசுவிற்குத் திருப்தியை யளிப்பதாயிருந்தால் அந்த ஜலம் சுத்தமாகியது'' என்ற வஸிஷ்டவசனமுமிருந்தாலும், அவையெல்லாம் கலியுக ஸமயத்தில் நிஷித்தமாகியவைகளாம். "பசு குடித்துத் திருப்தி யடைந்து மீந்த ஜலத்தில் சிஷ்டர்கள் ஆசமனம் செய்வதும் கலியில்கூடாது'' என்றிருப்பதால். காரணமின்றி,சூடான ஜலத்தினால் ஆசமனம் கூடாது. 'சூடான' என்றிருப்பதால், சூடாயிருந்து பிறகு ஆறியிருக்கும் ஜலத்தினால் ஆசமனம் செய்வதில் தோஷமில்லை. அப்படியானதால், சூடாயிருக்கும் ஜலத்திற்குத்தான் ப்ரதிஷேதம் ஸ்ம்ருதிகளில் மிகையாய் இருக்கிறது. ஜ்வரம் முதலிய காரணமிருந்தால் உஷ்ணமான ஜலத்தால் ஆசமனம் செய்வதிலும் தோஷமில்லை என்பது பொருள்.

மநு:— ப்ராம்ஹணன் எப்பொழுதும் ப்ராம்ஹதீர்த்தத்தால் ஆசமனம் செய்யவேண்டும். அல்லது, காயதீர்த்தத்தாலும், தைவதீர்த்தத்தாலும் செய்யலாம். ஒருகாலும் பித்ருதீர்த்தத்தால் செய்யக்கூடாது. இங்கு, ப்ராம்ஹம் என்றது ஹிரண்யகர்ப்பனைத் தேவதையாயுடையது. காயம் என்பது ப்ரஜாபதியைத் தேவதையாயுடையது. த்ரைதசிகமென்பது தேவர்களைத் தேவதையாயுடையது. இங்கு, தேவதைகளின் தாரதம்யம்போல் தீர்த்தங்களுக்கும் தாரதம்யமறியத்தக்கது.

தாநி ச ஸ்தாநாநி குத்ரேத்யபேக்ஷாயாமாஹ மநு:—

'அங்குஷ்டமூலஸ்ய தலே ப்ராஹ்மம் தீர்த்தம் ப்ரசக்ஷதே। காயமங்குலிமூலேऽக்ரே தைவம் பித்ர்யம் தயோரத:' இதி॥ ஹஸ்ததலமத்யே யா ரேகா, தஸ்யா: மூலே ப்ராஹ்மம் தீர்த்தம்। அங்குலிமூலம்=கநிஷ்டாமூலம், தலமத்யப்ரதேச:, தத்ர ஹி மூலமங்குல்யா:। தத்ர காயம் தீர்த்தம்। அக்ரே=அங்குலீநாம் ச தஸ்யாக்ரமூலே தைவம் தீர்த்தம்। தயோ:=அங்குஷ்டாங்குல்யோ: மத்யே=ப்ரதேசிந்யங்குஷ்டயோர்மத்ய இத்யர்த:। தத்ர பித்ர்யம் தீர்த்தம்।

ததா ச யாஜ்ஞவல்க்ய:—

'கநிஷ்டாதேசிந்யங்குஷ்டமூலாந்யக்ரம் கரஸ்ய ச। ப்ரஜாபதிபித்ருப்ராஹ்மதைவதீர்தாந்யநுக்ரமாத்' இதி॥ கநிஷ்டாயாஸ்தர்ஜந்யா அங்குஷ்டஸ்ய ச மூலாநி கரஸ்யாக்ரம் ச யதாக்ரமம் ப்ரஜாபதிபித்ருப்ராஹ்மதைவதீர்தாநீத்யர்த:॥

ஶங்கலிகிதௌ—

'அங்குஷ்டமூலஸ்யோத்தரத: ப்ராகக்ராயாம் ரேகாயாம்

அந்தத் தீர்த்தங்கள் எங்கிருக்கின்றனவெனில் சொல்லுகிறார் **மனுவே** :— பெரு விரலினடியில் ப்ராம்ஹ தீர்த்தம். சுண்டுவிரலினடியில் காய தீர்த்தம். நான்கு விரல்களின் நுனியில் தைவ தீர்த்தம். ஆள்காட்டி விரல் பெரு விரல் இவைகளின் நடுவில் பித்ரு தீர்த்தம் என்கின்றனர். இதன் வ்யாக்யானம்— கையின் நடுவில் உள்ள ரேகையின் அடியில் ப்ராம்ஹ தீர்த்தம். சுண்டுவிரலின் அடியென்பது கையின் நடுப்ரதேசம். அங்கேதான் சுண்டுவிரலின் அடி. அதில் காய தீர்த்தம். நான்கு விரல்களின் நுனியில் தைவ தீர்த்தம். ஆள்காட்டி விரல் பெரு விரல் இவைகளின் நடுவில் பித்ரு தீர்த்தம் என்று.

• அவ்விதமே **யாக்ஞவல்க்யர்** :— சுண்டு விரல், தர்ஜனீ விரல், பெருவிரல் இவைகளின் அடியும், கையின் நுனியும், முறையே ப்ரஜாபதி தீர்த்தம், பித்ரு தீர்த்தம், ப்ரம்ஹ தீர்த்தம், தேவ தீர்த்தம் எனப்படுகின்றன.

சங்கலிகிதர்கள் :— பெரு விரலின் அடியில் கிழக்கு நுனியாயுள்ள ரேகையில் ப்ரம்ஹ தீர்த்தம்; தர்ஜனீ, பெருவிரல்

ब्राह्मतीर्थं प्रदेशिन्यङ्गुष्ठयोरन्तरा पित्र्यं कनिष्ठातलयोरन्तरा प्राजापत्यं कराग्रे दैवमिति ।

भारद्वाजः—

'तर्पणं देवतादिभ्यः स्वस्वतीर्थेन तर्पयेत् । विप्रेणाचमने वारि वीक्षितं ब्राह्मतीर्थतः' इति ॥

स्मृतिरत्ने—

'अङ्गुष्ठमूलेनैवापो ह्यपो माषनिमज्जनीः । त्रिश्चतुर्वा पिबेदापो ध्यायन्वेदाननुक्रमात्' इति ॥

व्यासः—

'अङ्गुष्ठमूलान्तरतो रेखायां ब्राह्ममुच्यते । अन्तराङ्गुष्ठदेशिन्योः पितॄणां तीर्थमुत्तमम् ॥ कनिष्ठामूलतः पश्चात् प्राजापत्यं प्रचक्षते । अङ्गुल्यग्रे स्मृतं दैवं तदेवार्षं प्रकीर्तितम् ॥

இவைகளின் நடுவில் பித்ரு தீர்த்தம்; சுண்டு விரல், உள்ளங்கை இவைகளின் நடுவில் ப்ராஜாபதி தீர்த்தம்; கையின் நுனியில் தைவ தீர்த்தம்.

பாரத்வாஜர் :— தேவர் முதலியவர்களின் பொருட்டுச் செய்யும் தர்ப்பணத்தை அவரவர் தீர்த்தத்தினால் செய்ய வேண்டும். ஆசமனத்தில், பார்க்கப்பட்ட ஜலத்தை ப்ராம்ஹ தீர்த்தத்தினால் பருகவேண்டும்.

ஸ்ம்ருதிரத்னத்தில் :— உளுந்து முழுகுமளவுள்ள ஜலத்தைப் பெருவிரலின் அடியினால் பருகவேண்டும். வேதங்களை முறையே த்யானித்துக்கொண்டு மூன்று, அல்லது நான்கு தடவை பருகவேண்டும்.

வ்யாஸர் :— பெரு விரலின் அடியிலுள்ள ரேகையில் ப்ராம்ஹ தீர்த்தம் சொல்லப்படுகிறது. பெருவிரல் ஆள்காட்டி விரல் இவைகளின் நடுவில் பித்ரு தீர்த்தம். சுண்டுவிரலின் அடியில் ப்ராஜாபத்ய தீர்த்தம். விரல்களின் நுனியில் தைவ தீர்த்தமும் ஆர்ஷ தீர்த்தமும். அல்லது விரல்களின் அடியில் தைவம் ஆர்ஷம் என்ற இரண்டுதீர்த்தங்களுமாம். விரல்களின் நடுவில்

𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌾 𑌦𑍈𑌵𑌮𑌾𑌰𑍍𑌷𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌾𑌗𑍍𑌨𑍇𑌯𑌂 𑌸𑌮𑌨𑍍𑌤𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯𑌕𑌂 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌮𑍇𑌤𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨 𑌮𑍁𑌹𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥ 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑍇𑌣𑍈𑌵 𑌤𑍁 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑍇𑌨 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍋 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌮𑍁𑌪𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍇𑌤𑍍 ।
𑌕𑌾𑌯𑍇𑌨 𑌵𑌾𑌽𑌥 𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌨 𑌤𑍁 𑌦𑍈𑌵𑍇𑌨 𑌵 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌸𑌾𑌰𑍇 —

'𑌕𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌦𑍇𑌶𑌿𑌨𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗𑍁𑌷𑍍𑌠𑌮𑍂𑌲𑌦𑍇𑌶𑍇𑌷𑍁 𑌕𑌾𑌯𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌾𑌨𑌿, 𑌕𑌰𑌾𑌗𑍍𑌰𑍇 𑌦𑍈𑌵𑌂 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌮𑍍, 𑌕𑌰𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯𑌮𑌾𑌗𑍍𑌨𑍇𑌯𑌂 𑌚 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌮𑍍 । 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌪𑌣𑌶𑍍𑌰𑌪𑌣𑌲𑌾𑌜𑌹𑍋𑌮𑌾𑌦𑌿 𑌕𑌾𑌯𑍇𑌨 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌃 । 𑌅𑌰𑍍𑌚𑌨𑌬𑌲𑌿𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌣𑌪𑌰𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑌾𑌰𑍍𑌜𑌨𑌭𑍋𑌜𑌨𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌹𑍋𑌮𑌾𑌦𑌿 𑌦𑍈𑌵𑍇𑌨 । 𑌪𑍈𑌤𑍃𑌕𑌂 𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣 । 𑌕𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑍁𑌨𑌾 𑌪𑌾𑌨𑌂 𑌦𑌧𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌶𑌨𑌂 𑌨𑌵𑌾𑌨𑍍𑌨𑌪𑍍𑌰𑌾𑌶𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌰𑍁𑌗𑍍𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑌞𑍍𑌚 𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯𑍇𑌨 । 𑌆𑌗𑍍𑌨𑍇𑌯𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

ஆக்னேய தீர்த்தமும் ஸௌம்ய தீர்த்தமுமாம். இதைத் தெரிந்துகொண்டால் மோஹமடையமாட்டான். ப்ராம்ஹணன் எப்பொழுதும் ப்ராம்ஹ தீர்த்தத்தினாலேயே ஆசமனம் செய்யவேண்டும். ப்ராஜாபத்ய தீர்த்தத்தினாலாவது, பித்ரு தீர்த்தினாலாவது, தைவ தீர்த்தத்தினாலாவது ஆசமனம் செய்யக்கூடாது.

ஸ்ம்ருத்யர்த்தஸாரத்தில் :— சுண்டுவிரல், ஆள்காட்டிவிரல், பெருவிரல் இவைகளின் அடிகளில் முறையே ப்ராஜாபத்ய, பித்ர்ய, ப்ராம்ஹ தீர்த்தங்கள். கையின் நுனியில் தைவ தீர்த்தம். கையின் நடுவில் ஸௌம்ய தீர்த்தமும், ஆக்னேய தீர்த்தமுமாம். நிர்வாபணம், ச்ரபணம், லாஜஹோமம் இவைகளைக் காய தீர்த்தத்தாலும், அர்ச்சனம், பலிதானம், பர்யுக்ஷணம், மார்ஜனம், போஜனம், நித்யஹோமம் இவைகளைத் தைவ தீர்த்தத்தாலும், பித்ருகார்யத்தைப் பித்ரு தீர்த்தத்தாலும், கமண்டலுவினால் ஜலத்தைப் பானம் செய்தல், தயிரைக் குடித்தல், புதியதான அன்னப்ராசனம், ஹோமஸாதனமான ஸ்ருக்கை க்ரஹித்தல் இவைகளை ஸௌம்ய தீர்த்தத்தாலும், ப்ரதிக்ரஹத்தை ஆக்னேய தீர்த்தத்தாலும் செய்யவேண்டும்.

𑌬𑍋𑌧𑌾𑌯𑌨𑍋𑌽𑌪𑌿 —

‘𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑍇𑌣 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑍇𑌨𑌾𑌚𑌾𑌮𑍇𑌦𑌙𑍍𑌗𑍁𑌷𑍍𑌠𑌮𑍂𑌲𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌂 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌮𑍍’ 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌮𑌨𑍁𑌃 —

‘𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌚𑌾𑌮𑍇𑌦𑌪𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌮𑍃𑌜𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑌤𑍋 𑌮𑍁𑌖𑌮𑍍 । 𑌖𑌾𑌨𑌿 𑌚𑍈𑌵 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍇𑌦𑌦𑍍𑌭𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌶𑌿𑌰 𑌏𑌵 𑌚’ 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌮𑍁𑌖𑌂= 𑌸𑌲𑍋𑌮𑌕𑌾𑌵𑍋𑌷𑍍𑌠𑍌 𑌅𑌙𑍍𑌗𑍁𑌷𑍍𑌠𑌮𑍂𑌲𑍇𑌨 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌮𑍃𑌜𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 । 𑌤𑌤𑌶𑍍𑌶𑍀𑌰𑍍𑌷𑌣𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌖𑌾𑌨𑌿= 𑌆𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑍀 𑌨𑌾𑌸𑌿𑌕𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌚 𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍇𑌤𑍍 । 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂= 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌂 𑌶𑌿𑌰𑌶𑍍𑌚 𑌜𑌲𑍇𑌨 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍇𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥

𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑌃 —

‘𑌤𑍍𑌰𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌶𑍍𑌯𑌾𑌪𑍋 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌰𑍁𑌨𑍍𑌮𑍃𑌜𑍍𑌯 𑌖𑌾𑌨𑍍𑌯𑌦𑍍𑌭𑌿𑌸𑍍𑌸𑌮𑍁𑌪𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍇𑌤𑍍’ 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌃 —

‘𑌤𑍍𑌰𑌿𑌃 𑌪𑌿𑌬𑍇𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍇𑌨𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌰𑍋𑌷𑍍𑌠𑍌 𑌪𑌰𑌿𑌮𑌾𑌰𑍍𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 । 𑌅𑌙𑍍𑌗𑍁𑌷𑍍𑌠𑌮𑍂𑌲𑍇𑌨 𑌤𑌤𑍋 𑌮𑍁𑌖𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌸𑌮𑍁

போதாயனரும்:— ப்ராம்ஹ தீர்த்தத்தால் ஆசமனம் செய்ய வேண்டும். பெருவிரலின் அடி ப்ராம்ஹ தீர்த்தமாம்.

மனு:— முதலில் மூன்று தடவை ஜலத்தைப் பருகவேண்டும். பிறகு இரண்டு தடவை முகத்தைத் துடைக்கவேண்டும். பிறகு இந்த்ரியங்களையும், ஆத்மாவையும், தலையையும் ஜலத்துடன் தொடவேண்டும். முகத்தை (ரோமங்களுடன் கூடிய உதடுகளை) பெருவிரலின் அடியால் இரண்டு தடவை துடைக்க வேண்டும். பிறகு, தலையிலுள்ள இந்த்ரியங்களை, அதாவது வாய், கண்கள், மூக்குகள், காதுகள் இவைகளைத் தனித்தனியாய் ஜலத்துடன் தொடவேண்டும். மார்பையும், தலையையும் ஜலத்துடன் தொடவேண்டும் என்பது பொருள்.

யாக்ஞுவல்க்யர்:— ஜலத்தை மூன்று தடவை பருகி, இரண்டு தடவை துடைத்து, இந்த்ரியங்களை ஜலத்துடன் தொட வேண்டும்.

வ்யாஸர்:— வலது கையினுல் மூன்று தடவை ஜலத்தைப் பருகவேண்டும். உதடுகளை இரண்டு தடவை பெருவிரலின்

பஸ்ப்ருʼசேத் || அங்கு³ஷ்டா²நாமிகாப்⁴யாம் து ஸ்ப்ருʼசேந்நேத்ர
த்³வயம் ததஃ | தர்ஜந்யங்கு³ஷ்ட²யோகே³ந ஸ்ப்ருʼசேந்நாஸாபுட
த்³வயம் || கநிஷ்டா²ங்கு³ஷ்ட²யோகே³ந ச்ரவணே ஸமுபஸ்ப்ருʼசேத் |
ஸர்வாஸாமேவ யோகே³ந ஹ்ருʼத³யம் து தலேந வா || ஸம்
ஸ்ப்ருʼசேச்ச சிரஸ்தத்³வத் அங்கு³ஷ்டே²நாத²வா த்³வயம் | த்ரிஃ
ப்ராச்நீயாத்³யத³ம்ப³ஸ்து ப்ரீதாஸ்தேநாஸ்ய தே³வதாஃ ||
ப்³ரஹ்மா விஷ்ணுச்ச ருத்³ரச்ச ப⁴வந்தீத்யநுசுச்ரும | க³ங்கா³ ச
யமுநா சைவ ப்ரீயேதே பரிமார்ஜநாத் || ஸம்ஸ்ப்ருʼஷ்டயோ
ர்லோசநயோஃ ப்ரீயேதே சசிபா⁴ஸ்கரௌ | நாஸத்யத³ஸ்ரௌ
ப்ரீயேதே ஸ்ப்ருʼஷ்டே நாஸாபுடத்³வயே || கர்ணயோஃ
ஸ்ப்ருʼஷ்டயோஸ்தத்³வத் ப்ரீயேதே அநிலாநலௌ | ஸம்ஸ்ப்ருʼஷ்டே
ஹ்ருʼத³யே சாஸ்ய ப்ரீயந்தே ஸர்வதே³வதாஃ || மூர்த்⁴நி ஸம்ஸ்
பர்சநாதே³வ ப்ரீதஸ்ஸ புருஷோ ப⁴வேத் | ஏவம்
ப்³ராஹ்மணோ நித்யமுபஸ்பர்சநமாசரேத் || ப்³ரஹ்மாதி³ஸ்தம்ப³
பர்யந்தம் ஜக³த் ஸ பரிதர்பயேத் இதி ||

அடியால் துடைக்கவேண்டும். பிறகு முகத்தைத் தொட வேண்டும். பெருவிரல் பவித்ரவிரல் இவைகளால் இரு கண்களையும், ஆள்காட்டிவிரல் பெருவிரல் இவைகளால் இரு மூக்குகளையும், சிறுவிரல் பெருவிரல் இவைகளால் இரண்டு காதுகளையும், எல்லா விரல்களாலும், அல்லது உள்ளங்கையினால் மார்பையும், அவ்விதமே தலையையும் தொடவேண்டும். அல்லது பெருவிரலினால் மார்பையும், தலையையும் தொடலாம். மூன்று முறை ஜலத்தைப் பருகுவதால் (ப்ரம்ஹா, விஷ்ணு, ருத்ரர் என்ற) தேவர்கள் ப்ரீதியை அடைகின்றனர். முகத்தைத் துடைப்பதால் கங்கையும் யமுனையும், கண்களைத் தொடுவதால் சந்த்ரனும் ஸூர்யனும், மூக்குகளைத் தொடுவதால் அச்வினிதேவர்களும், காதுகளைத் தொடுவதால் அக்னியும் வாயுவும், மார்பைத் தொடுவதால் ஸகலதேவர்களும், தலையைத் தொடுவதால் புருஷனும் (பரமாத்மாவும்) ப்ரீதியையடைகின்றனர். இவ்விதம் ப்ரதிதினமும் ஆசமனம் செய்யும் ப்ராம்ஹணன், ப்ராம்ஹா முதல் ஸ்தம்பம் (புல்) வரையுள்ள உலகத்தை த்ருப்தமாகச் செய்கிறான்.

𑌗𑍌𑌤𑌮𑌃—

'𑌵𑌾𑌗𑍍𑌯𑌤𑍋 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌶𑍍𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌾𑌪 𑌆𑌚𑌾𑌮𑍇𑌤𑍍 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌃𑌪𑌰𑌿𑌮𑍃𑌜𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌪𑌾𑌦𑍌 𑌚𑌾𑌭𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍 𑌖𑌾𑌨𑌿 𑌚𑍋𑌪𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍇𑌚𑍍𑌛𑍀𑌰𑍍𑌷𑌣𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑌨𑌿 𑌚 𑌦𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌆𑌪𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌬𑌃—

'𑌆𑌸𑍀𑌨𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌚𑌾𑌮𑍇𑌦𑍍𑌧𑍃𑌦𑌯𑌙𑍍𑌗𑌮𑌾𑌭𑌿𑌰𑌦𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑍋𑌷𑍍𑌠𑍌 𑌪𑌰𑌿𑌮𑍃𑌜𑍇𑌤𑍍 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌕𑍇 𑌸𑌕𑍃𑌦𑍁𑌪𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍇𑌤𑍍 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌕𑍇 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇𑌨 𑌪𑌾𑌣𑌿𑌨𑌾 𑌸𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌦𑍌 𑌶𑌿𑌰 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑍍𑌯𑍁𑌪𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍇𑌚𑍍𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑍀 𑌨𑌾𑌸𑌿𑌕𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌚𑌾𑌥𑌾𑌪 𑌉𑌪𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍇𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑌕𑍃𑌦𑍁𑌪𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍇𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌾𑌭𑌿𑌸𑍍𑌤𑌿𑌸𑍃𑌭𑌿𑌰𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑍀𑌭𑌿𑌰𑍋𑌷𑍍𑌠𑌾𑌵𑍁𑌪𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍇𑌤𑍍 । 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌕 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌮𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌃 । 𑌓𑌷𑍍𑌠𑌾𑌵𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌲𑍋𑌮𑌕𑍌 ॥

𑌕𑌣𑍍𑌵𑌃—

'𑌤𑌤𑍋 𑌵𑍇𑌦𑍇𑌤𑌿𑌹𑌾𑌸𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌨𑍍 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑍇𑌣

கௌதமர்:— மௌனியாய் மார்பை அடையும் ஜலத்தை மூன்று அல்லது நான்கு தடவை பருகவேண்டும். இரண்டு தடவை துடைக்கவேண்டும். கால்களையும் ப்ரோக்ஷிக்கவேண்டும். சிரஸ்ஸிலுள்ள இந்த்ரியங்களையும் தொடவேண்டும். தலையையும் தொடவேண்டும்.

ஆபஸ்தம்பர்:— உட்கார்ந்தவனுய், மார்பை அடையக் கூடிய ஜலத்தை மூன்று தடவை பருகவேண்டும். மூன்று தடவை உதடுகளைத் துடைக்கவேண்டும். இரண்டு தடவை என்று சிலர். ஒரு தடவை தொடவேண்டும். இருமுறை என்று சிலர். வலது கையினுல் இடதுகையையும், கால்களையும், சிரஸ்ஸையும் ப்ரோக்ஷித்து, கண்கள், மூக்குகள், காதுகள் என்ற இந்த்ரியங்களைத் தொடவேண்டும். பிறகு கைகளை அலம்ப வேண்டும். 'ஒரு தடவை தொடவேண்டும்' என்றது, நடுவான மூன்று விரல்களாலும் உதடுகளைத் தொடவேண்டும் என்பதாம். 'இருமுறை என்று சிலர்' என்பது ஸமவிகல்பமாம். உதடுகளை என்பது ரோமத்துடன்கூடிய உதடுகளை என்பதாம். ஏனெனில்.

கண்வர்:— 'பிறகு வேதங்கள், இதிஹாஸங்கள், புராணங்கள் இவைகளை த்யானித்துக்கொண்டு, ப்ராம்ஹ தீர்த்தத்தால்

𑌣 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑍇𑌨 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌪𑌃 𑌪𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌲𑍋𑌮𑌕𑌾𑌵𑍋𑌷𑍍𑌠𑌾𑌵𑍁𑌨𑍍𑌮𑍃𑌜𑍇𑌤𑍍’ 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌦𑌕𑍍𑌷𑌃—

‘𑌸𑌂𑌵𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌷𑍍𑌠𑌮𑍂𑌲𑍇𑌨 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌮𑍃𑌜𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑌤𑍋 𑌮𑍁𑌖𑌮𑍍 । 𑌸𑌂𑌹𑌤𑌾𑌭𑌿𑌸𑍍𑌤𑌿𑌸𑍃𑌭𑌿𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌮𑌾𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌮𑍁𑌪𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍇𑌤𑍍 ॥ 𑌅𑌙𑍍𑌗𑍁𑌷𑍍𑌠𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌦𑍇𑌶𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌘𑍍𑌰𑌾𑌣𑌂 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍍𑌯𑌾𑌦𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍 । 𑌅𑌙𑍍𑌗𑍁𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌾𑌮𑌿𑌕𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑍀 𑌸𑌮𑍁𑌪𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍇𑌤𑍍 ॥ 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌕𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌷𑍍𑌠𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌨𑌾𑌭𑌿𑌮𑌙𑍍𑌗𑍁𑌷𑍍𑌠𑌕𑍇𑌨 𑌚 । 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌭𑌿𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌶𑌿𑌰𑌃 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌦𑍍𑌬𑌾𑌹𑍂 𑌚𑌾𑌗𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍇𑌤𑍍’ 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑌂𑌵𑍃𑌤𑍍𑌯=𑌅𑌲𑍋𑌮𑌕𑍋𑌷𑍍𑌠𑌪𑍍𑌰𑌦𑍇𑌶𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌶𑍇𑌷𑌃 । 𑌤𑌿𑌸𑍃𑌭𑌿𑌃=𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌾𑌭𑌿𑌃 । ‘𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌾𑌭𑌿𑌰𑍇𑌵𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌿𑌸𑍃𑌭𑌿𑌸𑍍𑌸𑌮𑍁𑌪𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍇𑌤𑍍’ 𑌇𑌤𑌿 𑌯𑍋𑌗𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑌸𑍍𑌮𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍 ॥ 𑌅𑌗𑍍𑌰𑍇𑌣=𑌕𑌰𑌾𑌗𑍍𑌰𑍇𑌣 ॥

மூன்று தடவை ஜலத்தைப்பருகி, மயிருடன் கூடிய உதடுகளைத் துடைக்கவேண்டும்' என்பதால்.

தக்ஷர்:— பிறகு, உதடுகளை மூடிக்கொண்டு, ரோமமுள்ள ப்ரதேசத்தில் முகத்தை (உதடுகளை)ப் பெருவிரலின் அடியினால் இரண்டு தடவை துடைக்கவேண்டும். முதலில், சேர்ந்துள்ள (நடுவான) மூன்று விரல்களாலும் வாயைத் தொடவேண்டும். பிறகு, பெருவிரல் தர்ஜனி இவைகளால் மூக்கைத் தொட வேண்டும். பெருவிரல் பவித்ரவிரல் இவைகளால் கண்களைத் தொடவேண்டும். பெருவிரல் சுண்டுவிரல் இவைகளால் காதுகளைத் தொடவேண்டும். பெருவிரலால் கொப்பூழைத் தொட வேண்டும். எல்லா விரல்களாலும் தலையையும், (கை) நுனியால் கைகளையும் தொடவேண்டும். இங்கு, ஸம்வ்ருத்ய என்பதற்கு, ரோமமில்லாத உதடுகளின் ப்ரதேசத்தை என்று பூர்த்தி செய்யவேண்டும். 'மூன்று விரல்களால்' என்பதில் 'நடுவான' என்று சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டும். 'நடுவான மூன்று விரல்களால் முதலில் முகத்தைத் தொடவேண்டும்' என்று யோகயாக்ஞவல்க்யஸ்ம்ருதி யிருப்பதால். 'நுனியால்' என்பதற்குக் கையின் நுனியால் என்று பொருள்.

𑌤𑌥𑌾 𑌚 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌘𑍍𑌰𑌪𑌾𑌦𑌃—

'𑌅𑌂𑌸𑍌 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌕𑌰𑌾𑌗𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌤𑍋𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌃 । 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌨𑌾𑌭𑌂 𑌚 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌸𑌮𑍍𑌯𑌗𑍍𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌤𑌿' 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌤𑍍𑌰 '𑌓𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌸𑌹 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌸𑍍𑌮𑌰𑍇𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑍀𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌃 ॥

𑌪𑍈𑌠𑍀𑌨𑌸𑌿𑌃—

'𑌸𑌵𑍍𑌯𑍇 𑌪𑌾𑌣𑍌 𑌶𑍇𑌷𑌾 𑌆𑌪𑍋 𑌨𑌿𑌨𑌯𑍇𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌶𑍇𑌷𑌾𑌃=𑌆𑌚𑌮𑌨𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌃 ॥

𑌭𑍃𑌗𑍁𑌃—

'𑌤𑍍𑌰𑌿𑌃 𑌪𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾𑌽𑌪𑍋 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌮𑍃𑌜𑍍𑌯 𑌮𑍁𑌖𑌂 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌪𑌾𑌣𑌿𑌨𑌾 । 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌯𑍇𑌤𑍍𑌸𑌵𑍍𑌯𑌹𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌚 𑌪𑌾𑌦𑍌 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑌾𑌨𑌮𑍇𑌵 𑌚 । 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌚 𑌖𑌾𑌨𑌿 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾𑌽𑌪𑍋 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌨𑌿 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍇𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌆𑌪𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌬𑍋𑌽𑌪𑌿—

'𑌅𑌥𑌾𑌪 𑌉𑌪𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍇𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌆𑌚𑌮𑌨𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌹𑌸𑍍𑌤𑍌 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾𑌲𑌯𑍇𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥

அவ்விதமே **வ்யாக்ரபாதர்**:— 'கையின் நுனியால் தோள்களைத் தொட்டு, ஜலத்தைத் தொட்டு, கவனமுடையவனாய், பத்மநாபனையும் ஸ்மரித்தால், ப்ராம்ஹணன் நன்றாய்ச் சுத்தனாகிறான்' என்றார். இங்கு 'ஓங்காரத்துடன் யக்ஞபுருஷனை மனதினால் ஸ்மரிக்கவேண்டும்' என்ற விசேஷம் நாராயணீயம் என்னும் க்ரந்தத்தில் உள்ளது.

பைடீநஸி :— 'மீந்த ஜலத்தை இடது கையில் விடவேண்டும்.' இங்கு 'மீந்த' என்பதற்கு ஆசமனத்தில் மீதி என்று பொருள் என்கிறார்.

ப்ருகு :— மூன்று தடவை ஜலத்தைப் பருகி, இரண்டு தடவை வலது கையினால் வாயைத் துடைத்து, இடது கை, பாதங்கள், தலை இவைகளை ப்ரோக்ஷிக்க வேண்டும். இந்த்ரியங்களையும் ஸ்பர்சித்து, முடியில் ஜலத்தைத் தொடவேண்டும்.

ஆபஸ்தம்பரும் :— 'பிறகு ஜலத்தைத் தொடவேண்டும்' என்றார். ஆசமனத்திற்குப்பிறகு கைகளை அலம்பவேண்டுமென்றர்த்தமாம்.

𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑌾𑌹 𑌶𑌙𑍍𑌖𑌃—

‘𑌅𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌕𑍇𑌣 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍇𑌨𑍍𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑌾𑌨𑌮𑌾𑌦𑌿𑌤𑌃 । 𑌤𑌰𑍍𑌜𑌨𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗𑍁𑌷𑍍𑌠𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍇𑌨𑍍𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍 ॥ 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌮𑌿𑌕𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍇𑌨𑍍𑌨𑌾𑌸𑌾𑌪𑍁𑌟𑍇 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍 । 𑌅𑌙𑍍𑌗𑍁𑌷𑍍𑌠𑍇𑌨 𑌕𑌨𑍀𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌣𑍌 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍇𑌤𑍍॥ 𑌤𑌰𑍍𑌜𑌨𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗𑍁𑌷𑍍𑌠𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌨𑌾𑌭𑌿𑌂 𑌹𑍃𑌦𑌿 𑌤𑌲𑌂 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍’ 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌶𑌙𑍍𑌖𑌃—

‘𑌤𑌰𑍍𑌜𑌨𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗𑍁𑌷𑍍𑌠𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍇𑌨𑍍𑌨𑌾𑌸𑌾𑌪𑍁𑌟𑌦𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍 । 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌷𑍍𑌠𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍇𑌨𑍍𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌤𑌤𑌃 ॥ 𑌅𑌙𑍍𑌗𑍁𑌷𑍍𑌠𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌮𑌿𑌕𑌯𑌾 𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑍇 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍇𑌤𑍍 । 𑌕𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌷𑍍𑌠𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍇𑌤𑍍𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌤𑌤𑌃 ॥ 𑌨𑌾𑌭𑌿𑌂 𑌚 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍇𑌤𑍍𑌪𑌾𑌣𑌿𑌤𑌲𑍇𑌨 𑌤𑍁 । 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍇𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌤𑌤𑌶𑍍𑌶𑍀𑌰𑍍𑌷𑌮𑌯𑌮𑌾𑌚𑌮𑌨𑍇 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃’ 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌪𑍈𑌠𑍀𑌨𑌸𑌿𑌃—

‘𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑌙𑍍𑌗𑍁𑌷𑍍𑌠𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌤𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍇𑌤𑍍’ 𑌇𑌤𑌿 ॥

சங்கர் வேறுப்ரகாரம் சொல்லுகிறார் :— ‘முதலில் நாலு விரல்களாலும் தலையைத் தொடவேண்டும். தர்ஜனீ, பெரு விரல் இவ்விரண்டையும் சேர்த்துக் கண்களைத் தனித்தனியே தொடவேண்டும். நடுவிரல் அநாமிகா இவ்விரண்டினாலும் இரு மூக்குகளையும் தொடவேண்டும். பெருவிரல் சுண்டு விரலிவை களால் காதுகளைத் தொடவேண்டும். தர்ஜனீ அங்குஷ்டம் இவைகளைச்சேர்த்து நாபியைத் தொடவேண்டும். உள்ளங் கையை மார்பில் வைக்கவேண்டும்’ என்று.

வ்ருத்தசங்கர் :— தர்ஜனீ அங்குஷ்டம் இவைகளைச் சேர்த்து மூக்குகளையும், நடுவிரல் அங்குஷ்டம் இவைகளைச் சேர்த்துக் கண்களையும், அங்குஷ்டம் அநாமிகா இவைகளைச் சேர்த்துக் காதுகளையும், சிறுவிரல் அங்குஷ்டம் இவைகளைச் சேர்த்துத் தோள்களையும், உள்ளங்கையினால் நாபி, மார்பு, சிரஸ் இவைகளையும் முறையே தொடவேண்டும். இது ஆசமனத்திலுள்ள விதி.

பைடீநஸி :– அக்னி அங்குஷ்டம் எனப்படுகிறார். ஆகையால், அதினாலேயே எல்லா ஸ்தானங்களையும் ஸ்பர்சிக்க வேண்டும்.

𑌸𑌂𑌵𑌰𑍍𑌤𑌃—

‘𑌹𑍃𑌦𑍍𑌗𑌤𑌾𑌭𑌿𑌰𑌫𑍇𑌨𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌶𑍍𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌾𑌽𑌦𑍍𑌭𑌿𑌰𑌾𑌚𑌮𑍇𑌤𑍍। 𑌪𑌰𑌿𑌮𑍃𑌜𑍍𑌯 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌰𑌾𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍁 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌾𑌙𑍍𑌗𑌾𑌨𑌿 𑌚𑌾𑌮𑍃𑌶𑍇𑌤𑍍॥ 𑌸𑍋𑌦𑌕𑍇𑌨 𑌚 𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌸𑌪𑍍𑌤 𑌚। 𑌨𑌾𑌭𑌿𑌂 𑌤𑌥𑌾 𑌹𑍃𑌨𑍍𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑌾𑌨 𑌉𑌭𑍇 𑌬𑌾𑌹𑍂 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌚’ 𑌇𑌤𑌿॥ 𑌸𑍍𑌵𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑍇𑌣 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌶𑍍𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌃। ‘𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌵𑌦𑌾𑌚𑌮𑌨𑌂, 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑍇𑌨 𑌸𑌹 𑌚𑌤𑍁𑌃, 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌃’ 𑌇𑌤𑌿 𑌕𑍇𑌚𑌿𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌮𑌾𑌹𑍁𑌃॥

𑌹𑌾𑌰𑍀𑌤𑌃—

‘𑌤𑍍𑌰𑌿𑌃 𑌪𑌿𑌬𑍇𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌂 𑌤𑍋𑌯𑌮𑌾𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌮𑌾𑌰𑍍𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍। 𑌪𑌾𑌦𑍌 𑌶𑌿𑌰𑌸𑍍𑌤𑌤𑍋𑌽𑌭𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌰𑌾𑌸𑍍𑌯𑌮𑍁𑌪𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍇𑌤𑍍॥ 𑌅𑌙𑍍𑌗𑍁𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌾𑌮𑌿𑌕𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌚 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑍀 𑌸𑌮𑍁𑌪𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍇𑌤𑍍। 𑌅𑌙𑍍𑌗𑍁𑌷𑍍𑌠𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌦𑍇𑌶𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌨𑌾𑌸𑌿𑌕𑍇 𑌸𑌮𑍁𑌪𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍇𑌤𑍍॥ 𑌤𑌥𑌾𑌽𑌙𑍍𑌗𑍁𑌷𑍍𑌠𑌕𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌣𑍌 𑌤𑍁 𑌸𑌮𑍁𑌪𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍇𑌤𑍍। 𑌅𑌙𑍍𑌗𑍁𑌷𑍍𑌠𑍇𑌨 𑌤𑍁 𑌦𑍇𑌶𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌨𑌾𑌭𑌿𑌂 𑌚

ஸம்வர்த்தர் :— மார்பை அடையக்கூடியதும், நுரையில்லாததுமான ஜலத்தை மூன்று அல்லது நான்கு தடவை பருகவேண்டும். வாயை இரண்டு தடவை துடைத்து, வாய் முதலியவை ஏழு, நாபி, மார்பு, தலை, கைகள் என்ற பன்னிரண்டு அங்கங்களையும், ஜலத்துடன் கூடிய கையினால் (முறையே) தொடவேண்டும். அவரவர் மனஸ்துஷ்டியைப் பொறுத்தாகின்றது, ‘மூன்று அல்லது நான்கு தடவை பருகலாம்’ என்ற விகல்பம். “எந்த இடத்தில் மந்த்ரத்துடன் ஆசமனமோ அங்கு அத்துடன் நான்கு தடவை, மற்ற விடத்தில் மூன்று தடவை” என்று சிலர் வ்யவஸ்தை சொல்லுகிருர்கள்.

ஹாரீதர் :— பார்க்கப்பட்ட ஜலத்தை மூன்று தடவை பருகவேண்டும். முகத்தை இருமுறை துடைக்கவேண்டும். பிறகு பாதங்களையும் சிரஸ்ஸையும் ப்ரோக்ஷித்துக்கொண்டு, மூன்று விரல்களால் முகத்தைத் துடைக்கவேண்டும். அங்குஷ்டம், அனுமிகை இவைகளால் கண்களையும், அங்குஷ்டம் தர்ஜனீ இவைகளால் மூக்குகளையும், அங்குஷ்டம் சுண்டுவிரலிவைகளால்

ஸர்வஶௌசே ॥ ததைவ வாமஹஸ்தேந மூர்த்நி ஸ்ப்ருஶேதே-
வம் ஸமாஹித: । அங்குஷ்டோऽக்நிரிதி க்யாத: ப்ரோக்தா
வாயு: ப்ரதேஶிநீ ॥ அநாமிகா ததா ஸூர்ய: கநிஷ்டா
மகவா ஸ்ம்ருதா । ப்ரஜாபதிர்மத்யமா து ஜ்ஞேயா ஶௌசம-
பீப்ஸதா’ இதி ॥

போதாயந:—

‘அஶப்தம் அஸ்பர்ஶம் ஹ்ருதயங்கமாபிரத்பி-
ஸ்த்ரி: பரிம்ருஜேத் த்விரித்யேகே ஸக்ருதுபயம் ஶூத்ரஸ்ய
ஸ்த்ரியாஶ்ச அதாத்பி: காநி ஸம்ஸ்ப்ருஶ்ய பாதௌ நாபிம் ஶிரஸ்ஸவ்யம்
பாணிமந்தத:’ இதி ॥

ஆசமநப்ரஶம்ஸா ॥

ப்ராயஶ்சித்தப்ரகரணே ச போதாயந:—

‘ஓங்காரபூர்விகாபிர்வ்யாஹ்ருதிபிஸ்ஸர்வேஷ்வபி பாபேஷ்வாசாமே-
த் யத்ப்ரதமமாசாமதி தேந ருக்வேதம் ப்ரீணாதி யத்த்விதீயம்

காதுகளையும், அங்குஷ்டம் தர்ஜனீ இவைகளால் நாபியையும், ஐந்து விரல்களாலும் தலையையும், கவனமுடையவனைத் தொட வேண்டும். அங்குஷ்டம் அக்னி என்றும், தர்ஜனீ வாயுவென்றும், அநாமிகா ஸூர்யனென்றும், சிறுவிரல் இந்த்ரனென்றும், நடுவிரல் ப்ரஜாபதியென்றும், சுத்தியை விரும்பியவன் அறியவேண்டும்.

போதாயனர் :— சப்தம் செய்யாமல், மார்பை அடையுமளவுள்ள ஜலத்தை மூன்று தடவை பருக வேண்டும். மூன்று தடவை வாயைத் துடைக்கவேண்டும். இரண்டு தடவை எனச் சிலர். இவ்விரண்டும், சூத்ரனுக்கும் ஸ்திரீக்கும் ஒரு தடவை. இந்த்ரியங்களை ஜலத்துடன் தொட்டு, பாதங்களையும், நாபியையும், தலையையும், முடிவில் இடது கையையும் தொடவேண்டும்.

ஆசமனப்ரசம்ஸை.

ப்ராயச்சித்தப்ரகரணத்தில் **போதாயனர்** :— ஓங்காரத்தை முன்னுடைய வ்யாஹ்ருதிகளால், எந்தப் பாபங்களிலும் ஆசமனம் செய்ய வேண்டும். முதல் தடவை பருகுவதால் ருக்

தேந யஜுர்வேதம் ப்ரீணாதி யத்த்ருதீயம் தேந ஸாமவேதம் யச்ச ப்ரதமம் பரிமார்ஷ்டி தேநாதர்வவேதம் யத்த்விதீயம் தேநேதிஹாஸபுராணம் யத் ஸவ்யம் பாணிம் ப்ரோக்ஷதி பாதௌ (ய)ச்சிரோ ஹ்ருதயம் நாஸிகே சக்ஷுஷீ ச்ரோத்ரே நாபிம் சோபஸ்ப்ருசதி தேநௌஷதிவநஸ்பதய: ஸர்வாச்ச தேவதா: ப்ரீணாத்யா(சோதிவா)ச்சநாசைவ ஸர்வஸ்மாத் பாபாத் ப்ரமுச்யதே' இதி ॥

ததா ப்ரஹ்மயஜ்ஞப்ரகரணே ச்ரூயதே—

'தக்ஷிணத உபவீயோபவிச்ய ஹஸ்தாவவநிஜ்ய த்ரிராசாமேத் த்வி: பரிம்ருஜ்ய ஸக்ருதுபஸ்ப்ருச்ய சிரச்சக்ஷுஷீ நாஸிகே ச்ரோத்ரே ஹ்ருதயமாலப்ய யத்த்ரிராசாமதி தேந ர்ச: ப்ரீணாதி யத்த்வி: பரிம்ருஜதி தேந யஜூம்ஷி யத் ஸக்ருதுபஸ்ப்ருசதி தேந ஸாமாநி யச்சிரச்சக்ஷுஷீ நாஸிகே ச்ரோத்ரே ஹ்ருதயமாலபதே தேநாதர்வாங்கிரஸோ ப்ராஹ்மணாநீதிஹாஸாந் புராணாநி கல்பாந் காதா நாராசம்ஸீ: ப்ரீணாதி' இதி॥ தக்ஷிணத உபவீயேதி 'தக்ஷி

வேதத்தையும், 2-ஆம் தடவை பருகுவதால் யஜுர் வேதத்தையும், 3-ஆம் தடவை பருகுவதால் ஸாமவேதத்தையும் ஸந்தோஷிப்பிக்கிறான். முதல் தடவை துடைப்பதால் அதர்வ வேதத்தையும், 2-ஆம் தடவை துடைப்பதால் இதிஹாஸ புராணங்களையும், இடது கை பாதங்களை ப்ரோக்ஷிப்பதாலும், சிரஸ், மார்பு, மூக்குகள், கண்கள், காதுகள், நாபி இவைகளைத் தொடுவதாலும், ஓஷதிகள், வனஸ்பதிகள், ஸகல தேவர்கள் இவர்களைத் திருப்தியடைவிக்கிறான், அவர்களையும் அடைகிறான். ஆசமனத்தாலேயே ஸகல பாபங்களினின்றும் விடுபடுகிறான்.

அவ்விதமே ப்ரம்ஹயக்ஞப்ரகரணத்தில் கேட்கப்படுகிறது. 'தக்ஷிணத உபவீய' என்பது முதல் 'நாராசம்ஸீ: ப்ரீணாதி' என்பது வரையிலுள்ள ச்ருதியின் அர்த்தம் ஸ்பஷ்டமாயுள்ளதால் சிலவற்றிற்கு மட்டும் அர்த்தம் சொல்லப்படுகிறது. தக்ஷிணத உபவீய என்பதால் யக்ஞோபவீதம்

ணம் பாஹுமூலபர்யந்தே ஸவ்யமிதி 'யஜ்ஞோபவீதீ'த்யேதத் ஸ்மார்யதே ॥ ஹஸ்தாவவநிஜ்ய = ஆமணிபந்தாத் ப்ரக்ஷால்ய, பாதயோரப்யுபலக்ஷணம் । த்வி: பரிம்ருஜ்ய = ஓஷ்டாவிதி ஶேஷ: । ஸக்ருதுபஸ்ப்ருஶ்யேத்யோஷ்டயோரேவ । ஸுபோதமந்யத் ॥

பரத்வாஜ:—

'ப்ரஹ்மயஜ்ஞே விஶேஷோऽஸ்தி கிஞ்சிதாசமநக்ரமே । பாநத்ரயம் ததா கார்யம் ததா த்வி: பரிமார்ஜநம் ॥ உபஸ்ப்ருஶ்ய ஶிரஶ்சக்ஷுர்நாஸிகாத்விதயம் தத: । ஶ்ரோத்ரத்வயம் ச ஹ்ருதயம் பூர்வோக்தவிதிநாऽऽசமேத்' இதி ॥

ஶௌநக:—

'ப்ரக்ஷால்ய பாதௌ ஹஸ்தௌ ச த்ரி: பிபேதம்பு வீக்ஷிதம் । மாஷமக்நம் து தத்வாரி ஹ்ருத்கதம் து விஶுத்யதி ॥ ஸம்வ்ருத்யாங்குஷ்டமூலேந த்வி: ப்ரம்ருஜ்யாத்ததோ முகம் । ஸம்

செய்து கொள்ளும் ப்ரகாரம் நினைப்பூட்டப்படுகிறது. கைகளை அலம்பி என்பதில் மணிக்கட்டு வரையில் அலம்பவேண்டும் என்று சேர்க்கவேண்டும். இது கால்களை அலம்புவதையும் சொல்லும். இரண்டு தடவை துடைத்து என்பதில் உதடுகளை என்று கொள்ளவும். ஒரு தடவை தொடவேண்டும் என்பது உதடுகளுக்கே. மற்றவைகளின் பொருள் எளிதில் அறியக் கூடியதே.

பரத்வாஜர் :— ப்ரம்ஹயக்ஞத்தில் ஆசமனக்ரமத்தில் கொஞ்சம் விசேஷமிருக்கிறது. மூன்று தடவை ஜலத்தைப் பருகவேண்டும். இரண்டு தடவை துடைக்கவேண்டும். ஒரு தடவை தொடவேண்டும். தலை, இரண்டு கண்கள், இரண்டு மூக்குகள், இரண்டு காதுகள், மார்பு இவைகளை முன் சொல்லிய விதிப்படி தொடவேண்டும்.

சௌனகர் :— கால் கைகளை அலம்பி, கண்ணால் பார்க்கப்பட்ட ஜலத்தை மூன்று தடவை பருகவேண்டும். உளுந்து முழுகுமளவுள்ள அந்த ஜலம் மார்பை அடைந்தால் சுத்தனாகச் செய்கிறது. உதடுகளை மூடிக்கொண்டு, பெருவிரல் அடியால்

ஹதாங்குலிபிஸ்த்ரிபிராஸ்யம் ஸ்ப்ருஶேந்மூர்த்நி வா ॥ அங்குஷ்டா நாமிகாப்யாம் து சக்ஷுஷீ ஸம்உபஸ்ப்ருஶேத் । அங்குஷ்டே ந ப்ரதேஶிந்யா க்ராணம் ஸ்ப்ருஶ்யாதநந்தரம் ॥ கநிஷ்டயா ஸாங்குஷ்டேந ஶ்ரோத்ரே ஸம்ம்ருஶ்யோபஸ்ப்ருஶேத் । அங்குஷ் மத்யமாப்யாம் து பாஹூ ச ஸக்ருத் ஸ்ப்ருஶேத்ததஃ ॥ அங்கு ஷ்டாக்ரேண நாபிம் து ஹ்ருதயம் தலஸம்ஹிதஃ । ஸர்வா பிஸ்து ஶிரஃ பஶ்சாத் தேவதாவதநம் சரேத் ॥ ததோங்காரே ணாசமநம் வ்யாஹ்ருதிபிரேவ வா । ஸாவித்ர்யா வாऽபி கர்தவ்யம் யதாகாலமதந்த்ரிதஃ’ இதி ॥ தீர்தே த்ரிஶ்சது ர்வா பீத்வா ஹஸ்தௌ ப்ரக்ஷால்ய ஓஷ்டௌ ஸம்ம்ருஜ்ய அங்குஷ் டமூலேந த்விஃ பரிம்ருஜ்ய ஸம்ஹதாங்குலிபிராஸ்யம் ஸமீப ப்ரதேஶே ஸ்ப்ருஷ்ட்வா க்ராணாதீநிந்த்ரியாணி ஸ்ப்ருஶேத் । ஸ ர்வத்ர மத்யே மத்யே உபஸ்ப்ருஶேத் । அஶக்தஸ்த்ரிஃ பீத்வா முகம் ப்ரம்ருஜ்ய காநி ஸ்ப்ருஶேத் । அத்யஶக்தஸ் பீத்வா

இரண்டு தடவை துடைக்கவேண்டும். சேர்ந்துள்ள விரல்களால் வாயைத் தொடவேண்டும். பெருவிரல் பவித்ரவிரல் இவைகளால் கண்களையும், பெருவிரல் தர்ஜனீ இவைகளால் மூக்கையும், பெருவிரல் சிறுவிரல் இவைகளால் காதுகளையும், பெருவிரல் நடுவிரல் இவைகளால் கைகளையும், பெருவிரல் நுனியால் நாபியையும், மூன்று விரல்களால் மார்பையும், எல்லா விரல்களாலும் தலையையும் தொடவேண்டும். ஆசமனமிவ்விதம் செய்யவேண்டும். அந்த ஆசமனம் ஓங்காரத்தினால், அல்லது வ்யாஹ்ருதிகளால், அல்லது காயத்ரியால் செய்யப்படவேண்டும். அல்லது மந்த்ரமில்லாமலும் செய்யப்படலாம். ஜலாசயத்தில் 3 அல்லது 4-தடவை ஜலத்தைப் பருகி, கைகளை அலம்பி உதடுகளை மடக்கி பெரு விரலடியால் இரண்டு முறை துடைத்து, சேர்ந்த விரல்களால் வாயை மயிருள்ள ப்ரதேசத்தில் தொட்டு மூக்கு முதலிய இந்த்ரியங்களைத் தொடவேண்டும். எல்லாவற்றிலும் நடுவில் நடுவில் ஜலத்தைத் தொடவேண்டும். சக்தியில்லாவிடில் மூன்று தடவை பருகி வாயைத் துடைத்து இந்த்ரியங்களைத் தொடவேண்டும். மிகவும் சக்தியில்லாவிடில் ஜலத்தைப்

𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍇𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌯𑌥𑌾𑌸𑍍𑌵𑌶𑌾𑌖𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾 ॥ 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑍍𑌵𑌶𑌾𑌖𑌾𑌯𑌾 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌨𑌂 𑌨𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾𑌤𑌮𑍍, 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌃 । 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌚𑌨𑍈𑌃 𑌕𑌤𑌿𑌪𑌯𑌾𑌙𑍍𑌗𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌨𑍋𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍, 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌰𑍋𑌧𑌵𑌚𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌨𑍁𑌸𑌾𑌰𑌾𑌦𑌿𑌤𑌰𑌾𑌙𑍍𑌗𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌨𑌮𑌸𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌕𑌾𑌦𑍌 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌜𑌲𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍𑌨𑌪𑍍𑌯𑌾𑌚𑌾𑌮𑍇𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌃—

'𑌜𑌾𑌨𑍋𑌰𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌜𑌲𑍇 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍𑌨𑌾𑌚𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌶𑍁𑌚𑌿𑌤𑌾𑌮𑌿𑌯𑌾𑌤𑍍 ।
𑌅𑌧𑌸𑍍𑌤𑌾𑌚𑍍𑌛𑌤𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌸𑌮𑌾𑌚𑌾𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌨 𑌶𑍁𑌧𑍍𑌯𑌤𑌿' 𑌇𑌤𑌿 ॥

'𑌨 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍𑌨𑌾𑌚𑌾𑌮𑍇𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌥𑌲𑌵𑌿𑌷𑌯𑌮𑍍 ॥

𑌅𑌤 𑌏𑌵 𑌗𑍌𑌤𑌮𑌃—

'𑌨 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍𑌨𑍁𑌦𑍍𑌧𑍃𑌤𑍋𑌦𑌕𑍇𑌨𑌾𑌚𑌾𑌮𑍇𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌶𑌿𑌨𑌷𑍍𑌟𑌿 ॥

𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌃—

'𑌨𑌾𑌚𑌾𑌮𑍇𑌦𑍍𑌵𑌰𑍍𑌷𑌧𑌾𑌰𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌨 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍𑌨𑍁𑌦𑍍𑌧𑍃𑌤𑍋𑌦𑌕𑍈𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ॥

பருகி காதைத் தொடவேண்டும். இங்கு அவரவர் சாகையில் சொல்லியபடி வ்யவஸ்தை. எவர்களுக்குத் தம் சாகையில் அங்கங்களைத் தொடுவது சொல்லப்படவில்லையோ அவர்களுக்கு விகல்பம். எந்த சாகையில் சில அங்கங்களை மட்டில் தொடுவது சொல்லப்பட்டிருக்கின்றதோ அங்கு விரோதம் இல்லாத வேறு வசனங்களை அனுஸரித்து இதர அங்கங்களையும் தொடுவது உண்டு என்று ஸ்ம்ருதிசந்த்ரிகை முதலியவைகளில் வ்யவஸ்தை செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

ஜலத்தின் நடுவில் நின்றுகொண்டும் ஆசமனம் செய்யலாம் என்கிறார் **விஷ்ணு**:— முழங்கால்களுக்கு மேல் உள்ள ஜலத்தில் நின்றுகொண்டு ஆசமனம் செய்தாலும் சுத்தனாகிறான். அதற்குக் கீழுள்ள ஜலத்தில் நின்று நூறு தடவை நன்கு ஆசமனம் செய்தாலும் சுத்தனாவதில்லை.

நின்றுகொண்டு ஆசமனம் செய்யக்கூடாது என்பது ஸ்தலத்தில் செய்யும் விஷயம்.

ஆகையினாற்றான் **கௌதமர்**:-நின்றிருப்பவன் எடுத்த ஜலத்தினால் ஆசமனம் செய்யக்கூடாது என்று விசேஷிக்கின்றார்.

வ்யாஸரும்:— மழை ஜலத்தின் தாரைகளால் ஆசமனம் கூடாது. நின்றிருப்பவன் எடுத்த ஜலத்தினால் ஆசமனம் செய்யக்கூடாது.

𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌰𑌤𑍍𑌨𑍇𑌽𑌪𑌿—

'𑌜𑌾𑌨𑍁𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌮𑌾𑌚𑌮𑍍𑌯 𑌜𑌲𑍇 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍𑌨𑌦𑍁𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 । 𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑌧𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍𑌨𑌾𑌚𑌾𑌮𑍇𑌚𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌚𑌕𑍍𑌷𑌣𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌅𑌧 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌨𑍇𑌨 𑌜𑌾𑌨𑍁𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌽𑌪𑍍𑌯𑌵𑌿𑌰𑍋𑌧 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍, 𑌤𑌥𑌾 𑌚 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌮𑍍—

'𑌜𑌾𑌨𑍁𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌜𑌲𑍇 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍𑌨𑌾𑌸𑍀𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌙𑍍𑌮𑍁𑌖𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌲𑍇 । 𑌸𑌕𑍃𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌾𑌚𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌤𑌯𑍋𑌸𑍍𑌤𑍂𑌭𑌯𑌵𑌸𑍍𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌯𑌥𑌾 𑌜𑌾𑌨𑍁𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌜𑌲𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌽𑌽𑌚𑌾𑌮𑍇𑌤𑍍, 𑌤𑌥𑌾 𑌜𑌲𑍇 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌾𑌣𑍇 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑍍𑌯𑌧𑌿𑌕𑍃𑌤𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 । 𑌯𑌥𑌾 𑌤𑍁 𑌸𑍍𑌥𑌲𑌏𑌵 𑌆𑌸𑍀𑌨 𑌆𑌚𑌾𑌮𑍇𑌤𑍍, 𑌤𑌥𑌾 𑌸𑍍𑌥𑌲𑌏𑌵 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌾𑌣𑍇 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌿 । 𑌯𑌥𑌾 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍁𑌭𑌯𑌸𑍍𑌥𑌃, 𑌤𑌦𑍋𑌭𑌯𑍋𑌰𑌪𑌿 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌾𑌣𑍇𑌷𑍁 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑍍𑌵𑌧𑌿𑌕𑍃𑌤𑍋 𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥

𑌤𑌥𑌾 𑌚 𑌪𑍈𑌠𑍀𑌨𑌸𑌿𑌃—

'𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑍁𑌦𑌕𑌾𑌚𑌾𑌨𑍍𑌤𑍋𑌽𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇𑌵 𑌶𑍁𑌧𑍍𑌯𑌤𑌿 । 𑌬𑌹𑌿𑌰𑍁𑌦𑌕𑌾𑌚𑌾𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌬𑌹𑌿𑌰𑍇𑌵 𑌶𑍁𑌧𑍍𑌯𑌤𑌿 । 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇𑌕𑌂

ஸ்ம்ருதிரத்னத்திலும்:— முழங்கால்களுக்கு மேல் உள்ள ஜலத்தில் நின்றுகொண்டு ஆசமனம் செய்பவன் தோஷத்தை அடைவதில்லை. முழங்கால்களுக்குக் கீழுள்ள ஜலத்தில் நின்றுகொண்டு ஆசமனம் செய்யக்கூடாது. முழங்கால்களுக்குக் கீழ் என்றதினால் முழங்கால் அளவு உள்ள ஜலத்திலும் விரோதமில்லை என்று சொல்லியதாகிறது. அவ்விதமே

ஸ்ம்ருதிசந்த்ரிகையில்:— முழங்காலளவுள்ள ஜலத்தில் நின்று ஆசமனம் செய்தால், ஜலத்தில் செய்யும் கர்மத்தில் யோக்யனாகிறான். ஸ்தலத்தில் கிழக்காய் உட்கார்ந்து ஆசமனம் செய்தால் ஸ்தலத்தில் செய்யக்கூடிய கர்மத்தில் மட்டில் அதிகாரியாகிறான். ஒரேதடவையில் இரண்டிலுமிருந்து ஆசமனம் செய்தால் இரண்டிலும் செய்யக்கூடிய கர்மங்களில் அதிகாரியாகிறானென்று பொருள்.

அவ்விதமே பைடீநஸி:— ஜலத்திற்குள்ளிருந்து ஆசமனம் செய்தவன் ஜலத்தில் செய்யக்கூடிய கார்யத்தில் மட்டில் சுத்த

𑌬𑌹𑌿𑌰𑍇𑌕𑌂 𑌚 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌾𑌦𑌮𑌾𑌚𑌾𑌮𑍇𑌤𑍍 । 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌶𑍌𑌨𑌕𑌃 —

'𑌪𑍁𑌷𑍍𑌕𑌰𑌿𑌣𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌹𑍍𑌰𑌦𑍇 𑌵𑌾𑌽𑌪𑌿 𑌜𑌾𑌨𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑍇 𑌜𑌲𑌂 𑌪𑌿𑌬𑌨𑍍𑌤𑍁 । 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌜𑌾𑌨𑍁𑌨𑍋𑌽𑌧𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃 ॥ 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯𑌂 𑌯𑌃 𑌵𑌿𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 𑌕𑌾𑌮𑌤𑍋 𑌵𑌾𑌽𑌪𑍍𑌯𑌕𑌾𑌮𑌤𑌃 । 𑌅𑌕𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍𑌨𑌕𑍍𑌤𑌭𑍋𑌜𑍀 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍁𑌪𑍋𑌷𑍍𑌯𑌾𑌹𑍋𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌕𑌾𑌮𑌤𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌭𑌰𑌦𑍍𑌵𑌾𑌜𑌃 —

'𑌜𑌾𑌨𑍁𑌨𑍋𑌰𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌮𑌾𑌚𑌾𑌮𑍇𑌜𑍍𑌜𑌲𑍇 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍 𑌶𑍁𑌚𑌿𑌰𑍍𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 । 𑌅𑌧𑌸𑍍𑌤𑌾𑌚𑍍𑌛𑌤𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌸𑌮𑌾𑌚𑌾𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌨 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥

ஞகிறான். ஜலத்தின் வெளியிலிருந்து ஆசமனம் செய்தவன் வெளியில் செய்யக்கூடிய கார்யத்திலேயே சுத்தனாகிறான். ஆகையால் ஜலத்தினுள் ஒரு காலையும், வெளியிலொருகாலையும் வைத்துக்கொண்டு ஆசமனம் செய்யவேண்டும். இரண்டிலும் சுத்தனாகிறான்.

சௌனகர்:— புஷ்கரிணியிலோ, மடுவிலோ முழங்காலள வுள்ள ஜலத்தில் நின்று ஆசமனம் செய்தால் சுத்தனாகிறான். அதற்குக் கீழளவுள்ள ஜலத்திலானால் அசுத்தனாவான். ஸம்சயமில்லை. அவ்விதம் ஆசமனம் செய்தவன் அறியாமல் செய்தால் பகல் முழுவதுமுபவாஸமிருந்து ராத்ரியில் புஜிக்க வேண்டும். அறிந்து செய்தால் இரண்டுவேளையிலுமுபவாஸம் செய்யவேண்டும்.

பரத்வாஜர்:— முழங்காலளவுக்கு மேலுள்ள ஜலத்தில் நின்றவனாய் ஆசமனம் செய்பவன் சுத்தனாகிறான். அதற்குக் கீழளவுள்ள ஜலத்தில் நின்றவன் நூறுதடவை ஆசமனம் செய்தாலும் சுத்தனாவதில்லை. ஜலத்திலிருந்து ஆசமனம் செய்தால் ஜலத்தில் செய்யும் கார்யத்தில் மட்டில் சுத்தனாகிறான். ஸ்தலத்திலிருந்து ஆசமனம் செய்தால் ஸ்தலத்தில் செய்யும் கார்யத்தில் மட்டில் சுத்தனாகிறான். ஜலத்திலொரு பாதத்

உதகே த்வேகஸ்யோர்த்வம் ஸ்தலஸ்யோர்த்வம் ஸ்தலே ஶுத்தி: । பாதௌ க்ருத்வோபயத்ராபி ஹ்யாசம்யோபயத்ர ஶுத்தி:’ இதி ॥

யச்சாபஸ்தம்பஸூத்ரம்—

‘நாப்ஸு ஸத: ப்ரயமணம் வித்யதே’ இதி,

ஜாநுநோரூர்த்வஜலே ஸத:=ஆஸீநஸ்ய ப்ரயமணம்= யேந ப்ரயதோ பவதி தத்ப்ரயமணம், ஆசமநம் நாஸ்தீதி தஸ்யார்த்த: ॥

ததா ச ஶௌநக:—

‘ஜாநுநோரூர்த்வம் ஜலே திஷ்டந் யதா஽஽சாமேச்சுத்திமாப்நுவேத் । ஆஸீநஸ்ய ஶயாநோ வா ஶதக்ருத்வோ ந ஶுத்தி:’ இதி ।

ஸ்ம்ருத்யர்த்தஸாரேऽபி—

‘ஜாநுமாத்ரே ஜலே திஷ்டந்நாசாமந் ந தூஷ்யதி । உபவிஶ்ய ஸமாசாமேத் ஜாநுமாத்ராததோஜலே ॥ ஜலாந்தோ ஜலே ஶுத்த்யேத் பஹிராசமநே பஹி: । பஹிரந்தஸ்து ஆசாமேத் ஸர்வத்ர ஶுத்திரேவ ஸ: ॥ ஜலஸ்தோ

தையும், ஸ்தலத்திலொரு பாதத்தையும் வைத்துக்கொண்டு ஆசமனம் செய்தால் இரண்டிலும் சுத்தனாகிறான்.

‘ஜலத்திலிருப்பவனுக்கு ஆசமன விதியில்லை’ என்று **ஆபஸ்தம்பர்** :— சொல்லியுள்ளாரே எனில், ‘முழங்காலுக்கு மேலுள்ள ஜலத்தில் உட்கார்ந்திருப்பவனுக்கு ஆசமனம் விதிக்கப்படுவதில்லை’ என்று அந்த ஸூத்ரத்தினர்த்தமாம். அவ்விதமே **சௌனகர்** :— முழங்காலுக்கு மேலுள்ள ஜலத்தில் நின்றவனும் ஆசமனம் செய்தால் சுத்தனாகிறான். அவ்விதமின்றி உட்கார்ந்தவனாகவாவது, படுத்தவனாகவாவது நூறு தடவை ஆசமனம் செய்தாலும் சுத்தனாவதில்லை.

ஸ்ம்ருத்யர்த்தஸாரத்தில் :— முழங்காலளவுள்ள ஜலத்தில் நின்றுகொண்டு ஆசமனம் செய்பவன் தோஷமடைவதில்லை. முழங்காலுக்குக் கீழுள்ள ஜலத்திலானால் உட்கார்ந்து ஆசமனம் செய்யவேண்டும். ஜலத்தில் மட்டிலிருந்து ஆசமனம் செய்தால் ஜலத்திலுள்ள கார்யங்கள் மட்டிலும் சுத்தனாகிறான்.

𑌜𑌲𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌸𑍍𑌥𑌲𑌸𑍍𑌥𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌲𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁 । 𑌉𑌭𑌯𑍇𑌷𑍂𑌭𑌯𑌸𑍍𑌥𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌚𑌾𑌨𑍍𑌤𑌶𑍍𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌮𑌾𑌪𑍍𑌨𑍁𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥ 𑌵𑌾𑌮𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌲𑍇 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌂 𑌤𑍁 𑌜𑌲𑍇 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 । 𑌵𑌾𑌮𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌕𑌂 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌹𑍍𑌯𑌾𑌚𑌾𑌮𑍇𑌦𑍍𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇𑌨 𑌤𑍁' 𑌇𑌤𑌿 ।

𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌹𑌾𑌰𑍀𑌤𑌃—

𑌆𑌰𑍍𑌦𑍍𑌰𑌵𑌾𑌸𑌾 𑌜𑌲𑍇 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑌰𑍍𑌪𑌣𑌾𑌚𑌮𑌨𑌂 𑌜𑌪𑌮𑍍 । 𑌶𑍁𑌷𑍍𑌕𑌵𑌾𑌸𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌲𑍇 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑌰𑍍𑌪𑌣𑌾𑌚𑌮𑌨𑌂 𑌜𑌪𑌮𑍍 ॥ 𑌆𑌰𑍍𑌦𑍍𑌰𑌵𑌾𑌸𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌲𑌸𑍍𑌥𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌾𑌚𑌾𑌮𑍇𑌨𑍍𑌨𑌰𑌾𑌧𑌮𑌃 । 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑍍𑌯𑍋𑌤𑌨𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌿𑌬𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌹𑌿 ॥ 𑌶𑍁𑌷𑍍𑌕𑍇𑌣𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌜𑌲𑍇 𑌚𑍈𑌵 𑌬𑌹𑌿𑌰𑌾𑌰𑍍𑌦𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌵𑌾𑌸𑌸𑌾 । 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌂 𑌦𑌾𑌨𑌂 𑌜𑌪𑍋 𑌹𑍋𑌮𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌫𑌲𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌸𑌂𑌵𑌰𑍍𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿—

'𑌜𑌲𑍇 𑌶𑍁𑌷𑍍𑌕𑍇𑌣 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌸𑍍𑌥𑌲𑍇 𑌚𑍈𑌵𑌾𑌰𑍍𑌦𑍍𑌰𑌵𑌾𑌸𑌸𑌾 । 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍 𑌬𑌹𑌿𑌰𑍍𑌜𑌾𑌨𑍁 𑌚 𑌯𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

ஸ்தலத்தில் மட்டிலானால் ஸ்தலத்திலுள்ள கார்யங்களில் சுத்தனாகிறான். இரண்டிலுமிருந்து ஆசமனம் செய்தால் இரண்டிலும் சுத்தனாகிறான். இடது காலை ஸ்தலத்திலும், வலது காலை ஜலத்திலும் வைத்துக்கொண்டு, இடது கையால் ஜலத்தைத் தொட்டுக்கொண்டு வலது கையினாலாசமனம் செய்யவேண்டும்.

இங்கு **ஹாரீதர்**:— ஈர வஸ்த்ரத்துடனிருப்பவன், தர்ப்பணம், ஆசமனம், ஜபம் இவைகளை ஜலத்திலிருந்து செய்ய வேண்டும். உலர்ந்த வஸ்த்ரத்துடனிருப்பவன், தர்ப்பணம், ஆசமனம், ஜபம் இவைகளை ஸ்தலத்தில் செய்யவேண்டும். ஈர வஸ்த்ரத்துடனிருப்பவன் ஸ்தலத்திலிருந்து ஆசமனம் செய்தால், அவனின் வஸ்த்ர ஜலத்தை ப்ரேதர்கள் அருந்துகின்றனர். உலர்ந்த வஸ்த்ரத்துடனிருப்பவன் ஜலத்தின் நடுவிலும், ஈர வஸ்த்ரத்துடனிருப்பவன் ஜலத்திற்கு வெளியிலும் இருந்து செய்யும் ஸ்நானம், தானம், ஜபம், ஹோமம் எல்லாம் பலனற்றதாகின்றன.

ஸம்வர்த்தரும்:— உலர்ந்த வஸ்த்ரத்துடன் ஜலத்திலும், ஈர வஸ்த்ரத்துடன் ஸ்தலத்திலும், முழங்கால்களுக்கு வெளி

ஆர்த்ரவாஸஸா ஸ்நாநவ்யதிரிக்தகாலே ஸ்தலே ந கார்யமேவ । ஶுஷ்கவாஸஸா து ஜாநுநோரதஸ்தாஜ் ஜலே ஸ்திதா ந கார்யமித்யர்த: ॥

ததா ஸ்ம்ருத்யர்த்தஸாரே—

'ஜலே ஶுஷ்கவஸ்த்ரேண ஸ்தலே சார்த்ரவாஸஸா । ஆசமாதிக்ரியா: கார்யா அதோ ஜாநுநோ ந கர்ஹிசித்' இதி ॥

விஷ்ணுரபி—

ஜாநுநோருபரிஷ்டாத்து ஶுஷ்கவாஸா: ஸ்திதோ ஜலே । ஸந்த்யாசமநம் குர்வந்தோஷம்ருச்சதி கதாசந' இதி ॥

ஸ்ம்ருதிரத்நே—

'ப்ராஹ்மஸ்நாநே ச ஸூர்யார்க்யே ஜலோத்ஸர்ஜந தர்ப்பணே । ஜலேஷ்டிஹோமே ஶுஷ்கேண ஜலே குர்வந் ந துஷ்யதி' இதி ॥

யில் கைகளை வைத்துக்கொண்டும், செய்த கார்யம் முழுவதும் ராக்ஷஸமெனஅறியத்தக்கதாம். "ஈர வஸ்த்ரத்துடன் ஸ்நான காலமின்றி மற்றக்காலத்தில் ஸ்தலத்தில் செய்யவே கூடாது. உலர்ந்த வஸ்த்ரத்துடன் முழங்காலுக்குக் கீழுள்ள ஜலத்தில் நின்றுகொண்டு செய்யக்கூடாது" என்பது பொருள்.

அவ்விதம் **ஸ்ம்ருத்யர்த்தஸாரத்தில்:**— உலர்ந்த வஸ்த்ரத் துடன் ஜலத்திலும், ஈர வஸ்த்ரத்துடன் ஸ்தலத்திலும் இருந்து ஆசமனாதி க்ரியைகளைச் செய்யக்கூடாது. முழங்காலுக்குக் கீழுள்ள ஜலத்திலிருந்து ஒருகாலும் செய்யக்கூடாது.

விஷ்ணுவும்:— உலர்ந்த வஸ்த்ரத்துடனிருப்பவன் முழங் காலுக்கு மேலுள்ள ஜலத்தில் நின்றுகொண்டு ஸந்த்யை, ஆசமனம் இவைகளைச் செய்தால் ஒருகாலும் தோஷத்தையடை வதில்லை.

ஸ்ம்ருதிரத்னத்தில்:— ப்ராம்ஹஸ்நானம், ஸூர்யார்க்யம், ஜலோத்ஸர்ஜனம், தர்ப்பணம், ஜலேஷ்டி (அவப்ருதம்) ஹோமம் இவைகளை உலர்ந்த வஸ்த்ரத்துடன் ஜலத்தில் செய்வதால் தோஷமில்லை.

यत्तु संवर्तवचनम्—

'जलं स्थलस्थो नाचामेज्जलस्थश्च जले शुचिः ।
बहिरन्तस्थ आचामेदेवं शुद्धिमवाप्नुयात्' इति,

यदपि पराशरवचनम्—

'अवधूनोति यः केशान् स्नात्वा प्रस्रवते द्विजः । आचामेद्वा जलस्थोऽपि स बाह्यः पितृदैवतैः' इति, प्रस्रवते=आर्द्रवस्त्रो मलमूत्रे विसृजति । बाह्यः=पैतृकं दैविकं चानुष्ठातुमनर्ह इत्यर्थः ॥

यदपि व्यासवचनम्—

'सोपानत्को जलस्थो वा नोष्णीषी चाचमेद्बुधः' इति, तत्सर्वं स्नानोत्तरकालाचमनविषयम् ॥

यथाह दक्षः—

'स्नात्वाऽऽचामेद्यदा विप्रः पादौ कृत्वा जले

ஆனல், "ஸ்தலத்திலிருந்து ஜலத்தை ஆசமனம் செய்யக் கூடாது. ஜலத்திலிருந்து ஆசமனம் செய்பவன் ஜலத்தில் செய்யும் கார்யத்தில் மட்டில் சுத்தனாகிறான், ஆகையால் ஜலத்திலும், ஸ்தலத்திலுமிருந்து ஆசமனம் செய்யவேண்டும். இவ்விதமாகில் சுத்தியையடைகிறான்" என்று **ஸம்வர்த்தவசனமும்**, "ஸ்நானம் செய்தவுடன் எவன் மயிர்களை உதறுகின்றானோ, ஈர வஸ்த்ரத்துடன் மல, மூத்ரங்களை விடுகின்றானோ, ஜலத்திலிருந்து ஆசமனம் செய்கின்றானோ அவன், பித்ருக்களையும், தேவர்களையுமுத்தேசித்துச் செய்யும் கர்மங்களை அனுஷ்டிக்க அர்ஹனாவதில்லை" என்ற **பராசரவசனமும்**, "பாதரக்ஷையுடன் கூடியவனாய், ஜலத்திலிருப்பவனாய், தலைப்பாகையுடையனாய் ஆசமனம் செய்யக்கூடாது" என்ற **வ்யாஸ வசனமும்** விரோதிக்கின்றனவே எனில், அவையெலாம் ஸ்நானத்திற்குப்பிற் காலத்தில் செய்யுமாசமனத்தைப் பற்றியதாம். ஏனெனில்,

தக்ஷர்:— "ப்ராம்ஹணன் எப்பொழுது ஸ்நானம் செய்தவுடன் ஆசமனம் செய்கின்றானோ அப்பொழுது, பாதங்களை

𑌸𑍍𑌥𑌲𑍇 । 𑌉𑌭𑌯𑍋𑌰𑌪𑍍𑌯𑌸𑍌 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌃 𑌤𑌤𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌕𑍍𑌷𑌮𑍋 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ।

𑌪𑌰𑌾𑌶𑌰𑍋𑌽𑌪𑌿—

'𑌜𑌲𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌲𑌸𑍍𑌥𑍋 𑌨𑌾𑌚𑌾𑌮𑍇𑌜𑍍𑌜𑌲𑌸𑍍𑌥𑌶𑍍𑌚 𑌬𑌹𑌿𑌃𑌸𑍍𑌥𑌲𑍇 । 𑌉𑌭𑍇 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌮𑌾𑌚𑌾𑌨𑍍𑌤 𑌉𑌭𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌶𑍁𑌚𑌿𑌰𑍍𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ।

'𑌇𑌦𑌂 𑌚 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌯𑌶𑍍𑌚𑌾𑌰𑍍𑌦𑍍𑌰𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌃, 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑌯𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿 𑌮𑌾𑌧𑌵𑍀𑌯𑍇 ।

𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌃—

'𑌕𑍁𑌶𑍈𑌃 𑌪𑍂𑌤𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌂 𑌕𑍁𑌶𑍇𑌨𑍋𑌪𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍇𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌃 । 𑌕𑍁𑌶𑍇𑌨 𑌚𑍋𑌦𑍍𑌧𑍃𑌤𑌂 𑌤𑍋𑌯𑌂 𑌸𑍋𑌮𑌪𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌸𑌮𑍍𑌮𑌿𑌤𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌭𑌾𑌰𑌦𑍍𑌵𑌾𑌜𑌃—

'𑌬𑌦𑍍𑌧𑌚𑍂𑌡𑌃 𑌕𑍁𑌶𑌕𑌰𑍋 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌃 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧 𑌉𑌪𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍇𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

ஜலத்திலும், ஸ்தலத்திலும் வைத்துக்கொண்டு ஆசமனம் செய்யவேண்டும். அதனால் இரண்டிலும் சுத்தனாகிறான். எல்லாக் கர்மங்களிலும் யோக்யனாகிறான்'' என்பதால்.

பராசரரும்:—''ஸ்தலத்திலிருந்து ஜலத்திலாசமனம் செய்யக்கூடாது. ஜலத்திலிருந்து வெளியான ஸ்தலத்திலாசமனம் செய்யக்கூடாது. இரண்டையும் ஸ்பர்சித்துக்கொண்டு ஆசமனம் செய்தவன் இரண்டிலும் சுத்தனாகிறான்'' என்பதாலும். இதுவும் 'எவன் ஸ்நானம் செய்து, ஈர வஸ்த்ரத்துடனிருக்கின்றானோ அவனைப்பற்றியது' என்று மாதவீயத்திலுள்ளது.

வ்யாஸர்:— குசங்களுடன் செய்யும் ஸ்நானம் சுத்தமாயாகிறது. ப்ராம்ஹணன் குசத்துடன் ஆசமனம் செய்யவேண்டும். குசத்தினாலெடுக்கப்பட்ட ஜலத்தைப் பருகுவது ஸோமபானத்திற்குச் சமமாகும்.

பாரத்வாஜர்:— ப்ராம்ஹணன் குடுமியைக் கட்டி, குசத்தைக் கையிலுடையவனாய், சுத்தனாய் ஆசமனம் செய்யவேண்டும்.

தமிழ்நாடு ஆவணக் காப்பக நூலகம்